

Оссолінські колекції.

CD – диск виконано в рамках угоди укладеної з квітня 2004 р. між Львівською науковою бібліотекою НАН України у Львові і Національним Закладом ім. Оссолінських у Вроцлаві.

Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy. Oddział Rękopisów.

Zespół (fond) 141.

ZBIÓR ALEKSANDRA CZOŁOWSKIEGO

DZIAŁ (OPYS) II

783. Papiery rodzinno-majątkowe Ignacego Wierzchowskiego. 1817-1849.

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

ma
Pag. 1
Ex Lib. Rel. nov. 101. p. 311.
760. maj. 26. Mar.

Copia

Tabularii. Wierchowski
In. atq. Har. 41. p. 207. n. 1. nov.
748. 1748. Tax: 709. C. sol. 207. = 748.

1807

Illustri M^o Domini J^o Felice Sapitani Locensis in supremo Justitia Tri-
bunali designatum, ad affectionem Partis cuius interest, categoriam infrascriptas
in actu compositionis continuatae liquidationis, ac simul sollocationis, ex mente sub-
alteri Decreti Sac^o Justitia Tribunalis, Sabbato in festis Festi Sanctorum Petri
et Pauli Apostolorum die videlicet Vigesima Mensis Junii Anno Domini Millesimo
Septingentesimo octuagesimo primo, lati in Termino per idem Decretum praefato, die
minimam quarta Februarii Millesimo Septingentesimo octuagesimo
secundo Anno incipente, et sequenti-
bus continuata, decisas, et resolutas, quarum Tenor sequitur estq. talis.

Quibus resolutis, ad sollocationem creditorum in Summis eorum accedendo, imprimis
coactuando Bonam presentia oppidum Swirz, ac Villam Swirz, Villagium Kopania
a Papeponibus traditoris, hinc fundum localionis ante omnia demonstrando, solloc-
cationem presentem ad Villam Ledowice, et Myciechowice, deinde Villagio Kopania
inchoandam declarat. Posthaec in Oppido presenti Swirz Villam Swirz, demum
in aliis villis, pro exigentia continuandam certificat, ac super Villa Ledowice
Summas infrascriptas locandas praescribit, Nimirum —

1° Pro Deo Podwojska Wierchowska, G^o Ignatii Wierchowski consorsis, datalem
inscriptionem evictionali et contractu Obligatorio roborato, Anno Millesimo, Septin-
gentesimo Sexagesimo quinto, ibidem specificam cautam Viginti Millium Flor Pol.

2° Pro G^o Ignatii Wierchowski residuam ex contractu Obligatorio, Anni Millesimi, Septin-
gentesimi, Quinquagesimi, Noni Tuarnianensi, ultra per Decretum Tribunalitium
ultimarium, anni elapsi Millesimi, Septingentesimi, Octuagesimi, primi, detrun-
cates, et circa actum presentem benevole abscipas, agnitam, penes priorem quinque
Millia Flor pol.

3° Eidem G^o Wierchowski ex Scripto Anni Millesimi Septingentesimi Octavi
roboratione, debito Millium Flor pol. non separanter cum alioribus.

4° Honorati Andree Preschel ex seponibus a Nobilibus Klauzel et Kidawfuj
devolutas et ultra quantitatem trium Millium Quingentorum Flor n^o n^o
demonstrandam, hic in Summa quinque Millium Ducentorum Quingenta
pol. Flor. pol.

5° Sucessorum Karlowserianorum Potentibus, a Summa obligatoria ex sub-
Aranda Bonorum Myciechowice, et Ledowice, per J^o Mag^o Dominum
Felner pro tunc heredem ab olim M^o Longinio Karlowski Tentorum debiti,
et tam in vita ejus, quam post data ad Actum convolutionis ejus ad ab-
terras Nuptias relenti, Successores respicientes, ex eoque pupillarum Summa
Viginti Millium Ducentorum quatuordecim Pol. Flor.

6° Successorum

Pro Successorum Maszkowianorum portionem provisionis in quantitate Mille
triginta quatuor Flor post grosorum trium post

Pro Successorum Malinoseianorum portionem provisionis in quantitate
Septingentorum trium Flor post grosorum viginti septem post, seu conjunctam
Summam, Sexaginta Millium Ducentorum Flor post et translataque Juris-

Dictione

Actum in fundo Bonorum ^{villae} Ledowice die decima nona Mensis Octobris Anno
Domini Millefimo Septingentesimo octuagesimo secundo in Praesentia MMi-
corum ac Jucosor Thadei Lipki, Michaelis Patru et Francisci ac factani Jac-
tiatorum Kuradowick, Joannis Tausch, Martini Smarszewski, Francisci Sa-
bestrianowicz, atq. communitatis subditalis Bonorum villa Ledowice, cum Mis-
nisterialis Regni Generalis providi Joannis Rucharski, authenticati, jurati,
Actus presentis apparitoris. De assumpto Actu ex statutis Communitate
facta Verificatione Inventarii siquidem ex remonstracione Mfuo Successorum
obligatoriorum deductum est, in Bonis Uyciechowice centum Flor post, in Bo-
nis vero Ledowice quinquaginta Flor post Decem, in Arendis in singulis tri-
bus Annis intercepisse, atque in Bonis Uyciechowice super decima Agra-
ria in praecedentibus binis annis per septem et octo, jam porro in eurrenti
quinque tuncos agrum decem fruisse. In recompensam quoque praefati De-
cepsus, in Bonis villa Uyciechowice, unum subditum agrarium laboriosum
Andrzej Pasternak, circa priorem conscriptionem omnium jugalem, tum
super nonnullis jugalia jumenta ad praesens habentibus, Dies jugalis
ad auctos, jam porro in Bonis villa Ledowice, binos subditos semiagra-
rios laboriosos Hrysko Kaledan, et Andrzej Hapiak, antea utroq.
pro tunc cum laboriosos Wajchl Kaledan, manentes, et unum cum eo praes-
tationem pendentes, in seorsis fundis, et in propriis gasis locata, nec
non Janko Jarubun, tempore conscriptionis Inventarii revisorialis, cum
Jlko Jaromczuk et Wajchl Jaromczuk, pro tunc cum Petro Jankow
manentes, et ^{urnam} praestationem absolventes, ad praesens suas proprias Casas
habentes reperiri, decimam Agrariam, in Ledowice, multo necom-
menciosorem etenim cauberanter decem Tuncis celare, ex his quoque
non modo Decemum arendarum, et Decime Uyciechowicenses bonificari,
sed etiam auctos in tracta, in Summa centum sex Flor post grosor-
um quindecim post emanasse. Haec in proportione ejusmodi ad aucta in tra-
la Summam repositum aditamentorum et pro adonibus legibus Successoribus Jordanos

Jordanovianis ex 2^a Classe 9to vero in Ordine potioritatis Septuagesimo Sexto petitorum duorum Millium centum viginti quing. Sloj^o locandam sentiat. Ad conscriptionem Inventariorum et exdivisionem Villarum presentium utrarumq. accessit. —

Primoq. M^o Ignatio Wierchowicki et Josepho de Podwysocchia Coniugibus, iusta Inventarium scorsim subditos laboriosos:

- 1° Sobrycha Viduam cum liberis, in totali quadrante agri, commanentem jugalem, binos Equos habentem, duos dies in septimana, tres dies artios, vos Stoli dictos, et duodecim dies menstruos communiter, Sarswacki dictos laborantem, semi binos Cozetos thoenis, sex grosos Censur, agrarii, binos Saponis, totidem Galinas, sex Ova galinacea tribuentem, Duodecim Cubitos filamentorum de gradiali pennis fabricantem. —
- 2° Swan Sijego Syn in simili agro habitantem, pariter jugalem, pari bouum totidem ut prior laborantem, et praestantem. —
- 3° Swan Sibus totidem possidentem, jugalem, quatuor boues habentem, et similes labores, et dationes pendentem. —
- 4° Wallo Kubisyn totidem incolentem, pari bouum, hoc idem laborantem. —
- 5° Sedko Sijego Syn in simili Agro, et totidem pari bouum absolventem. —
- 6° Hrynk^o Cyhaniul^o in medio quadrante agri manentem, jugalem, cum pari bouum, unum diem in septimana laborantem, tres quadrantes Ovend, tres grosos Censur, unum Saponem, unam galinam, tria Ova tribuentem, iam vero dies artios tres, dies menstruos duodecim, et Cubitos filorum duodecim praestantem. —
- 7° Hrynk^o Jaremcul^o, in medio quadrante Agri cum pari bouum, haec eadem prout Cyhaniul^o praestationes absolventem. —
- 8° Maclo Kubisyn, in totali quadrante agri, cum pari bouum manentem totidem ut priores Agrarii laborantem, et praestantem. —
- 9° Alexa Purduneryn na Stopialowym, in totali quadrante, cum pari Equo sum, tantundem prout Agrarii pendentem. —
- 10° Andruch Hnator, in integra quadrante agri, cum pari bouum, et uno Equo manentem, et similes cum aliis agrariis, labores et praestationes tribuentem
- 11° Luc' Juana Alexisyneq, in totali quadrante cum quatuor bobus, et qualiter cum prioribus agrariis pendentem. —
- 12° Lesko Hrynkow in simili agro cum quatuor bobus, et totidem prout reliqui agrarii operantem, et tribuentem. —
- 13° Hrynk^o Haludaa in medio quadrante Agri cum pari bouum. —

14to Andruch

14° Andruch Hopiakow in simili dimidio quadrante cum pari bouum utroque, per unum diem in septimana, per tres quadrantes avens, per tres grossos census agrarii, per unum saporum, per unam galinam, per trina Ova pendente, jam vero diei restitudo a quolibet per tres, Dies menstruos per duodecim, et per totidem spiramenta pendentes.

15° Nuro na Lajacowym, hortulanum, testor & m, censitam, census Flori duodecim, grossos quindulam post, saporum unum, galinam unam, ova tria, cubitos ^{spiss} Fite mentorum; sex, tres dies restitudo et tibi dictos, sex dies menstruos car, swarki denominatos, tum ab opificio volumen tolli stupes elaborantem, aut Flori tres solventem.

16° Marks Sachow. in quadrante Agri, cum pari bouum, binos dies in septimana, et reliquas prestationes, prout priores agrarii, absolventem.

17° Alexa Winnikow, in integro quadrante ^{de agri} cum uno Equo residentem, et bidu ^{am} = xxx prestationes pendente.

18° Joan Pij in totali quadrante agri manentem, labores septimanales ad arendam praestantem, reliquas vero prestationes ad feriam & habentem.

19° Tomko Hubickoy ex simili agro dies septimanales ad arendam laborantem, reliquas autem dationes ad feriam absolventem.

20° Lucika Salimow in integro quadrante Agri, cum pari equorum, habitantem, dies ^{Equorum} bidu ^{am} = xxx, ac reliquas prestationes ad feriam operantem, et tributem, infra exarata annua Intrata proxima. — Quisurum:

1° diebus jugalibus ultra ad arendam debitas in Annum Mille quingentis sexaginta a grossis 15. Flori 780. pro diebus restitudo et tibi dictis, in Annum 60. a gr 10. Flori 20. pro diebus menstruis swarki oscitatis, in Annum 294. quorum medietas, ad exarationem etaggerum, Molendini, et Viasum detruncatur, altera pro Intrata seu die 17° agri: 10. Flori 29. pro datione Avens ferretorum 25. et medio, a florid. Flori 51. census agrarii, et a sexto, re Flori 15. gr ad post. pro saporibus dationalibus 11° 23. a gr 15. Flori 179. 15. pro galinis dationalibus 11° 23. a gr 10. Flori 11. q 20. pro ovis galina ceia 11° 25. a solidi 1. Flori 1. gr 5. pro cubitis etlorum de prediali pensio 11° 294. a gr 3. Flori 29. gr 15. a Testoribus duobus ab opificio per Flori 2. Flori 6. pro decima apiaria, et Pensione ab exuberantibus Apibus Flori 144. — De arenda tabernali ad sortem praesentem et dividiam Flori 229. gr 19. — In Summa Intrata, Mille, quadringenti, quadraginta tres flor: gro: octo post. Taxa ex quinque Percento in Proctio flor: 2880. gro: 10. — Adiuventur Proctium Taberna et Praesatorium 294. flor: gr: 20. In Taxa De

De dividuntur silos, utpote: Sasy. — Silva dicta Lomy cum altera ^{uoh} ^{ta} Dabrowa, et Patotze, tum Serliwiec versus Lachowa Dolina iacens, cum Sachinow, utrag a fundis Alibow censibus

Alibocensibus, et Eucenia mensibus, in Actis presentibus distinctis, et assignatis, latus in Inventario circumscriptis, in Casa Trium Millium setingentorum Flor. pol: —

5° Successoribus olim. Mfci Longini Hartowskij Capitanei Gussvicensium in Summis eorum una capitali quindecim Millium Flor. pol: ex majori Summa Sexaginta trium millium Flor. pol: se derivanti, altera proventus ali, et subarenca Bonorum debita, et ad facta Ejus, atq; ad actum consolatoris, ad secundas Nuptias consortis, illius debita Viginti millium, ducentorum quatuordecim Flor. pol: efficientibus, simul junctis 85,214. florenorum tam in Villa Myiechowice, quam ad Ledowice Cortes, tam subditus, quam singulorum Proventum ad dividendam decrevit. —

In Villa quiddam Ledowice, Laboriosos:

1° Juan Wasylow, in toto quadrante Agri habitantem, binos dies in septimanis, nam integro Jugo, tum aestivos Stoki dictos tres, menstruos, Searwarki vocitatos, duodecim operantem, semibinos foretos Avena, sex grossos census, binos Capones, totidem Galinas, sex ova galinacea, et duodecim fumulos filamentorum praestantem. —

2° Juan Jaremow, in simili Agro manentem, et hoc Jsum jugaliter tribuentem.

3° Petro Jackow jugalenti, in simili Agro residentem, unum diem in Septimana operantem, tres quadrantes Avena Nationali, tres grossos census, unum Caponem, unam Galinam, tria Ova galinacea, tribuentem, jam vero aestivos dies Stoki nominatos tres, menstruos duodecim, et cubitos filorum duodecim pendendam. —

4° Wasyl Jaremow, 5° Jllko Jaremow, 6° Juan Senkow cunctos jugales.

7° Jasko Jasko pedestrem, omnes in dimidiis quadrantibus Agri residentem, et totidem cum superiori Petro operantes, et contribuentes, 8° Jasko Michajlo, in totali quadrante Agri manentem, jugalem. 9° Michajlo Jasko, 10. Jasko Petra Kowutyha. 11° Juan Jasko, cunctos in integro quadrante Agri, residentes jugales, per binos dies septimanales, tres aestivos, duodecim menstruos, laborantes, per semibinos foretos Avena Nationali, per sex grossos census, per duos Capones, binas Galinas, sex Ova, et duodecim Spiros filamentorum, praestantes. 12° Jasko Senkow hortulanam pedestrem, unum diem qualibet Septimana, tres aestivos, sex menstruos, operantem, unam Galinam, tria ova, sex fumulos filorum tribuentem, et dividit. —

Sum ex Arendis Sabernalibus, et quidem Myiechowicensi 187. Flor. qd 8. pol: jam autem ex Ledowicensi ducentes octaginta septem Flor. gro: Sex pol: adjicit. Pro diebus jugalibus praeter ad tractandam applicatos, in Annuum

Mille quingentis sexaginta, a qd 15 aestivatis, Flor septingenti octuaginta pro diebus pedestribus, in Annuum, ducentes sexaginta, a qd 10. taxatis Flor octuaginta sex, gro: viginti, pro diebus aestivis Stoki dictis in Annuum sexaginta novem a gro: 10 Flor. Viginti tres, pro diebus menstruis Searwarki, in Annuum Ducentes, septuaginta, quorum medietas, ad reparandam Sabernarum, Praxatoriorum, Aggerum, Pontium, Searum applicatur

Ex quibus capitulis Sabernalibus Laboriosos ad Gussvicensibus infra expressa praemissis Sabernalibus. Praemissis:

applicatur, altera ad Entratam sui die in No 125. a gro: 10. Flor: quadraginta
 quinque, pro Avena Dationalis coctis viginti sex, et quadrante uno, a flor: 2.
 Flor: 32 q 15. census agrarii a subditis Flor: duos gro: 12. Pro caponibus Da-
 tionalibus in No 20. a gr 15. Flor: 12. pro galinis Dationalibus in No 20. a gr 10.
 flor: 12. pro ovis galinacis Dationalibus 108 a Salido Flor: gr: C. pro Spi-
 ris filamentorum, de prediali penso elaboratis in No 200. a gr 15. flor: 27.
 a testoribus in Villa Uycichowice duobus, per flor: 2. flor: C. Pensionis
 ab apibus decimand non adquantibus, in Uycichowice No 10. a gr C.
 flor: 2. gr: C. Pensionis autem, a subditis unitate, conjunctim ex totali
 Villa Ledowice, pendi solita, flor: quindecim. Ex Arrenda Uycichowice
 censi Proventus Sabernalis centum octuaginta septem flor: gr: octo post
 Ex Arrenda Ledowicensi Proventus ejusdem 287 flor: gr: C. post: in sum-
 ma facta 1541. flor: gr: 41. — Saxa ex quinque pro cento in pro-
 tio Triginta millium octingentorum triginta duo sum flor: gr: viginti.
 Adiungitur ex Edificiis predialibus in Villa Uycichowice granarium
 totum, ex arboribus edificatum in Saxa flor: 50. —
 Cum applicatur Sylva, una Prechodnia a Suerianensi ejusdem voca-
 buli Sylva, in actu presentis segregata, et signis distincta, seu tres
 sortes ejus ad Habeniowka lateri, attingentes, ultra binas Mica Lip-
 ska, et Successoribus Posiorianis designatas, in Saxa Mille quingen-
 torum flor: post: — Altera Sylva Awoschi Ledowicellie dicta, in Saxa 800 sp.
 atq; tertia Habeniowka, et Ostrow, pariter in fundo Villa Ledowice uni-
 tentibus, et a Sylva Habeniowka Suerianensi, ob signata, ad Syl-
 vam Pomy attingentes, in Saxa 2000 sp. nec non particula Sylva
 Lywka dicta 21. sp. gr: 10. ut officiat pretium Summa collocari
 Dispositis, adquans, Triginta quinque, millium ducentorum qua-
 tuordecim flor: post: —

1° Nobili et Spectabili Fridrico Preschel, Summarum Widawelli,
 et Pfaudel Cessionario, in Portione Summae quinque millium du-
 centorum quadraginta octo sp. Capitatus, ex majori Summa
 Octo millium septingentorum quadraginta octo flor: post: ultra
 alteram portione ejusdem Summae Trium millium quingento-
 rum sp. super residuo pretio in fusiola Leopoliensi, et Summa
 ab Ilmo Comite Ignatio Stroz, Sacratissime Cesareo Regis
 Majestatis, Intimo Status Consiliario, debita, in Villa Ledowice
 inferius collocari prescriptam; Ponit presentibus applicata sub-
 ditos laboriosos. —

1° Villota Alexiuzyn jugalem, in integro quadrante agri residentem,
 binas dies in Septimana, tres dies estivos Stoli dictos, duodecim
 menstruas Starwarli vocitatos operantem, semibinas foretas
 avena Dationalis, sex grosios census, duos capones, binas galina-
 nas, sex ova galinacea tribuendam, duodecim Libras filamentor-
 um de prediali penso elaborantem. —

2° Petro Linco itidem jugalem in simili Agro manentem, et hoc ipsum
 prestantem. —

g^o Wawyl.

3to Wasyl Kalcodon itidem jugalem in paxi et agro habitantem, et totidem labo-
rantem, ac pendentem. —

4to Dmytro Polharisulq, hortulanum pedestrem, unum diem in septimana, tres
activos ad mensem, sex menstruos Charwarli dictos operantem, tres grossos census,
unam galinam, tria ova galinacea, et sex cubitos filorum de pradiali pen-
so prestantem. —

5to Matwij Szpak, itidem hortulanum, totidem cum immediato pendentem. —
Cum favam laboriosi Magellan. Rustoris, cum fundo in quo existit, ac horto
paulo inferius positum, ~~circ~~ torrentem sito, pro locatione attendentis, atq
ex Aranda Sabernali Villa presentis Ledowice flor: 12. gr: 0. adjungit. — Ex
quorum Subditorum laboribus ac prestationibus infra expl. lanata eruitur
Indrata, scilicet. —

Pro diebus jugalibus in Annum 312. a gr 15. flor: 150. — Pro diebus pedestri-
bus in Annum 104. a grossis 10. flor: 24. gr: 20. — Pro diebus activis Stolti
dictis quindecim, a gr: decem flor: quinque. — Pro diebus menstruis Char-
warli vocitatis, in Annum quadraginta octo, quorum medietas ad re-
parationem Saberna, Praxatorij, Pontum, Vianum, et commoditatem
fundi relinquatur, altera vero medietas, seu dies viginti quatuor, ad com-
putum Intrataz adijctus, a gr: decem flor: octo. Dationis avena. Semiquin-
que a flor: duobus flor: Novem. Pro Caponibus sex a grossis quindecim,
Galinis octo a grossis decem, ovis viginti quatuor a Solido uno, florenas
quinque, grossos viginti octo. Census agrarii a Subditis gro: viginti quatuor.
Pro Spiris cubitorum quadraginta octo a grossis tribus, florenas quatuor
grossos viginti quatuor. — Ex Aranda Sabernali Villa presentis quan-
titas decem flor: gr: sex. — Summa junctaz Intrataz flor: Ducenti, tri-
ginta septem, gr duodecem. — Taxa ex quinque pro cento in pretio flor:
Quatuor Millium septingentorum quadraginta octo post: —

Applicantur quinque portiones Sylvarum Inayne circa Scopulos gran-
diales Ostatorvicenses, et Lyvsha, ibidem attingentis, respectu novem por-
tionum, in quas Sylva prefata dividi debent, quae utraque Silva taxataz
pro Summa Mongetorum sp. ad hanc portio sortem in Summa duingen-
torum sp. —

6to Successoribus Sharblovianis in portione Summa provisionalis, Mille
triginta sp. gr: trium post in Donis Villa Ledowice Subditum laboriosum
Poblo Polharow in totali quadrante ^{residentem} censitam. — Pro diebus acti-
vos Stolti dictos, duodecem menstruos operantem, avena dationalis semibi-
nos foretos, census generalis flor: viginti quatuor gr: viginti unum post:
duos capones, binas galinas, sex ova galinacea tribuentem, et duodecem
Spiras cubitales de pradiali penso elaborantem, assignat. Atq ex Aranda
Sabernali Ledowicevsi flor octo gr: duos adjungit. —

Ex cujus prestationibus, ac pensionibus, atq Aranda, annualis computatus
Intrataz flor: quadraginta unus, gro: viginti unus post: —

aus per Taxam quinq pro cento in pretio ponitur flor: 824. —

Huius Sorti applicatur portio Sylva sub Inayne Ostatorvicensis, et Lyvsha, circa
Scopulos granitiales jacentis, seu in prefata Sylva bina Sortes respectu

Novem

novem in quas ha utraque silos dividi debent. in Taxa et pro tio fl. 200. gr. 9.

8° Successoribus Malinowskiarum in quantitate provisionis Septingentorum trium ff. gr. 27. poll: ex dividitur, in eadem Villa Ledowice Subditus unus laboriosus Antosello Gryga in medio quadrante agri resident, unum diem, in quavis septimana operans, tres dies activos, et duodecem menstruos in annum, atq. tres quadrantes Avena dationalis, tres greges censes, unum caponem, unam galinam, tria Ova galinacea et duodecem spiras cubitales filorum, de gradiali penso exhibens, ex cujus laboribus, ac prestationibus annua eruitur Intrata cum ad Junata ex Arrenda Sa bernali Ledowicensi quantitate 8. flor. pro: 21. poll. in Summa 27. flo: gr. 21. poll: Taxa quoq. hujus ex divisionis ex quingua Procento, in quantitate flor: 24. poll. constituitur, ad quam porro, Sylva Gnoyne, et Gyska circa Sepulcor Ostatoecenses situate, seu semibinas Sortes respectu novem, in quas ha silos dividi debent, in quantitate flor: 144. grov: 27. poll: —

9° Successoribus Jordanovicarum in portione ^{Summa} additamentorum, ante Decretum Anni 1773 Accretorum, ultra super Villa Michaeliska, et Sorte in Hopania collocata, et collocanda, et pro adibus debitas, residua 115 ff. ex dividuntur, in eadem Villa Ledowice Subditi laboriosi Petro Marcho Sextor in totali Agri quadrante resident jugalis, duos dies in quolibet septimana, tres dies activos, duodecem menstruos Sarswarki dictos, in Annum laborans, semibinas Sortes avena, sex greges censes, duos Capones, binas galinas, et sex ova galinacea, tum duodecem spiras cubitales e gradiali penso elaborans, — alter Senko Jachoro in medio quadrante agri manens jugalis, unum diem in quolibet septimana, tres dies activos, duodecem dies menstruos in Annum operans, tres quadrantes forestales avena dationalis, tres greges censes, unum caponem, unam galinam, tria Ova galinacea, duodecem vero spiras cubitales prastant. —

Sextor ab officio per Volumen tela stipes fabricans, aut 8 flor. poll: solvere abstrahitur. Ex Arrenda quoq. Sabernali Ledowicensi flor. 8. gr. 21. poll.

Ex quorum igitur laboribus, ac prestationibus Summa Intrata 115 ff. gr. 7. et medii poll: demonstrat, cuius Taxa ex quingua procento in pro tio duorum millium centum sex flor: gro: decem poll. habet. —

Super vero Sylva seu particula Sylva Gyska dicta flor. 18. gr. 27. poll. locantur in Danis autem Villa Ledowice etream Curialem ^{cum} adificiis in Taxa Sorte Mjicis Wierchowskim ex divisione applicatis, hortisq. ibidem adjacentibus, horreo, et pomario minuto, vetusto, pincinula, pro Stabulum, et Pincinula situate profatis Mjicis Wierchowskim, atq. Lanee

1° Lachowa Dolina cum ~~est~~ extirpaturis omnibus, in partibus ejusdem Vallis, et sub Ostrovo ac Lomy factis. 2° Laneeum nad Stawem Ledowic Shim, in superiori parte via, ad Ujicchowice tendentis integrum. —

3° Laneeum Patocho dictum, między wrednim a Dabrowa Stuga jacentem integrum. 4° Extirpatura seu Hopania na polsui. 5° Extirpatura

seu Hopanie

seu Hopenie w Stugiu Dabrowie integras. — Q^{ua} in Laneo w Werbotorei
 quarta Sors superior, a Meta Praebiteri Wyciechowensis, sum fanificia
 unum Lachowa Dolina integrum, alterius ea Legion dicti, medietas su-
 perior, a Villa, a luto ad montem, in longum dividendo. 2° La Junnem
 Dolina cum rubetis usq^{ue} ad Viam de Villa ad Silvas Sachinow et Roso-
 chi currentem, Item Agriesterium in Monte cum campo, et Pomario
 versus passas subditales, possidem, atq^{ue} planicem Stigni, sub hortis
 villanis situatam, cum agere integrum. Deinde Sorti pro Nobili
 Prechel in Summa eius capitali adivisa, pro locatione Curis, in
 Laneo nad Stawem infra viam Wyciechowensem, ad lutum, et rivum
 de Villa decurrentem, inclinato, quem ad presens subditi ultra agros
 arales tenent, pro futuroq^{ue} pro Curis Possessorum, adjudicatur. —
 Tertia Sors superior: In Campis quoq^{ue} 1° in Laneo nad Stawem, y Mtynem
 Wyciechowskim u gmitay Kryniey dicto, Quarta Sors a meta Successo-
 rum Hartowsianorum ^{2^o in Laneo y w Werbotorei} quarta sors a meta eorundem
 ta Sors a meta eorundem. — In fanificiis autem videlicet in fanifi-
 cio sa Legion 4^a Sors seu medietas medietatis superior, a Monte. Ac
 in fanificio Lywka dicto, octava Sors, a meta Successorum Hartowsia-
 norum. —
 Sum quoq^{ue} Sorti Successoribus Hartowsianis in Summa proventuali-
 bus eorum, pro locatione Curis, in Laneo nad Stawem Ladowskim
 infra Viam Wyciechowensem ad lutum, et rivum de Villa decurren-
 tem, inclinato, bina Cortes inferiores. — In Campis vero nempe
 In Laneo nad Stawem, y Mtynem Wyciechowskim, u gmitay Kryniey
 medietas superior. 2° In Laneo w Werbotorei quarta Sors circa metam
 G. Sos Wierschowskich. — 3° In Laneo pod Lopatami prope Scopulos
 Ostatowencenses sito, medietas a Scopulis. Jam quoq^{ue} in fanificio sa Leg-
 ion vocitato, in medietate medietas, seu quarta Sors totalis prope lu-
 tum, et in altero Lywka nuncupato, itidem quarta Sors in Superiori
 Parte a Monte. —
 Nec non Sorti Successorum Skarblovianorum, in portione Summa pro-
 visionalis, in Campis tantum, scilicet in Laneo nad Stawem y Mtynem
 Wyciechowskim octava Sors circa metam Nobilis Prechel. In Laneo
 w Werbotorei pariter octava Sors a meta eorundem. Deinde in fanificio
 Lywka nuncupato, quarta Sors a meta Precheliana. —
 Atq^{ue} Sorti Successorum Malinovicarum, in portione Provisionis similiter
 in Campis, tantum, nempe: in Laneo w Werbotorei octava Sors ea infe-
 riori parte, et in fanificio Lywka octava Sors circa metam Skarblo-
 vianam. —
 Denique Sorti Successorum Jordanovicarum, in portione Summa
 pro adoribus desitis, et addimentali, non nisi in Campis, vimiram:

in Laneo

In lanceo pod Lopatami Hojanie, prope scopulos parietales Ostatoeccenses
iacenti, medietas inferior, a campis subditalibus, tum in Lanceo nad
Stausem Uyciechowolim, i Mlynem octava pars ex inferiori Latere,
in sanificio Lyzka quarta pars, circa tutum et rivum de Villa decussentem
adscribit, et exdividit. —

Tributum quoque fascionale ex Villa praesenti Ledowice in quantita-
te centum octuaginta quinque fl. ad summum ararium debitum,
ad proportionem exdivisam Intrata, ad sortes Applicatur, videlicet: Ex
Sorte p. : Wierchowolick fl. centum gro. duodecim p. . Ex Sorte No-
bili, et Honorati Pesehel, fl. duatuordecim gro. viginti. Ex Sorte
Successorum Hastosciarum fl. quinquaginta octo. Ex Sorte Succes-
sum Marbhoianorum fl. duos, fl. quatuor. — Ex Sorte Succes-
sum Malinosciarum fl. unum gr. d. referentur ad Patentes, Super-
ni Gubernii, quovis quartali anticipanter, ad p. Wierchowolick, in ma-
jori Summa collocatur, ad potiore medietatem Villa obtinentes, im-
portandos disponit. Sum pro Expensis in Emisarium ad Cassam
summi Ararii Proportionem contribuendam praeced. Institutionem
que Arenda Sabernalis p. Wierchowolick potiore medietatem Villa
hereditantibus, cum Saberna et Praxatorio adjudicatur, ita tamen ut
portiones Praesentis Sabernalis, reliquis Compossessoribus collocatis,
applicatas, quovis Anno exsolvendae faciant. —

Die vigesima quarta, Mensis Octobris eodem 1789 Anno, conscriptis
Donorum Villa Ledowice divisorialibus propter Creditores Inventarius
Villam eandem exdivisam, in Possessionem uniuscuiusque tradendam, et
porrigendam declaravit, ac ante omnia: p. Ignatio Wierchowolick ac
Josepha Podwysocka Conjugibus, Subditas in sortem eorum exdivisam,
ex nunc cum Curia, Stabulis, Granariis, Holodis, Saberna, Praxatorio,
in pretium inclusis, in Possessionem tradidit, ac ejusmodi traditam Pos-
sessionem per Ministerialem Actus sui Apparitorem, proclamandam
mandavit. —

Die quoque decima septima Mensis ejusdem Novembris, 1789 Anno
 p. Ignatius Wierchowolick introduxit praesentationem sui in Docu-
mento manuali seu Cedula, per p. Dominicum Walicki super
Summonam Mille quingentorum fl. pro Interesse Ultri p. Cetner
Capitanei Stocensium, seu pro commendis Aniso, a se peractam, funde-
tam, ante latius in iudicio remonstratam, et Parti Ultri p. Cetner
Cetner communicatam, circaque priores κατηγοριας revolvi dimissam,
iudicium exaudita. Contraparte explicatione taliter determinat, ni-
mirum: quantum interest Documentum, seu Cedula, sub d. p. p.
novarii 1788 Anno in Curia per p. Dominicum Walicki super
Summonam Mille quingentorum fl. , ac vice dispositione p. Cetner
Dominica p. Ignatio Wierchowolick protuna subdaxifero, p. p.

Chedmensi p.

14939

2811

A 2

Taxa 119. f. 10. v. 10. d. 10.
die 20ta Februarii 1804

W. S. G. D. 10

~~Antonio~~ Lopez

D. l. 34056
849Wien, 28. ²
Civ. 55040.Protokół

w sprawie masy spadkowej s. p. Józefa Wierchowskiego i jego spadkobierców przeciw leżącej masie spadkowej Antoniego Piłsnińskiego P. Adeli i Stachowiczów Piłsnińskiej i Jakubowi Wünnrebowi o unieważnienie i wyekstabilowanie darowizny sumy 1000 # holl. przy dobrach Janów zabezpieczonej — dnia ~~14. Lipca~~ ^{28. Kwiecznia} 1852. spisany;

Na wniesioną przez powodów dnia 10. Lipca 1851. Replikę odpowiadającą zapozwani następująca,

Duplika:Co do formalności

Praprzecza się, iż spadek s. p. Antoniego Piłsnińskiego nie w sobie nie zawiera, i że spadkobiercy jego wcale nie są znajomi; przeczy się tudzież, iż Dekret nadw. H. 19. Stycznia 1790. l. 1094 w obecnym wypadku uwzględnionym być nie może, dla tego, iż dla Królestwa Czeskiego jest wydanym, i w Galicyi obowiązującej mocy nie ma, tudzież dla tego, iż ten dekret sięga się na spadek już przyjęty.

Albowiem czyn opieczętowania w Tarnopolu sporządzony w pozwie pod J. zatężony nie stanowi dowodu, że s. p. Antoni Piłsniński żadnego majątku nie pozostawił, bo umarty mieszkał stale we Lwowie pod L. 125. w M. i był urzędnikiem przy c. kr. Sadzie szlacheckim we Lwowie, a wyjechawszy na kilkudniowy urlop do swej tancerzy P. Joanny i Wierchowskich Stachowiczowej w drodze zastąpił i w Tarnopolu życie zakończył; — atoli gdyby s. p. Antoni Piłsniński nawet żadnego majątku

przez generalnego Substyluta P. Piotra Romanowicza
 przez powołań i dotyczącemi się aktami substylutowi
 specjalnemu adwokatowi P. Rajskiemu doręczonym
 zastat jak N° 8. który pomimo tego zamiast bro-
 nienia kuranda w imieniu Julii Wierchowskiej do
 wniesionej przez powodów Repliki przystąpił, przez
 co maza s.p. Antoniego Piłsnińskiego niemóże być
 pokrytana jako formalnie zaprowana, ponieważ
 (władomych s.p. Antoniego Piłsnińskiego sukcesorów
 powołań przeciw nim nie wniesiony i im doręczony nie
 jst, zatem powodowie z ich zarządzeniami odsądzeni
 i do zaprowania władomych s.p. Antoniego Piłs-
 nińskiego odestani być powinni.

Co do istoty sprawy;

do 1. Dokument C. nie jest sfalszowany, przeto
 ważny dowód przez się stanowi, że s.p. Józef Wierchow-
 ski S. 1000 # holl.; z większej S. 1100 # holl.; przez Ja-
 na hr. Starbka duxina s.p. Antoniemu Piłsnińskiemu
 chciał darować i rzeczywiście darował; bowiem same
 tylko zarzucenie fałszu bez udowodnienia tegoż nie
 może wywierać żadnego skutku, zatem dokument C.
 odnośnie do s.p. Józefa Wierchowskiego i jego spad-
 kobierców wiarogodnym jest (SS. 181. i 182. Ust. sad.);
 zaś lekkomyślne zaprzeczenie powodów jakoby s.p.
 Józef Wierchowski o darowiznie C. choć najmniej-
 sza miał wiadomości, tudzież zaprzeczenie, jakoby
 takową własnoręcznie był podpisał, uwzględnienia
 nie zastępuje, ponieważ udowodniono iż s.p. Józef
 Wierchowski dokument C. własnoręcznie podpisał,
 przeto i o treści tegoż wiadomości miał; zatem powo-
 dowie występując przeciw ważności C. za-
 przeczenia swe udowodnić powinni.

Nie dziw, że powodowie nie wahają się pobudki do tej dawa-
ny w dokumencie C. wymienione a przez zaprzeczonych w His-
cepcy przytoczone zaprzeczac, kiedy swą lekomyślność a raczej nie-
delikatność do tego stopnia posunąc nie wzmieniła się, iż zaprzecz-
ja, że Adela z Stachowiczów Piłsnička jest córką tej samej Joanny
z Wierchowskich Stachowiczowej siostry wdzonej s. p. Józefa
Wierchowskiego, którą w donacji C. s. p. Miodobowski wyrażnie swą sio-
stronicą wymienił.

zwała okoliczności nie Stachowiczowej gotowa
Wyparcie znanego powodom pokrewieństwa *udowodni* *Adela*
zaprzeczana Adela z Stachowiczów Piłsnička *przynajmniej, a nie honorowa*
kompletnie mekryta 8. 1/2
kudziej udowodnić gotowa okoliczności, iż s. p. Antoni Piłsnički z
widką i na przyczynieniem się s. p. Józefa Wierchowskiego z Ade-
lą Stachowiczową, córką Joanny z Wierchowskich Stachowicz-
owej wdzonej siostry s. p. Józefa Wierchowskiego ożenił się - dalej
iż s. p. Antoni Piłsnički po kilkuletniej wdzięce bezpłatnie w sa-
dach całej wdzięk żony swojej na utrzymanie rodziny wydat, i że
go uagle s. p. Józef Wierchowski powierzał, iż o nim i jego fa-
mili pamiętać będzie; - dalej, że s. p. Józef Wierchowski uagle w
najlepszej zażyłości z s. p. Antonim Piłsničkim najiniej od roku 1840
aż do swej śmierci pozostawał, i w rozlicznych swoich sprawach rady
jego jako prawnika zasięgał, i kierunek tych spraw mu powierzył; na-
reszcie że w roku 1845 mieszkając we Lwowie przez kilka miesięcy w
domu małżonki Piłsničkih im wyrażnie kilkakrotnie świadczył,
iż z majątku swego Antoniemu Piłsničkiemu i siostrzenicy swej Adeli
Piłsničkiej część udzielił i o nich nie zapomni, dowodzi wywołana
przynajmniej, a nie honorowa w formie przecznej powodom przekazanę a
w razie odparzenia w formie twierdzącej przez nią wypełnić się mająca.

Ustanowiony taki dowód, zarzuty powodo przeciw własnemu za-
życzeniu F. catkowiec odpartemi się okazują, a sprzeczność twierdzeń
powodo jeszcze bardziej wpada w oko, ponieważ w jednym miejscu twier-
dzą, iż Antoni Piłsnički posiadał tylko niektóre akta s. p. Józefa
Wierchowskiego, - w drugim miejscu zaś przytaczają, iż sami nabywci
udowodnili, że s. p. Antoni Piłsnički wszystkie akta i papiery wzmian-
kowanego nieboszczyka powierzone miał, które s. p. Józef Wierchow-
ski od Miodobowców Pp. Wilczyńskiego, Baczynskiego i Miodobowa
odebrał.

Na domiar udowodnienia Adela Piłsnička okoliczności: iż s. p. Józef
Wierchowski akta dotyczące się jego spraw s. p. Antoniemu Piłsničkiemu
sam oddał, i że s. p. Antoni Piłsnički w sprawach s. p. Józefa Wierchow-
skiego gorliwie pracował, podania i pisma sporowe konceptował takowe
i potrzebne dotężenia na czysto przepisywał, wygotowane podania zna-

A 8 1/2

jomym adwokatom do podpisania dawał, radę prawniczą, we wszy-
stkich interesach na wyraźne żądanie s.p. Józefa Wierchowicki-
mu udzielał, narazie, iż s.p. Józef Wierchowicki w miesiącu Paź-
dzierniku 1848 r. gdy przyjechałszy do Lwowa nagle zastabł, pi-
semną, kantarską, s.p. Antoniego Piłsnińskiego zawołał, by mu w po-
moc przybył, i w ciężkiej chorobie go pielęgnował, — przysięga, spór
koncząca.

Co się zaś tyczy umieszkowania powodów z przytoczonym dokumentu G.
zrobionych, takowe w Encycypcyi dostatecznie odparte zostały; że zaś
harmonia i serdeczne przywiązanie powodów do s.p. Józefa Wier-
chowickiego nie była tak nader szczera, i bezinteresowna, jaka, do-
pierw w Dęplie twierdzić powodem się podobato, okazuje jawnie
brzeż ich pozwu; bowiem kto szczerze szanuje i imituje za życia
cztowika, a do tego najbliższego krewniaka, ten zapewne go i po
śmierci niekaha, gdyż o najgorszym cztowiku po śmierci podług
przystawia „de mortuis nil nisi bene“ karden zwykle
dobrze mówi.

Powodowie zaś nieboszczykowi umanemu zaszczytnie tak w ży-
ciu publicznem jako i prywatnem zarzucają brudotę i sknerstwo, i
jakoby z swego sknerstwa był za nadto znany, dalej iż żonie swojej
konieczne potrzeby odmawiał, przez całe swoje życie nikomu nie nie-
szarował, nawet swoim wierzycielom należytosci, dopiero gdy sa-
mnie był przymuszony oddawać, i że całym sknerstwem się oddał.

To własne słowa powodów jawnie okazują, jaka przychylnością
do s.p. Józefa Wierchowickiego patali; przeto nie dziw, jeżeli Sumę
2200 złr. na utrzymania powodów wydana, żonie swjej Teresie Wier-
chowickiej zapłacił, przechazał; bowiem za przeczą się, iż nieboszczyk
swej żonie za życia swego konieczne potrzeby odmawiał, owszem ta
Pani z nim najgodniej i we wszelkich dostatkach upływuając żyła, i
zapewnie tylko ostrożności i szczera chęci na wypadek śmierci zapre-
winięcia swjej wdowie funduszu przyrzyna była, iż zabezpieczając
ją, przeciw koniecznym swoim spadkobiercom wzmiątkowaną Sumę
2200 złr. żonie swjej zabezpieczył.

Każde rumienić się powinni powodowie karibize swych najbli-
szych krewnych i powinowatów; — niedosć bowiem że lekomyślnie
zaprzeczają, pokrewieństwo i pochodzenie Adeli Skuhowiczówny

samej Pilsnickiej od dzieciństwa z niemi w związku familijnym i zażyłości będącej - nie dać się potwarzać zmarłego dziada i dobrodzieja, na domiar jeszcze i takt na s.p. Antoniego Pilsnickiego znaczą twierdząc, iż zmarły Józef Wierzbowski w czasie swojej ostatniej słabości natrętnie narzucał się Antoniego Pilsnickiego z widocznym oburzeniem przyjmował, gdyż ten zmarły jak się dowiedziat, że Antoni Pilsnicki w przedpołudniu parę razy nocował, stuzycemu swjemu Antoniemu Berganickiemu nakazał, ażeby Antoniego Pilsnickiego wypędził i jemu więcej u swego nocować nie dozwalał.

Czy takie niezasadne twierdzenie samych powodów nie spadła? pozostawia Adela Pilsnicka sprawiedliwej rozsądce Wysokiego Sądu; - jednokrotno zamieszkać nie może, iż powodowie sami przyznają, że s.p. Antoni Pilsnicki nieboszczyka w chorobie pielęgnował, doktorów sprowadzał, i koto słabego czuwał, zaprzeczają natomiast współzawoźwana, iż córki s.p. Józefa Wierzbowskiego lekarzynie powodowie natychmiast do słabego i jak w Deplicie mówią, ukochanego dziada pospieszyli i wszelkie starania do wstrzymania śmierci usiłowali; niemniej pomimo zaprzeczania powodów śmierć powtarza, iż prawie ostatniego dnia i to dopiero w ten czas do tegoż dziada swego się zbiegli, gdy jego śmierć już była niezaprzeczalną, by testament napisać, i nieboszczykowi do podpisania przedłożyć.

Udowodniwszy zatem, iż s.p. Józef Wierzbowski w swojej słabości Antoniego Pilsnickiego sam o pomoc i pielęgnowanie zawoźwał, udowodniwszy, iż wzmiankowany nieboszczyk z Antonim Pilsnickim w najcięższej zażyłości żył i do niego najwiękssze zaufanie miał, wynika jawnie, jak potwarzające jest twierdzenie powodów o zmyśleniu wypędzenia przez lokaja, gdyż s.p. Józef Wierzbowski, gdyby nawet był nieprzyjacielem Antoniego Pilsnickiego, w nim może swój siostreniczek i urzędnika c.k. Sądu salackiego lwowskiego, a reszta cztowitka ogólnie zaszczytnie znanego szanował i nigdy podobnym sposobem jak powodowie zmyślać nie rumienią się, nie byłby odważał się go traktować.

Do 2. Dacemnie powodowie pustem rozumowaniem mówić by chcieli, ażeby zapoźwani zaprzeczone przez powodów okoliczności udowodniali, albowim podług Ustaw sądowych powodowie swe zarzuty przeciw wiarygodności dokumentu C. stosownie do S. 170 kōd. sąd. udowodnić powinni; przeto że strony zapoźwanych dość jest, statek zarzuty powodów zaprzeczyć.

Wnieńskowanie powodów z mocy §. 208. kod. sąd. przyjętione jest oczywiście mylnem, albowim ten §. li tylko z uwzględnieniem §. 170. kod. sąd. zastosowanym być może; z resztą treść tego §. oczywiście przeciw powodowi opiewa; ponieważ gdyby Antoni Piłsniński lub jego prawna-
bywcy przedkładałby dokument C. przeciw nim wystąpił, i powo-
dów wytoczył, a spadkobiercy s.p. Józefa Wierzechowskiego w obronie
własnoręczności podpisu zaprzeczyli, wtemczas naturalnie powodowie
by musieli własnoręczność podpisu stosownie do §. 208. Ust. sąd. ud-
owodnić; nie zaś w niniejszym wypadku, w którym jak w Ekscypcyi
udowodniono, ustanowienie dowodu przeciw wiarygodności dokumen-
tu C. na powodów spada.

Dziwną więc rzecz, że powodowie twierdzą osmielając się, iż zapozna-
ni sami do tego obowiązku się przyznali, gdyż we wnieśionej Ekscyp-
cyi ani słowa o tem niema, i z takiego lekkomyślnego twierdzenia
tylko jaona chęć powodów okazuje się, by w zapozwanych coś wnie-
wić, i obowiązek na powodach ciążyący bez przyczyny na zapozwanych
czwalić.

Niepodlega wątpliwości, iż powodowie przekonani są, że docu-
ment C. przez s.p. Józefa Wierzechowskiego własnoręcznie podpisa-
nym jest; przeto usiłują się, wszelkimi sposobami wybiegami, wia-
rygodność treści tego dokumentu i zgodność z wolą nieboszczyka o-
stać; atoli same błahie wnieśkowania i zaprzeczenia bez wszelkich
dowodów nie mogą wywierać prawnych skutków, ponieważ §. 181.
kod. sąd. za zapozwanemi przemawia i obowiązkiem powodów jest,
zarzuty przeciw wzmiątkowanemu dokumentowi z osnowy niety §.
869. zrobione formalnie udowodnić.

Obowiązkiem zatem powodów jest, swe twierdzenia udowodnić, jako-
by s.p. Józef Wierzechowski o darowiznie C. nie miał wiadomości; że
sam tę darowiznę nie chciał zeznać, i takową rzeczywiście nie zeznał; że
na tej darowiznie już gdy jej treść była napisana, z swoją wiedzą i wo-
lą, swój własnoręczny podpis nie przytoczył; i że dokumentem C. §.
1000# jemu przez Jana H. Marka Matusia tytułem darowizny
Antoniemu Piłsnińskiemu nie odstąpił, - a gdy tego udowodnić nie sa,
wstanie z żądaniem swoim osądzeni być powinni.

Nadaremnie usiłują się powodowie jakimś podejrzeniem wznieść, wnie-
skując, iż dokument C. mógł być blankielem na pełnomocnictwo stawić
mającym, atoli to bezpodstawnie podejrzenie nie udowodniają, i niezem ud-

wodnić nie mogą, a zaprzewani zaprzewają, iż dokument C. był
blankietem do pełnomocnictwa, i że treść tego dokumentu nad tym
podpisem zmarłego bez wiedzy i woli nieboszczyka dopisana była.

Spowowają sobie sami powowowie, raz twierdząc, iż s. p. Józef Wier-
chowski jako sknera nikomu niedowierzał, a drugi raz przypisując
mu tawowierność nieograniczoną, bowiem niht blankiety do pełno-
mocnictwa dla adwokatów bez napisu „Pełnomocnictwo” i na nie-
stemplowanym papierze wydaje — a potem takie pełnomocnictwa
dla adwokatów są zwykłe ogólnie, na wszystkie interesa prawne o-
piewające; przeto wnioskowanie powowów, jakoby blankiet na pełno-
mocnictwo dla tego wydanym był, ponieważ s. p. Józef Wierchowski
nie mógł wiedzieć, w jakim interesie adwokat podawać będzie —
jest bezzasadne.

Dosyć więc ze strony zapowwanych, jeżeli podobne niezasadnie-
ne i urojone zarzuty wogół zaprzewają.

Dowód zatem przez zapowwanych użytych w powowach na
wtawowierność podpisu s. p. Józefa Wierchowskiego dopuszczonego
być musi, gdyby W. Sąd zważywszy nieformalność powowu i brak wszel-
kich dowodów z strony powowów z tych już przyezym ich odwołanie nie
razęjt.

Zapowwają więc dalej powwani, że zmarły Józef Wierchowski je-
szcze przed napisaniem treści dokumentu C. na próżnym papierze a za-
tem tytko na ~~proszym~~ blankiety swój podpis przyezym, tudzież zaprzew-
czają, jakoby s. p. Józef Wierchowski nie zezwolił, lub kogo do tego
nie upowowził, aby treść darowizny Sumy 1000 # holl. z przyezym na
tymże dokumencie napisana była.

Zarzuty powowów jakoby dokument C. dnia 22. Października 1848.
na niestemplowanym papierze był pisany i dopiero później po śmierci
Józefa Wierchowskiego dnia 30. Października 1848 zastemplowany był,
tudzież zarzut: że Antoni Piłsniński dopiero po śmierci Józefa
Wierchowskiego z dokumentem C. na jaw wystąpił, i takowy
do Tabuli podał, nie zastugują żadnym względem, — ponieważ
te okoliczności na wainność lub niewainność jakiegokolwiek dokumen-
tu żadnego wpływu mieć nie mogą, a zaprzewają się, jakoby Anto-
ni Piłsniński przy tej darowiznie jawnie nie postępował, lub ta-
kowa aż do śmierci darującego ukrywał.

Drugie więc żądanie i przepisywanie jakichś formalności ze
strony powowów, których wstawnego dnia dopiero do s. p. Józefa
Wierchowskiego w celu zagrarnienia spadku zbiegli, a teraz
przeważają na jakichś niby ukrywanie darowizny przed sobą żądają się.

Nie dowodzi, powodowie, że darowizna C. z martemu wyrażenie nie została przeczynana i że przed podpisem kapitulnym nie był, czyli ta darowizna z jego wola, się, zgadka, przelo z strony powodów dostatecznym jest, xeliguwe a niżem nie udowodnione twierdzenia i wnioskowania bezasadne zaprzeczyc.

Prezeta cały zarzut ukrywania darowizny C. i późnego podania tejże do tabuli przez się, upada, ponieważ Antoni Piłsniński do tego uwiadomienia prawnie obowiązany nie był, lecz zapewnie to uczynił, ponieważ gdy s. p. Józef Wierchowski w testamentie swoim względem majątku i pretensyj swoich rozporządzenie zrobił, przecież o darowanej Sumie 1000 # jako już nabytej własności Antoniego Piłsnińskiego nie widział potrzeby wzmiankować, a powodowie dobrze wiedząc o raszłej darowiznie przy spisaniu testamentu Sumę 1000 # już jako własności Antoniego Piłsnińskiego traktowali, a teraz tak niesumienne postępują, aby pozostałą wdowę pozwem wytkozonym niekaić i jej za lada co tę Sumę wydrzeć.

Prezeta zarzut późnego podania do Tabuli Dokumentu C. przez się, upada, ponieważ tenże dnia 22 Października 1848 r. wystawiony dokument po raszłej na dniu 25 Października 1848 r. śmierci s. p. Józefa Wierchowskiego dnia 20 Października 1848 do Sądu podany był, a w przeciągu tego czasu s. p. Piłsniński pilnując starożytnego niebożczyka, a potem pogrzebem się jego broniąc o zabezpieczeniu tabularnem myślić czasu nie miał, i z tymże względu s. p. Wierchowskiego spisać się niepotrzebował, gdyż ta darowizna jawnie się stała, s. p. Wierchowski takową dobrowolnie uczynił, i z tej przyczyny względem tejże darowanej Sumy żadnego rozporządzenia w testamentie swoim nieuczynił.

Wnioskowanie nas powodów, jakoby Dokument C. był tylko blankietem od s. p. Józefa Wierchowskiego na pełnomocnictwo dla Antoniego Piłsnińskiego zarządzany i utrzymany, jest bezasadne, ponieważ te całe wnioskowanie jest urojaniem i oszywistym faktorem, gdyż s. p. Wierchowski pełnomocnictwo dla Adwokata, którego wygotowane przez Piłsnińskiego prosby nigdy podpisywać miał, bez wątpienia na niestemplowanym papierze byłby nie podpisywał, a to tem mniej bez wyraźnego dodatku, „Pełnomocnictwo“ i wzmiankowania interesów, do których to pełnomocnictwo wydane być miało.

Tak samo bezasadne jest dalsze umieszczenie powodów z tej przyczyny zrobione, iż wystawiony na dniu 22 Października 1840. dokument C. dopiero dnia 30. Października 1840. zastemplowanym został.

Albowiem według najnowszego Stemplowego patentu dokument podpisany, chociaż tego samego dnia do zastemplowania przedłożony, podpada karze stemplowej, nie zaś według dawniejszego prawa stemplowego, według którego wystawiciel dokumentu bezkarnie w przeciągu 8 dni od daty wydane go dokumentu, zaś odbiorca podpadającego stempelowi, jeżeli nie stemplowanego dokumentu stosownie najw. patentu z dnia 24. Sierpnia 1840 r. §. 123. w przeciągu 30 dni po dniu odebrania tegoż dokumentu Instancyi dochodowej do zastemplowania bezkarnie przedłożył prawo miał, co też w niniejszym wypadku rzeczywiście się stało.

Na przecznie się wyrażnie, iż kara stemplowa, jeżeli tejże dokument podpada według dawniejszej manipulacji Urzędu Stemplowego, na tymże dokumencie według dawnego prawa koniecznie zanotowana być musiała, reszta gdy stempel należący na dokumencie C. w przeciągu legalnego czasu 30 dni dostemplowany, a Sąd rządowy uszerzku nie poniósł, przeto Urzędu dochodowe przeciw wystawicielowi s. p. Wierzechowskiemu o zapłacenie kary występować nie potrzebowali, i według dawniejszych ustaw stemplowych karę wymierzyć umocnieni nie byli, gdyż wystawiciel s. p. Wierzechowski tymczasowo umiał, i przeto wszelkie wymierzenie kary przeciw niemu za wystawienie niestemplowanego dokumentu całkowicie zgasto.

Najnieustanniej więc powodowie zarzucają, iż dokument C. na dniu zastemplowania blankietem był, i że dopiero po zastemplowaniu treści darowizny dopisana była, co zaprzewani jak najustanniej zaprzeczają.

Słowa na dokumencie C. przez s. p. Józefa Wierzechowskiego własnoręcznie napisane, które podpisy mnie i świadkom szkodzić nie mogą, nie sprzeciwiają się treści samej darowizny, gdyż takowa przez s. p. Józefa Wierzechowskiego własnoręcznie podpisana jest, przeto spadkobiercom tegoż nie przysługuje prawo jej unieważnienia, bowiem Suma 1000 zł jeszcze za życia spadkodawcy darowana, cudzej majątek stanowiła, i do spadku powiągnięta być nie może, ponieważ jak wyżej wspomniano s. p. Józef Wierzechowski przy sporządzeniu testamentu swego tę Sumę jako własność Antoniego Piłbickiego uważał, i względem ^{niej} żadnego rozporządzenia nie robił, gdyż więc Suma 1000 zł do spadku nie należy, co już przy sporządzeniu inwentarza sądowego N° 9 terazniejsi powodowie uznali, przeto wystawiony spór lekomyślnym i lichym skornierstwem jest.

N° 9

7

Nie mogą, zapozwani przemiłować i widzą się zmuszeni uwagę Wysokiego Sądu zwrócić na nierzetelne postępowanie powodów w prowadzeniu niniejszego procesu, gdyż żadna, przez się przytoczona, okoliczność i fakta nie udowadniają, i marnem rozumowaniem ciężar dowodzenia na zapozwanych zwałić starają się, a gdy zapozwani pomimo że nie są, obowiązani do wprowadzenia dowodów, atoli takowe na różne okoliczności w celu odparcia niestusznych zarzutów wprowadzili, powodowie się dopuszczeniu tychże dowodów jak najusilniej sprzeciwiają.

Nie czują się bowiem zapozwani obowiązanemi, steps postuszenia się rzetelności powodów radzić czynić, i ciężar dowodzenia na siebie przyjmować, i podług jakiegoś widzimisię zastosowywać.

Zarzuty zatem powodów przeciw przytoczonym przez zapozwanych dowodom jako niedostatecznym i niedopuszczalnym są, blakie, a to:

do a. przez porównanie podpisów na dokumentach N. 1. 2. 3. i 4. niewątpliwym dowód ustanowiony własnoręczności podpisu s. p. Józefa Wierchowskiego, a brodnie które powodowie plotą, o zdolnościach fakszerczów banknotów w niniejszym wypadku zastosować się nie da, ponieważ sami powodowie poświęceni przyznają, iż podpis s. p. Józefa Wierchowskiego jest własnoręczny, i dla tego się z wszelką siłą, na treść tego dokumentu rzucają, którą się im podobna później dopisaną nazwać.

Kreseta jeżeli Ustawy sądowe dowód przez porównania pism dopuszczają, jakim prawem osmielają się, powodowie Szczęśliwu przepisywać, czyli on ten dowód dopuszczalnym uznać mu lub nie; a że dokumenta N. 1. N. 2. N. 3. i N. 4. są dokumentami publicznymi, wypływa już jawnie z § 180. Ust. sąd. gdyż Rewersa przez sądowe Instancje wystawione przez podpis odebrańcy uchwały sądowej w obec zaprzysiężonego stugi sądowego stwierdzone, dokumentami publicznymi są, i osądzenie tej okoliczności nie do powodów lecz do Szczęśliwego należy.

Sprzeczność twierdzeń i wnioskowań powodów w każdym ustępie pism sporowych jawnie okazuje się, ponieważ robiąc je ich najmniejszych zarzutów przeciw dowodowi przez porównania pism, sami się tego dowodu chwytają, i przez zatężone w Replie allegata C. P. R. dowód własnoręczności podpisu s. p. Józefa Wierchowskiego na dokumencie C. ustabić starają się.

Atoli Wysoki Sąd bestronnie się przekonać raczy, iż powodowie namyślnie takie dokumenta wyprutać usiłowali się, na których podpis s. p. Józefa Wierchowskiego z podpisami na dokumencie C. czyli L. 5. twierdzi na allegatach N. 1. 2. 3. i 4. uwidoczniwieniami s. p. i s. p. dla tego z kłopotowaniem i z zwinieniem liter zarzuty przeciw własnoręczności pod-

pisu na dokumencie C. robia, atoli te zarzuty nie są stanowcze, a dokumenta C. P. R. tem mniej na uwzględnienie zasługują, gdy zapozwani takowe jako podejrzane przy przeglądzie pierwopisu ut N. 10 uznali.

Kreska zwracając zapozwani uwagę Wysokiego Sodu na te, danowaz obolicznosc, i zarzucenie C. dnia 25. Czerwca 1826 r., zas weksel R. 29. Czerwca 1848 r. - a zarzucenie P. bez żadnej daty kto wie kiedy i jaki dawno przez s.p. Józefa Wieruchowskiego nie by podpisane bylo (bowiem wtasnoręczności podpisu s.p. Józefa Wieruchowskiego zapozwani wręcz zaprzeczają); a gdyby nawet s.p. Józef Wieruchowski dokumenta C. P. R. wtasnoręczności był podpisał, nie wynika z tego, iżby podpis na dokumencie C. nie był także jego wtasnoręczny; gdyż w przeciągu kilku-nastu lat u starca a do tego Starego pismo zmienić się może.

Przysięga zas spór rozstrzygająca przez Józefa Rodkiewicza na wtasnoręczności podpisu s.p. Józefa Wieruchowskiego na dokumencie C. P. R. nie jest stanowcza, i dopuszczona być nie może, ponieważ z tej obolicznosci gdyby podpisy na dokumentach C. P. R. wtasnoręczności byli, (co się zaprzecza) jasne z konieczności, nie wyjdą, ażeby podpis na dokumencie C. nie był s.p. Józefa Wieruchowskiego wtasnoręcznym, kreska usilnie zaprzecza się, że Józef ~~Wieruchowski~~ Rodkiewicz przy podpisaniu owych dokumentów w r. 1826, 1848 i dokumentu P. bez żadnej daty przytomnym był, i widział, jaki je s.p. Wieruchowski podpisywał i te obolicznosci sumiennie zaprzeczają może.

do C. Dowód przez świadków Kajetana Rozwadowskiego i Michała Werszczyńskiego, jako s.p. Józef Wieruchowski dokument C. wtasnoręczności podpisał, dopuszczony być powinien, albowiem ten dowód dla obecnej sprawy nie jest ogólny, i owszem takowa stanowczo rozstrzyga, a oba świadkowie na dokumencie C. jako świadkowie są podpisani; zas obolicznosci, i powołany świadek Antoni Bągiński u-mart, dopuszczeniu tego dowodu zaprzeczać nie może, ponieważ Adela Piłnicka ten dowód przysięga, uzupełniająca, lub nawet przysięga, spór kończąca, nieważliwym ustanowić gotowa jest.

Zarzut zas, iż Adela Piłnicka wtasnoręczności podpisu s.p. Józefa Wieruchowskiego na dokumencie C. przysięga, stwierdzić nie jest w stanie z tej przyczyny, iż wtenczas we Lwowie obecna, nie była, niezasługując żadnych względów, ponieważ Adela z Stachowiczów Piłnicka niestrzeżona s.p. Józefa Wieruchowskiego podpis nieboszczyka dobitnie zna, i w tym względzie wtasnoręczności podpisu przez wiarogodnych świadków potwierdzonego przysięga, sumiennie stwierdzić gotowa jest, i do tej przysięgi pomimo niudowodnionych zarzutów powodów, iż wtenczas we Lwowie nieobecna była, dopuszczona być powinna.

Kresła artykuły przycyjnę pod I katechone opiewają, na oho-
lności niniejszy spór nie rozstrzygające i całkiem niestanowowe, za-
tem dowód przez świadków do Artykułu I powołanych, tudzież przez
przysięgę uzupełniająca, lub przysięgę spór kończąca, przez Józefa
Podniewierca ofiarowana, dopuszczony być nie może.

Jak blakie nas są zarzuty przeciw przysiędze na własność pod-
pisu s. p. Józefa Wierchowickiego przez Adela Piłniewicza ofiarowanej,
raczy Wysoki Sąd z tego się przekonać, iż J. Podniewierca na wła-
sność podpisów s. p. Józefa Wierchowickiego na dokumentach O.
P. R. przysięgę spór rozstrzygającą ofiaruje, chociaż przy podpisa-
niu tych dokumentów przysięgą nie był, a w roku 1826, kiedy do-
kument O. niby wystawiony był, dopiero 2 mowić dwa lata liczył, i
zapewnie wtenczas wyobrażenia o pisaniu i podpisaniu dokumentów
nie miał, jak świadczą akt obywatelski w porwie pod M. katechone -
u w niniejszym wypadku pomimo że dowód przez wiarygodnych dwóch
świadków ustanowionym jest, przeciw przysiędze uzupełniającej zby-
tecznie i ofiarowanej na domiar, ażeby zeliwne zarzuty ofitszowaniem
wdepnąć, wszelkie możliwe zaqudy stawia.

Z tych przyczyn smiesznie się obazuje przepisywanie formuły,
podług której a niniejszej Wysoki Sąd, przysięgę uzupełniająca, po-
dług wiadomości powodów dopuszczyć ma.

do c. z największą uwagą i ze strzywaniem dobrej sta-
wy i imienia powodowie spatszowanie podpisu s. p. Józefa Wierchow-
ickiego zmarłemu Antoniemu Piłniewickiemu zarszczają, jednakoż,
gdy pozostała wdowa na odporcie tak zeliwne twierdzenie przysięgę
spór rozstrzygającą, im przekazuje, takowa przyjac i wypotnie wszelkie
parowaz procepsowaniem i megożem hanbieniem s. p. Antoniego Pił-
niewickiego współzaporwana, w dowo, tytko do korzyści dla siebie ugody
i odstąpienia kilkuset # z 1000 # przymusić chcieli, i do tego
doprowadzili, iż biedna wdowa z pozostałymi dziećmi ani kapitału ani
procentów odebrać nie może.

Jezeli więc przysięgę przekazana, powodowie przyjac obawiają się, jakim
człotem więc sprzeciwiają się wykonaniu tej przysięgi w formie twierdzącej, któ-
ra, Adela Piłniewicza w handej chwili stoyć gotowa jest, tudzież jakim
człotem zaprzeczać mogą, iż Józef Wierchowicki nie miał zamiaru i woli
darowania Antoniemu Piłniewickiemu 1000 #, gdyż na tę okoliczność
dokument C. przez zmarłego Wierchowickiego własnoręcznie podpisany
i przez dwóch świadków stwierdzony ~~zawo~~ egzystuje, przeto w takim
sawie lektorysłone zaprzeczenie woli i wrocy nie jest dostatecznym, lecz
powodowie swe wrojone a dla zapowazanych zeliwne twierdzenie adowo-
dnie powinny, nie zaś, jak się im podobac raczy, tego dowodu od zapo-
zowanych sądac i im przepisywać.

Smiesznie więc obazuje się, wniashowanie w Replie powodów, iż

zaprzeczeniem się zadradzają, i twierdzenie powodów przycinają, dla tego, iż się do woli powodów zastosowywać nie chcą, albowiem gdyby się w sprawie dowodów przeciw wiarygodności Dokumentu C., a właściwie na-
przeciw zaprzeczeniu zamianowi i woli s.p. Wierchowoskiego dowo-
dowi Antoniego Piłsnickiego 1000 # na powodach prawnie cięż-
smiżnym tjebrze jest ządanie, ażeby zaprzeczeni przynajmniej wpro-
wadzili na te okoliczności choć pozornie ?? dowody; - zarzut więc, ja-
koby zaprzeczeni kreta, ścisła, słu; wręcz powodom oszczędają, gdyż
oni właściwie do wybrzeżów się zabierają.

Powołanie się zaprzeczanych na S. 182. Ust. Sąd. dostatecznie w Ekscypcyi
zostało uzasadnione; jeżeli więc powodowie tak pewni są, iż treści dokumen-
tu C. z wola, i wiedzą, s.p. Józefa Wierchowoskiego się nie zgodzą, że co
innego na dokumencie C. wpisano, jak s.p. Józef Wierchowoski zamy-
ślał i widział, tedy dla czego się wzięją, swe twierdzenia prawnie udo-
wodnić, i tylko słabymi zaprzeczeniami zaprzeczanych do jakichś dowo-
dów podług ich wzdziwności swiewolki koniecznie starać się.

Powtarzane zaś o niemożliwości podpisania zarzutu trzy dni przed śmier-
cią s.p. Wierchowoskiego dostatecznie w Ekscypcyi zabite są, na co się zapo-
zwani odwołują.

Zaprzeczenie powodów, jakoby s.p. Józef Wierchowoski weksel na 1000 #
przy zeznaniu darowizny C. Antoniemu Piłsniickiemu nie wkreślił, nie za-
stąpił uwzględnienia, ponieważ fałszem jest, iż Antoni Piłsniicki ten weksel
tylko w celu dochwycenia tej 1000 # odebrał, i że ten weksel nie-
prawnie posiadał.

Albowiem cały ten zarzut umyślny i swym udowodniony został, prze-
ciwnie całej wnioskowanej powódów nierzetelnie, gdyż weksel oryginal-
ny Sądowi wekslowemu przez s.p. Wierchowoskiego do podania o natych-
miastym de prę: 28. Lipca 1848. r. l. 4161 jak N. 11. był przedłożony,
a później s.p. Wierchowoski od ekzekucyi prawiorycznej uwyznanej
jak N. 12. odstąpił, i weksel oryginalny z Registratury kambralnej ode-
brał.

Nieprowadził więc s.p. Wierchowoski żadną ekzekucyę przeciw Antoni-
kowi Janowi Hr. Szardkowi, i do dochwycenia tej próżny weksel oryginal-
ny nie był potrzebny; - oddając więc weksel oryginalny Antoniemu
Piłsniickiemu s.p. Wierchowoski mu takowe ze względu na daną C. we-
własność oddał, tenie i jego prawonabywca prawnymi i rzetelnymi posia-
daczami są, i tytułem własności go posiadają.

Składowanie S. 186 Ustawy sądowej smiżnym jest, ponieważ ten S.
z S. 185 w najściślejszym związku jest, i wyrażnie opiewa, iż świadkowie
nie potrzebują treści dokumentu wiedzieć - czyli więc dokument C.
dany na 1000 # na rzecz Antoniego Piłsniickiego przez s.p. Wier-
chowoskiego lub na inną 1000 # w sobie zawiera, świadkowie wiedzieć nie
byli obowiązani, i ten dokument bez podpisu świadków zawsze ważnym

N. 11
N. 12

by był - na domiar więc że dokument C. z wola s. p. Józefa Wierzechow-
skiego się zgodza dowodem jest, że tylko świadków do podpisania tegoż
dokumentu w charakterze świadków zawezwał, i przeto wyrażnie do
poznania dat, iż dokument C. w całej osnowie z jego wola się zga-
dza.

Przy takim stanie rzeczy niechże więc powodowie swe rekwirowanie
dzenia względem nieważności donacji C. udowodnią, bo chci widze-
nia ciężaru dowodu na zaprzeczających wręcz Ustawom sądowym się
sprzeciwia.

Nednakowż dowód przez powodów ustanowić się mający powinien
być stanowczy i spór rozstrzygający, nie zaś tak słaby, jaki przez świad-
ków do artykułów dowodniczych S. wprowadzić lekionymnie usiłują się -
dowód ten dopuszczonym być nie może, ponieważ zapożino w Republice
wprowadzony i zapozwani na taką nowacyę nie zezwalają, powtore
ten dowód nie jest stanowczym i spór rozstrzygać nie może, gdyż na dokumen-
cie C. świadków nie potrzeba, więc zarzuty co do podpisów i wiary świadków
gdym ci zbyt często podpisani są, nie są stanowcze, a wyżej udowodniono, iż
wnioskowania i argumentacye powodów z S. 186. Ustawy sądowej przyto-
czone są urojone i wotamnie Ustawom sądowym się sprzeciwiają.

Kresła zarzuty w Ekscepcyi przeciw artykulom pozycjonowanym H
zrobione, i przeciw artykulom dowodniczym S. miejsce mają, a zapozwa-
ni na te zarzuty dla krótkości się wyrażnie dowodzą, ponieważ powodowie
nie dla tego, że te zarzuty niby są czere i bezzasadne, lecz z przyczyny, iż ta-
kowe Ekscepcyi i zbiti nie zbitają, na takowe nie odpowiadają.

Art. 3. Zarzuty w Ekscepcyi zrobione powodowie samem powtarza-
niem słow porwu nie zbijają, przeto te zarzuty w całej mocy pozostają.

Co się zaś tyczy powołania się na testament pod T. satzerowy, ten testament
przeciw pozwanym nie udowadnia; albowiem przy wzmagającej się
cholery, przy otrętwiałosci członków na dniu 24. Października 1848r.
bardzo być może, iż s. p. Józef Wierzechowski tylko anatem krzyża testa-
ment podpisał, ale z tego nie wypływa, że donacyę C. dnia 22. Październi-
ka podpisać nie mógł, i wotamnie podpis nieboszczyka na tymże dokumen-
cie uwidoczniomy okazuje, iż osłabiona, reka, takowy wypisał, a gdy
juz prawie konając jeszcze się miał pióro w rekiatki utrzymać, i
testament T. podpisać, to jest znak krzyża. Ganiż nijsan. i wta-
snożenie przytożyć, i w ostatniej chwili życia z wszelką przyto-
mnością rozporządzenie ostatniej woli objawić i brze testamentu mu
prze czytana zrozumieć, i solennie potwierdzić mógł, z tego okazuje
jawnie, jak nieprawdowice są twierdzenia powodów i dowody ofiaro-
wane przez świadków do artykułów H ustępów 5. 6. 7. 8. 9. -

Te ciągłe i tyle razy wyżykane sprzeciwiania się powodów w
twierdzeniach i dowodach raczy Wysoki Sad nalezyć uwzględnić.

do 4. Pozwani nigdzie nie przyznali i nie dopuszczają, że smarty Józef Wierchowski z Antoniego Piłsnińskiego nie był kontent - przekroczenie więc słów i omawianie czegoś innego, przeciwniej stronie jest niegodnym.

Pozostają przeto zapozwani przy zarzutach w Ekscepcyi w ustępie 4^m przytoczonych, i odwołują się na dalszą Obronę w Duplice do ustępu 1° przy końcu wyorszego listu;

do 5. Powodowie zaprzeczenia w Ekscepcyi przytoczone ni-
czem nie zbijają, przeto takie w całej mocy pozostają; okoli-
cności zaś, iż w darowiźnie C. nie ma wzmianki, że sam smarty Jo-
zef Wierchowski już sądownie 1000 # przeciw dłuźnikowi Janowi
Hr. Szarbkowi dochodził, jest całkiem obojętną, bowiem gdy s.p. Józef
Wierchowski 1000 # darował, dokument wiarogodny na to wysta-
wił, i weksel Antoniemu Piłsnińskiemu doręczył, wzmiankowanie
dochodzenia lub niedochodzenia tejże pretensyi całkiem niepotrze-
bna się okazuje.

Wreszta wysłany nakaz płatniczy nie był jeszcze prawomocnym,
ponieważ zapozwany Jan Hr. Szarbkowi termin do wniesienia Ekscepcyi
dyplacjami sobie zastrzegł, dla tego też s.p. Józef Wierchowski tylko
prowizoryczną grabież w celu zabezpieczenia tej pretensyi, jak świad-
czy dotychczas № 13 wysłał, i wydany do Jana Hr. Szarbka na-
kaz płatniczy dotąd prawomocnym nie stał się i jak świadczą do-
tychczas № 13 i № 14 spór w Sądzie wekslowym dotąd się toczy.

№ 13.
№ 14

Nu idzie tu o to, jak powołanie własnoręczny dopisek s.p. Józefa Wierchow-
skiego Młunacye spodobał sobie, ale o to jak W. Sedzia ten dopisek całkiem
obojętny i w dawnych dokumentach a osobliwie u wekslowych ludzi zwy-
czajny tłumaczy rzeczy - a to tem więcej, gdyż we wstępie Dupliki udum-
dmił, iż nieboszczyk po kilkakrotnie się zaobowiązał, częścią majątku
swojego majątkiem Piłsnińskim porzucił, wyrzucając się z danego słowa
jedynie tylko swą pretensją 1000 # s.p. Antoniemu Piłsnińskiemu pozosta-
wił, a gdy ta suma jeszcze nie była i nie jest płynną, i spór o zapłatnie tejże się
dotąd toczy twierdzenie zapozwanych, iż s.p. Józef Wierchowski przez ten
dopisek Cwikicyz uniknąć chciał, okazuje się niewdzięcznym, ponieważ od ra-
zie nieprzyznania tej 1000 # fundusz dla s.p. Antoniego Piłsnińskiego
nie przesłał, a zastawując się do dawnych polskich praw, postąg
których i przy Donacyach Cwikicyz miejsce miało, przez ten dopisek za-
strzedz się zamysłał.

Barzako obojętny jest zarzut, iż na dokumencie P. tego dopisku nie-
ma, bowiem wolno było s.p. Wierchowskiemu podług upodobania z tym lub
owym dodatkim dokumentem podpisywać, a reszcie powołany przez powodów
skrypt przez nieboszczyka jako gwizdka sądowego wystawiony był podług
formularzu przez nadopiszkowniczą instancję adwiktowego, którego ściśle s.p.

Josef Wierchowshi trzymać musiał.

Nie jest zatem twierdzeniem zaprzeczanych zachwatoscią, iż powodowie s.p. Antoniemu Pilsnickiemu i im darowiznę 1000# zaadresowali, i zapewnie gdyby s.p. Antoni Pilsnicki przy życiu pozostał, i umiawniście donacji C. byłoby nie wystąpił, bo talowij jest im biedną wdowę z pozostałmi sierotami nękać, i spodziewali się korzystną Ugodę uzyskać, gdyż przez wytorony poruc i zanobawienie spornosci Pilsna wdowa ani kapitału odebrać nie może, ani dotąd caloga procentów nie pobiera

Ze Antoni Pilsnicki prawo do L^o 1000# nabył, tudzież iż w Listopadzie smiertelnie zachorował, i w swej niebesmierznej Stalowi cęsy D. własności L^o na Adela z Stachowiczów Pilsnicką przenić, udowodniono dostatecznie przez świadków pod przysięgą wystuchai się mających.

Co się nas przyjęcia Cęsy D. przez Adela Pilsnicką tyocy odwołują się, zaprzewani na Ekscepce, i niepojmują, jakim prawem powodowie cęsy D. nieważność zarzucić i twierdzić mogą, że ta Cęsa w samym zarzaku nieważna była.

Przeciwdowod zatem przez świadków do artykułowi L. wprowadzony do puźszonym być nie powinien, ponieważ ten dowód w Repliee przetoczony jest Nowacya, której zaprzewani wyrażnie się sprzeciwiają, nas ochotliwosc dowodzie się mająca nie jest stanowca, i spór rozstrzygać nie może.

Zarzuty przeciw kompetencyi do impugnowania cęsy D. powodowie blahym rozumowaniem nie odparli, i zaprzewani odwołują się, co do ważności cęsy D. na Ekscepce.

Ze nas Adela z Stachowiczów Pilsnicka znacny wniosek mezo. w Antoniemu Pilsnickiemu przyniasta, że on będąc w urzędowej bezpłatnej kilkuletniej służbie z tego wniosku siebie utrzymywał, i cały wniosek spotrzebowat, że tym sposobem wynagrodzenie za usługstwo L^o 1000# odebrał, udowodnić gotowa zaprzewani Adela Pilsnicka przysięgą, spór honorując, w formie przeczającej powodom przeharanej, a w razie odharania w formie twierdzącej przez się stoyć się mająca.

Odwołuje się dalej Adela Pilsnicka na dobra wiarę i na prawne posiadanie wekslu jej doręczonego, nie mniej na jawność blahosci zarzutów w tym względzie powodów - a co się tyocy przysięgi na ochotliwosci przeharanej, jakoby Adela Pilsnicka wiedziasta i wie, że s.p. Josef Wierchowshi sumę 1000# Antoniemu Pilsnickiemu ustąpić lub darowac nie chciał, ani się darowac, że darowizna cęsy C. jest podrobiona i spaltrowana - taka przysięga

jak w Ekscypcyi dobitnie udowodniono, miejsca smieć nie może, i wszelkie rozumowania powodów, gdyż ustawom egzystującym się sprzeciwiają, na które nie następują względy.

Kapreczają porwani, że zmarły Józef Wierchoowski na notatce przed swoją śmiercią, całkiem własnoręcznie spisanej, między innymi swojemi kapitałami, także jemu przez Jana hr. Thurbauera większej Sumy 1000^{fl.} holl. jeszcze dłużną Sumę 1000^{fl.} holl. jako własność swoją narzucił - przysięga na te lekkomyślne twierdzenie przez Józefa Rodkiewicza przekazane dopuszczoną być nie może, ponieważ powodowie cięgle sami sobie sprzeciwiają się, raz twierdząc, że s. p. Józef Wierchoowski wiele dni przed śmiercią, bezprzytomnym był, żeż skosniatą miał i nawet pióra w rękę utrzymać nie mógł, ku nas' x'isio im twierdzić się podobna, że przed swoją śmiercią notatkę swą spisał, które raz atoli nie produkują, a jeżeli kiedy takowa spisana była - (co się powtórnie wyraźnie kapreczka:) to kaprowe lub kilka lat, lub kilka miesięcy przed śmiercią notatka spisana, być mogła, nie nas' po wystawieniu Donacyi C.

Takie twierdzenie, przed swoją śmiercią notatkę własnoręcznie spisał jest tak ogólnem, i nie rozumiałem, że ta choliczność jako stanowiąca i spór rozstrzygać mogąca uważana, być nie może, zatem przysięga dopuszczalna, nie jest.

Prochac i blachac powyższego twierdzenia tem jaśniej okazuje się, gdy powodowie wyraźnie przyznają, że zmarły Józef Wierchoowski w swoim testamentie o Sumie 1000^{fl.} holl. nie wspomina, które to przyznanie raportami wyraźnie przyjmują.

Adela Pilniucha nabywszy własność 1000^{fl.} mogła prawnie część jejże w ilości 185^{fl.} Jakubowi Weinrebowi odstąpić, przeto karuty w tym względzie zrobione, na niczem petkna;

Nareszcie sprzeciwiają się raportowani dopuszczeniu dowodu przez świadków na pytania C. w tym sposobie jak powodom ten dowód wprowadzić podobna się, albowiem własnoręczności podpisu s. p. Józefa Wierchoowskiego raportowani dostatecznie udowodnili, i przeciw ofiarowanemu przez raportowanych dowodowi powodowie wszelkie wybiegi nadaremnie szukają - nas' przysięga spór kończąca przez Józefa Rodkiewicza przekazana, że zmarły s. p. Józef Wierchoowski cały dzień 22. Października 848. i w tegoż dnia aż do swojej śmierci już nie pisał i przez chorobę swoją, pisać nie mógł, dopuszczoną być nie może, ponieważ kapreczka się, iż Józef ~~Wierchoowski~~ Rodkiewicz dnia 22. Października 848. u s. p. Józefa

Wierchowskiego obecnym był, albo nawet gdyby go był
tego dnia odwiedził, iż przez cały dzień ani chwili go
nie ustatyła, iżby sumiennie podobną, ogólną, przeg-
nę, i spór nie rozstrzygającą, atolić mógł, - zresztą
sam s. p. Józef Podkiewicz, sobie sprzeciwić nie, gdyż
w innym miejscu przysięga, a towaru gotowym się
oświadcza, iż przed samą śmiercią s. p. Józef Wierchow-
ski notatkę o swoich kapitałach spisał, a następnie
w ostatnim roku życia, w chwili konania s. p. Józef
Wierchowski, testament na przedłożony arkuszu
i znakiem krzyża podpisać mógł, - faktem tem
więcej kilka dni przed śmiercią, donagę, i podpisać
mógł, i własnoręcznie podpisał.

Pozostają zatem rozpoznani przy kontynuacji
Ekscepcji, i kwata sądowe ~~przez siebie aktów~~
~~zaliczają~~, w zatagonym pod N 15 wy-
kwie.

Termin do spisu aktów b. m. na
¹² ~~10~~ Maja. 852 ^{strony} strony wystawiają
Petnomocnictwo przez Jakuba Weinteba na
nizej podpisane, wydane pod N 16.

Nofman

Carau Carau
Palauahy

N 15

N 16

~~39.~~

XVII *anni altio*

~~112~~

(Faint handwritten text)

1787 7/III

295

Wianachowski 12

Nizey na podpisie wyrażony zostaię długi rzetelnego winien
 Wp. Janu Kajetanowi Sokorowskiemu # 63. Które Summę przysiężny
 do Długu dawniejszego na Skrypt pod Dniem 25 Marca w Roku 1785^{ty}
 Sto czterech Czerwonych Złotych Zaciągniętego, teraz zaś ogutem Summę
 i by # Dwo Sto Szesćdziesiąt siedm funtów i 1/2 l. i 1/2 s. wraz z
 prowizją po Ręce od Sta za Rok od daty dzisiejszej, renuntiatis
 Omnibus exceptionibus Juris in genere, in Specie autem non nume
 rate pecunie Veto iak najrzetelniej Zastaię obowiązuje się, oraz
 bezpieczeństwo na Summie 4000 Zł. pod imię od Cyra na Skrypt pro sty
 winney, a zaś na Summie na Anilczu zostaięcej przez Mego Cyra hypoteko,
 waney: Ktorem Skrypt teraz w Zastaw daię: Zapisuie, y intabulowac
 ten Skrypt Ręce moja własna, y przysiężny: Ktorem podpisy ani jh. Porom
 szkodzić nie maia: Podpisany, niemniej y Cyra Mego Skrypt intabulowac po
 tam, Dat w Włowie 27 Marca 1787. *Domnik B. Wianachowski*

Prztemny tego Skrypta
 podpisany są *Jan Męcin*

Jako Świadek przysiężny podpisany
Mateusz Winiński

Quisens Stryographum apud seu Duce Galicis Provinciae Tabulari Lib
 nr: Oblig: 33. pag 42 Inqny atq Oblig: nr 24. pag 154 n. l. en: super
 Summa 4000 fl. m. Lib. Centr: ant 19. pag 333. n. 4. en. Summa p. m. u.
 tatum est Actum Leopoli 25. februar 1787. Anno

Car. J. J. Wianachowski
C. R. Wianachowski

Pres. 7. januarj 1789
No. 200. —

Lita

Solhoff

3
C
Cov. Ollig. Nov. 33te

3936. h. 1436x
P. die 10. Nov. 1796.
Page: 212.

1818 24/vi

Mierchowski

14

Romanuatum 24 July 818 - Dunart - ad C. Pr. Forum Nobi-
 lium Leopoli - Mandibus olim Josephi Mierchowski ut pote D. Raphael,
 eli Mierchowski pr. Advocatum Mytobocni - N. 13711. - Esclorum Casara
 Regium Universale Appellationum Tribunal Galicenne in causa D. Lawe-
 ry Popul actoris per Advocatum Hermann agentis contra heredes olim Jo-
 sepha Mierchowski, ut pote D. Raphaelam Mierchowski per Advocatum
 Mytobocni, defensam et Inam Claram Mierchowski Theclam de Mierchows-
 kii Patruina, nec non massam jacentem olim Marianne de Mierchows-
 kii Mierabitowska delecta, ejus quatuor proles minores de nomine
 ignotas, qua heredes in absentia Patris D. Ignatij Mierabitowski extra
 Regna habitantis, per Curatorem Advocatum farnecki additum aditates
 ad non excipientes consentos puncto calculi ex aspe et grano de realitatibus
 Laudo Compromissoriale dt. 20 Augusti 807 actori adjudicatis a 20 Augusti 807
 ad 21 Augusti 808 prestandi et adjudicandi actori laori cessantis pro devola-
 tione Sylvarum, nec non exdividendorum ex propriis fundis pascuorum in pro-
 portione Sylva Ostrow, tam pro communitate Ledowicensi quam pro Actore
 agitata - Sententiam C. Pr. Fori Nobilium Leopoliensis dt. 26 Novembris
 817 ad N. 13477 latam ad insinuatam per Raphaelam Mierchowski appe-
 lationem in passu I^o ubi conventi ad ponendum calculum condemnantur, et
 in passu II° ubi quo ad indemnificationem pro devolutione Sylva Ostrow pro-
 bationi per testes locus datus est, confirmandam, in passu III° ubi quo ad
 praetensionem actoris ut conventi soli per 14 et subsequentes tot annos
 quousq. actor ultro adhuc commune pascuam in sua Sylva pati cogetur,
 ea fundis propriis in proportione Sylva Ostrow et quidem 17 jugera 13
 orgias, ac haec Sylva ut efficitur efficientibus tam integra communita-
 te Ledowica quam actori pascua assignare, per integrum hoc tempus
 usum Sylva Ostrow et fundi Mygon actori liberum relinquere teneantur,
 huius probationi per testes locus datus fuit, eo reformandam esse adinventit
 et Actor Laverius Popul, cum hoc suae conclusionis passu simpliciter
 obvietur, deniq. in eodem passu III° ubi erga admissam probationem per te-
 stes actionando sub G. productos, conventi in solidum obligantur, et
 eo hocce modo indicato tempore alternatio cum Actore ea praemis-
 fundis pro usu communi totius ville Ledowice pascua suppeditare
 Sententiam pariter eo reformandam esse decernit, quod Actor Lave-
 rius Popul, cum hoc suo ultimo actionis petito ad Laudum compro-
 missoriale dt. 20 Augusti 807 sub A. petendam, quo ad hanc
 penitentem executionem inicitur. Levates II° instantia litis ex per-
 sis

sis- Loca prout alta decisio sub die 24 Junij 1718 ad N^o appellat^o 5047
edita sub praxi 10 Julij 1718 ad N^o for 13711 horum decalata utriusq^{ue}
parti intimatur, cum eo quod motum iudicatum quo ad reformatos pasesus
in Registratura legari possunt - Ant. Chitry de Freyfeld P. B. - Et
Concilio CA for Nob^{il} Leopoldinensis - die 15 Julij 1718 Orzechowski

1182
10/30/39

6
3

Wiedeński
Merkantylischer Arch.

Copia Tabularis

Wienelwetz, 21

Ex Libro Oblig. nov. Tom. 16. pag. 205. Ingres. Nrus Exh. 15093.
mes. 18ª Maj 1787. Tabul. Taxa Soluta die 11ª Junij 1787.

Podpisany niżej w przytomności Świadków zeznać, jako na iotą,
"na moją potrzebę zaciągnotem u Wł. Jm. Pana Ignacego Hajeta,
"na Bieniewskiego skarbnika Łomżyńskiego Ctery Tysiące
"Dob. N° 4000 r^p: do Zapłacenia na kontraktach to jest:
na Dzień 15. Miesiąca Sycznia w Roku 1789. przypadające
z Drowizyą Krajową. Besspieczeństwo tej sumy na sumie
mojej zastawony na Dobrach Wsi Hnilozu do Kłucza Zawatońskiego
przyległej do niegdysigia Jmci Sabtonowskiego wdy Nowogrodzkiego
Dzielnicy zabespieczony Księgami Tabularnymi Libro Contract.
Ant. Tomo. 19. pag. 232. Zapomoney ostrzeższy y zapisawszy
oraz w czasie niewiszczenia się temu opisowi są przyzworty
do odpowiedzenia sobie y odpowiedom moim z zeznaniem się
wszystkich wymowek prawnych y nieprawnych, naznaczymy
Skrypt ten Regła własną przy Bieczce wyusmienu przed,
"pisuie, y Intabulowai go pozwalam. Dziato się w Hnilozu
Die 15^a Sycznia 1787. Roku Antoni Wierzechowski Dopepor
Wsi Hnilozu y Sieniacki Zastawony S. C. Jako Świadek proszo,
"ny do podpisania tego skryptu podpisuie Jgnay z Bieszowic
Fredromp. S. C. Jako Świadek proszony do podpisania tego
skryptu podpisuie się Hajetan z Chok Drowowski mp. S. C.
Jako Brzujaiel uproszony ten skrypt podpisuie Jan Hanty z Pulawy
Wistocki mp. S. C. Intabutetur Decretum in Consilio Ces. Reg.
Fori Nobis: Provincialis Leopoli Die 21. Maj 1787 Gode,
"fridus Hierz mp

Cott per Gorlicki...
Depromp...
Dolinski

Prof. 12. Juli 1876

877

Handwritten scribbles and characters, possibly including the letters 'A', 'B', 'C', 'D', 'E', 'F', 'G', 'H', 'I', 'K', 'L', 'M', 'N', 'O', 'P', 'Q', 'R', 'S', 'T', 'U', 'V', 'W', 'X', 'Y', 'Z'.

H. G. P. 810. 2. 4.

Engl. B. x. d. m. p. l. h. n. r. k. u. g. 8071.

Palubeyre

Statutus Subulari

Statut' Activi & Passivi Summa 33,000 spsd
Successorum Antonii Wierzbowski propria

Statutus Activus

Har: 18. pag: 219. mon:

3. Anno 1792. & Exhib. 1801. de prov. 29. mo Junij 1791.
Sepoli die 10. mo Julij 1791. Anna de Stryczkowie Cierleka Sum.
ma septuaginta quatuor millium septingentorum sexaginta
ta unius sp. ex Summa 12287 spsd pro re Successorum olim
Antonii Wierzbowski, nempe Dominici Cajetani Josephi et Joh.
centii Wierzbowski fratrum, tum Antonini, Victoris, Theodori
Justini et Marianne Wierzbowski Sororum, ad Subularem
S. Joz. Nobilitum Lepolienae depositum locata per se levanda
ac pro ea trimestrali annuitate cum Lauris per S. a 100 ann.
portanda Cautionem super Bonis suis hereditariis S. Joz.
Lepole et S. Joz. in scribit. Oblig: nov: 12. pag: 176.

Prohibita
in Summe
&
prohibita
oneratione
&
alienatione
ut sequenti
no 1.
Exclusio
ut sequenti
no 6.

Onerata

Casa portio
sequenti 5.

Har: 18. pag: 219. mon:

4. Anno ut supra. Reg. Curum Nobilitum Lepolienae sub dato
19. mo Junij 1791. obligat: ut Curia per Annam Cierleka
pro re Successorum Wierzbowski fratrum teste preced: num. 3.
in scripta solum in Summa triginta trium millium spsd
super indigibili Bonis cum Clausula non onerationis et
alienationis dicta Summa ex re Successorum Wierzbowski
norum prenotata. Oblig: nov: 62. pag: 218.

in passiva
Curia nov: 61.
pag: 218. in sum
Exclusio ut se
quenti no 6.
Onerata
Necesse ha
reditariis sui
infra Har: 18
pag: 176. no 4.

Har: 18 pag: 219. mon:

5. Anno 1796. Pars 25. Aprilis 1797. In fundamentis Cajetani
Instrumenti die 22. Aprilis 1797. conditi Victoris Wierzbowski
pro proprietate portionis Cajetani Wierzbowski ex sub
stantia paterna ut pro no 1. & 4. obvenientis instabulata
Oblig: nov: 17. pag: 17.

Har: 16. pag: 140. mon:

1. Anno 1800. Pars 26. Martij 1800. Conformiter Ordinacioni
Reg. Curum Nobilitum Lepolienae die 18. mo Februarij 1800. Reverendi
eiusdem Curie sub die 11. mo Novembris 1805 editum quo mediante
Hereditate post olim Antonium Wierzbowski ab inestato
demerendum Sine bonibus eius videlicet Cillii et Cillibii ex
prima Uxor cum Theresia olim de Czuczynskie procreavit
Dominice

Dominico Capetani, Josepho & Anna de Wierchowaska
strenbka, nec non Victoria de Wierchowaska Soborowica
atque Antonio Polanowski, Theresia olim de Wierchowaska
Polanowska filio, jam vero ex secundo Thoro cum Theresia
de Polanowska procreatis, Theodoro, Justina Carina
& Marianna filibus, tum Vincentio filio adductus,
circa Summam 4000 sp. in Lib. Nov. 18. pag. 40. n. 2. on. tam Sum-
mam 3000 sp. in Lib. Nov. 18. pag. 40. n. 2. 1. on. nec
non Summam 5000 sp. in Lib. Nov. 18. pag. 22. n. 1. on. tam-
dem Summam 2200 sp. Nov. 16. pag. 45. In Non. intabula-
tam intabulatur Cell. nov. 192. pag. 312.

Nov. 18 pag. 222. n. on.

6. Nov. 17. 1758. Ind. 2. 58. Par. 22da Novembrii 1758.
In fundamento Actus Exheredationis Substantie olim Antonii
Wierchowaski inter Successores ejusdem defuncti sub die 18.
Januarij 1757. facta in Lib. Nov. 2. pag. 98. nu. n. 4. her.
intabulati ad Summam 2000 sp. hic preced. n. 284.
intabulationem sequentes celebrati a Steph. olim Capetani
Pienkowskij cum Summa quatuor millium spod et provisione
a die 2. Julij 1757. id est 4000 sp. — b. Successores
Adami Wierchowaski cum Summa sex millium spod et
provisione ut supra 2. Julij 1757. id est 6000 spod —
c. Theresia de Polanowska Wierchowaska cum Summa
quodam millium spod id est 1200 sp. cum provisione ut supra
d. Successores olim Theresie de Celuzynskije Wierchowaska
cum Summa decem millium sp. cum provisione et quidem
p. Antonius Polanowski cum Summa Trecentarum Li-
ginti sp. 200 sp. 2da Anna Tardzewaska cum Summa
quatuor millium spod 4000 sp. 3da eadem titulo provisionis
liquidata 112 sp. 15 gra 4. eadem cum Summa sexcentarum
quadragesima spod 640 sp. 5da Victoria Soborowica cum
Summa Trin. Trecentarum Octuaginta Septem 18 spod
18 gra 228 sp. 15 gra 6da eadem cum Summa sexcentarum
quadragesima spod id est 640 sp. e. Anna Tardzewaska
cum Summa mille spod id est 1000 sp. — circa Sum-
mam 2000 sp. hic preced. no 284. intabulationem inta-
bulatur cum provisione ut supra Inst.

Status Suscipiens

Oblig. nov. 12. pag. 176. mon.

1. Nov. 2. 1758. Par. 19da Julij 1758. Anno 1757. die 23da Martij
Antonius Wierchowaski Francisco Lufowaski Summam quatuor-
centarum

Quadrimestralium fidei cum provisione pro die 1mo Januarii in
Anno 1792. retrospectivum super una Summa bonis Thibice Revolutionis
inherenti. sequuntur. Et in continenti die 1798 die 2da Febr.
Celsis Leopoldi Franciscus Lischowsky de Summa et Cure
suprascripta accepta satisfactore Martino Golebiewski. credit.

Revolutio
no 1792

Oblig. nov. 72. pag. 177. n. on.

2.

N° 1° ut supra Anno 1795. die 24ta Augusti Regium
Forum Nobilium Leopoldense communicando Celsis Summa
Lischowsky act. no. 12865. contra Martinum de Summa Antonii
Wierchowosky p^{ro}curatoris decernendo solutio de 400^{fl}. h^{ab}. n^{on}.
p^{ro}curatoris exhibendum rebus eius Curator Theresie Wierchowosky
sua, qua Iudici ordinat quatenus obviando h^{ab}. n^{on}.
tum attento eo quod debitum questionis sit inter debita liqui-
da in Inventariis appositum consequenter ipsa in casu p^{ro}-
sentia questionis Inventarium concipitum est de veritate
hujus debiti convicta esse debet Supplicanti Franciscum
Lischowsky in premissa debitis 400^{fl}. exa ejusd^{em} Apocham
horum producendam tum redhibendum Curator debitorum
infra 14. dies ex Charta olim Antonii Wierchowosky pacifiet
secus vero opponenda suo Iudicio in eodem termino referat

Stell. nov. 70. pag. 235.

si possit & Celsis super Summa 20^{fl}. p^{ro} Curator Theresie
verba teste Libi Mar. nov. 18. pag. 247. n. 2. et d. pro re cur-
atorum Wierchowoskyanorum Causonata Documenta hic no
1 et 2. posita pro re Martinus de Golebiewski p^{ro}curator
Oblig. nov. 72. pag. 177.

3ta

Partis extrahata
Oblig. nov. 72. pag. 177.

1.

N° 2° die 1° Nov. 1796. In funda-
mento Chirographi per Dominicum Wierchowosky sub die
8da Julij 1795. anno edito, et in fundamento Mandati Regii
Fori Nobilium Leopoldense no. 22° Aprilis 1807. Josephus
Celsis cum Capitali Stelle fidei super parte Summarum
a 40^{fl} Mar. 16. pag. 239. n. 2. on et 6. 2000^{fl}. Mar. 18.
pag. 249. n. 244. on. h^{ab}. n^{on}. debitorem concurrens p^{ro}curator
Stell. nov. 62. pag. 242. n. on. Instr. 6. pag. 92.

1000.

1ma Partis extrahata hic in supra in Capitulo Oblig. nov. 72. pag.
176 & 177. no. 1. & 2. on.
Stell. nov. 62. pag. 242.

2da Partis extrahata

Stell. nov. 62. pag. 242. no. on.

3ta N° 3° die 1° Nov. 1796. In fundamentis alim Antonii
Wierchowosky et Theresie de Cielogymosky conjugum fundamentis
Funerum

trinarum documentorum et quidem in eam Acti Tribus
 Halicemibus die 10mo Aprilis 1787 recogniti cum Summa
 12000 sp. Quodcumque nullum post perio alterius die 2° Januarij 12000.
 1788. editi, cum Summa Officium Census proventus tum 1109.
 die 1° Martij 1789 exarati, cum Summa Jurisdictionis 500.
 contra supradictum parentem suum Antonium Wierzbicki, Copia in
 1789 super Summa 20000 sp. Har: 18. pag: 249 in tabulata
 1790. Oblig: nov: 108 pag: 248. 250. 251.
 prenotatur &

Conto nov: Obi. pag: 247. n. on.
 4. Nov 1810. Prae: 13 Julij 1801. In fundamentis Sententiae
 Fori Nobilitatis Leopold die 6to Julij 1801. inter Anton. Wierzbicki
 contra Wierzbicki, cum Maria a Summa Capitali 5000 sp. die 1°
 Augusti 1787. per 5 a 100 computandis et cum Summa Primum mil. 2016.
 1790. sexdecem sp. 1790. cum Maria a die 24. Januarij 1787.
 per: 5 a 100 computandis, contra Officium Praesbiteriale Austri-
 ni Wierzbicki, exaratis super Summa 20000 sp. Har: 18 pag:
 249 n. 4. on: posita prenotatur &
 Oblig: nov: 117. pag: 247.
 Conto nov: Obi. pag: 247. n. on:

5. Nov 1801. Prae: 21° Martij 1802. In fundamentis Instrumen-
 ti die 2° Februarij 1802. exarati Josephus Wierzbicki de
 portione Successionis se post facta Nepotis de Certis et Wierzbicki
 matris et Dominici Wierzbicki. factis concernente Anton. Wierzbicki
 contra Wierzbicki cedit &
 Oblig: nov: 118. pag: 247.
 Notandum & Haec Copia relate ad Summas 12000 sp.
 1109 sp. 500 sp. sub pra: n. 108 30000 sp. Har: nov: 18 pag: 249 n. on:
 posita in tabulatur &
 Conto nov: Obi. pag: 247.

6. Nov 1810 Prae: 10° Martij 1805 Ficus Regi nomine Censu-
 tus Dominicorum Istam esse petit Inscriptionem Antonii
 Wierzbicki super Summa 10000 sp. exaratum super Summa
 20000 sp. Praesbiterium ejusdem prenotari Pernegatum.
 Conto nov: Obi. pag: 247. n. on.
 7. positionem nempse Sam 12000 sp. Vide hic supra Oblig: nov: 12.
 pag: 107. n. 4. on:

Patenti Leopoldi die 1° Februarij Millesimo Octo-
 cesimo Nono Co

Josephus Wierzbicki
 J. Wierzbicki
 B

Christophorus Kubycki

Sara Wierzbicki
 22° Febr. 1809
 1809
 354.
 Wierzbicki

Extant Inscriptio

In Wierzbicki
 ii

ad N^{um} 7476 p^{ra}s Sta Marti 1841.

1380.

24
Bianchoni

liv.

Circuli B^{re}vesanens

Commem.

In indicato Lib. Don. 3. pag. 97 n. 7. or. reperiri
" N^{um} 21903. p^{ra}s 26to 7to 803. Vigore collocati-
" nis actus ad 4to Februarii 1782. Joann^{is} Wiers-
" chowski super sorte pagi Jarose in Sta 825to offi-
" collocationis - " tem
" pag. 98. n. 8. or.
" ut supra. Vigore Contractus E. V. ad 5to Maj 803.
" Joann^{is} Wierschowski sortem pagi Jarose sibi
" in collocationis decessi p. sub pos. 7to 8to intabulati, tra-
" ditam Ignatio Lilecki pro soluto pretio 12000^{fl}
" vendit.
" Vi mandati ad 8to Augusti 806 hoc documen-
" tu sub pos. 7to 8to intabulatum, p^{ra}s

Lib. Don. 131. pag. 164. n. 13. or.

In fundamento Sententiae C. R. Fori Prob^{is} tum
Leop^{oldi}. die 24to 9to 811 prolato; Ignatium Wiers-
" chowski cum evita contra Ignatium Lilecki me-
" ditatis sortis in villa Jarose decupativae in sta-
" tu activo sortis p^{ra}s. n. 8. or. exposito, intabu-
" latum esse - ulterius
" pag. 165. n. 14. or.

In fundamento Sententiae alicae ad 22to Ja-
" nuarii 818 prolatae, Sententiam p^{ra}s. n. 13to
" confirmatam, intabulatum dan-
" stidem n. 13. or.

lesionem per Vincentium Wierschowski die 30to
" Maj 819. in fundamento Sententiae per
" Ignatium Wierschowski editae Glen. ad. pag. 10to

ingratis, respectu sortis in villa Jawise
recognita, circa evitiam per Ignatum
Wierzchowski contra Ignatum Pilecki sortis in
villa Jawise de computationem, in statu activo
sortis villa Jawise pro se Hieronimii Polanowski
ubi intabulatum esse -

pag. 106. n. 16. on.

Exceptione per Hieronimum Polanowski in Jawise
die 5ta Martii 1833 facta Elisabethin. de Kun-
kowickie Polanowska pro proprietaria sortis
in Jawise pro: n. 13. on. contentam respicien-
tis circa eadem jura intabulatum esse - tandem
ibidem n. 17. on.

Vigore transactionis cum Elisabethin de Kun-
kowickie Polanowska die 9ta Junii 1830 celebrata
jus ad sortem in Jawise pro: n. 7. 8. 13. 14. 15.
et 16. on. intabulatum, pro se Ignatum Pilecki
intabulatum esse - denique

Lib. Dom. 348. pag. 106. n. 14. on.

In fundamenta Decreti addito post Ignatum
Leliva Pilecki hereditatis die 18ta Junii 1834 ad N^o
34381. per l. d. Forum Nob. de prob. editi. Theresiam
de Soleckie Pilecka pro proprietaria decem duode-
cimurum partium juris ad sortem in Jawise pro
se olim Ignatum Leliva Pilecki pro: n. 17. on. in-
tabulati, intabulatum esse. - petita autem inta-
bulati aut proventibus Theresie de Soleckie
Pilecka pro proprietaria 10ta partium ipsius sortis
in Jawise, tum intabulationi aut proventibus
Franciscae Wierosinske et Calufentri Pilecki pro
proprietaria 7ta partium vel sortis ipsius, vel juris
ad eandem, deceptum haberi v. N° 4862 / 840.
ab eademque negativa attest provocatum esse, et
libris tabularibus non patere -

N° 6824 / 841. sub quo plenipotentem pro-
vocatum.

Muris Jus Apt. Lab. 8. submissum. esse in referen-

do -

[Signature]
legi e agtadawer

[Signature]
J. Chorazinski

ad N° 12770 p^oas 29ta Aprilis 1842.

25

Circuli Berezanem.

Commem.

In Tabula D. bina corpora sub nomine Jaweze
occurrere, et quidem

I^{ca}

In Lib: Dom. D. pag: 97. Hereditas Jaweze
attinens s. quondam s. ad Knichyose ut p^orec:
pag: 98. s. jam vero pag 98. legitur —
s. Hereditas Knichynicze cum attin. usque
ad pag. 101. p^orecitat. s. antea s. Dominica
Cettner s. //
correcta reperitur. in ejusque statu activo

Dom. D. pag. 97. n. 1. her.

Letito Sophie Jastrzemska, ut ex inscribendis variis
documentis pro proprietaria sortis Jaweze intabuletur,
n° 11872/807 decyatum haberi —

n. 2^a her. ex N° 16211/808.

Ex mandato C. R. Fori Polvium Leopold. d^o 22° Aprilis
808. Actus Collocationis creditorum ad bona Dominici Com. Cettner
Concurrentium, sub die 30° 9° 1783 assumptus, vigore cuius
Antonius Wierschowski cum Summa 10000^{fl} super pago
Jaweze collocatus est, nec non cesio per Dominicum Wierschowski
de jure suo collocatorio et intromissionis quoad Summam
15000^{fl} similiter super sortibus ville Jaweze collocatum
in rem Antonii Wierschowski sub die 8° Julij 1783. recogni-
ta, et sub 10° Febr. 1787 approbata, pro re Antonii Wierschowski
ubi intabulata est.

pag. 98. n. 3. her. ex N° 16689/808.

Ex mandato C. R. Fori Polvium Leopold. d^o 12° Febr. 1808
Antonius Wierschowski pro proprietario domusque plene
sortis pagi Jaweze in fundamento j^orii p^orec. n. 2. her.
expositorum, intabulatus est

ibidem n. 4. her. ex N° 17058/808.

In fundamento actus divisionis substantia post Antonium Wierschowski
ejusque uxorem Theresiam de Oeluszynskie atque Domi-
nicum Wierschowski filium relicta, inter successores eorunden-
tum in fundamento Decreti addito post Antonium Wierschowski
chowski hereditatis Josephus Wierschowski, pro proprietario

sortis in Jarosze, erga deportandas alias conuictas portiones intabulatus extitit. — porro
ut lib. Dom. 131. pag. 143 sibi est continuatio: n. 8. h. d.
Petitio Sophie de Skarohi Jastrzebska, quatenus actus col-
locationis creditorum Doubrici Com. Lettnes, tam iurium a
hereditibus Raphacis Com. Skarohi sibi expressim, in subri-
ca hereditatum boni Jarosze intabuletur, atque eadem pro
proprietaria sortis boni Jarosze actu collocationis pro
Raphacis Com. Skarohi excipere, intabulatur dispona-
tur, delegatum continetur in N° 35828/808 — ulterius
pag. 146. n. 6. h. d. Ex N° 7745/809

Ex contractu E. V. cum Josepho Wierschowski die 3ta Char-
ti 809 concluso, Justina de Liczykowskie Polanowicka
pro proprietaria sortis Jarosze intabulata est.
ibidem n. 7. h. d.

Theresia de Solechic Lilecha Contractum resignatorium
sortis bonorum Jarosze per Equitum dilecti in rem
sui recognita, intabulatur petit, cui petitio delega-
tum habetur in N° 2861/813 — Item

n. 8. h. d. Ex N° 1762/820.
Vigore donationis die 20ma Julii 1818 per Justinam de Lic-
zykowskie Polanowicka recognita, Auerius Polanowicka
pro proprietaria sortis Jarosze intabulatus est,

pag. 148. n. 9. h. d.
Requisitioni In. Fori Nobilium Skarohi quate-
nus ex decretis adrito post septimum et Actrouellam
Jastrzebskie hereditatis, mappa endoria Joannis Jastrzebs-
ki pro proprietaria 1/4 partis sortis bonorum Jarosze
intabuletur, non delatum legitur in N° 7745/822
ita etiam

ibidem n. 10. h. d.
Petitio Mariae de Jastrzebskie Wlodkowa, erga
informandos successores Lettnerianos, ut pro pro-
prietaria sortis in Jarosze sibi attributa intabuletur,
petitum habetur in N° 28616/822 demum

ut lib. Dom. 348. pag. 166. sibi est continuatio: n. 11. h. d. ca
N° 6829 In fundamentis Alenipotencia per Virginiam de Junicwiese
sui. Wystobocka in rem Hieronimii Wystobocki die 15ta Dec. 1841 re-
cognita, tam ex contractu E. V. cum Auerio Auerio Polanow-
icki die 15ta Februarii 1841. concluso, Virginiam de Junicwiese
Wystobocka pro proprietaria sortis pagi Jarosze ut pro: n.
8. h. d. tam reliquarum sortium bonorum Jarosze ut lib.
348. pag. 146. n. 10. h. d. tam Dom. 348. pag. 146. n. 11. 12.
130. pag. 46. n. 10. h. d. tam Dom. 348. pag. 146. n. 11. 12.
et 13 h. d.

vendentes Franc. et Hieron. Polacowski convenientium, in
 tabulata est - laudem
 ibidem n. 12. no. ca. N.º 32896/801. relate ad Contractum
 S. V. pro: u. 11. no. expoitum, adnotatum dari, prout
 Est. solutione spe -

Hic expoitus in statu passivo supra dicta sortis Jan.
 spe reperiri et quidem -

ut lib. Domi. B. pag. 97. n. 7. on. N.º 21903/803.
 Vigore collocacionis actus dt. 4.º Februarii 882 Joann. Wierschowski super sorte pagi Sawize in 12000^{pro}
 collocatus est. - tum

pag. 98. n. 8. on. ca. eodem N.º ut supra
 Vigore Contractus E. V. dt. 5.º Junij 803 Joann. Wierschowski sortem pagi Sawize sibi vi collocacionis dem.
 si pro: u. 7. on. intabulati, traditum, Ignatio Arpiel
 pro pro: u. 12000^{pro} personate vendit. -

Vi mandati dt. 8.º Augusti 806, documenta pro:
 n. 7 et 8 on. expoitata, intabulata sunt - pro:
 lib. Domi. 101. pag. 144. n. 13. on. Ex N.º 25993⁸¹² et 2923⁸¹²

Qua fundamenta Sententia R. Fori Nobilium deopos.
 die 24.º Julij 811. prolata. Ignatius Wierschowski cum
 coacta contra Ignatium Lilecki medietatis sortis in
 villa Sawize decampatione, in statu activo sortis
 pro: u. 8. on. posita, intabulatus est. utterius
 pag. 145. n. 15. on. Ex N.º 10795/819.

Cepio per Vincentium Wierschowski die 30.º Junij 819
 plenipotentiario Ignatii Wierschowski nomine, rel.
 pectu sortis in villa Sawize resignata, circa evictam
 per Ignatium Wierschowski contra Ignatium Lilecki
 sortis in villa Sawize decampationem, in statu passivo
 sortis villa Sawize, pro re Hieronimi Polacowski
 intabulata est.

pag. 146. n. 16. on. N.º 6005/800.

Ex cepione per Hieronimum Polacowski die 5.º
 Martij 823 facta, Elisabetha de Kurakowich Polacowoda
 pro proprietaria sortis in Sawize pro:
 n. 18. on. cedentes respicientis, circa eadem jura in.
 tabulata est.

ibidem n. 17. on. N.º 35206/800.

Vigore transactionis cum Elisabetha de Kurakow.
 thie Polacowoda die 9.º Julij 800 celebrata, ad
 ad sortem in Sawize pro: u. 7. 8. 13. 14. et 15. on. ex.
 positum, pro re Ignatii Lilecki intabulatum est

tum

Lib. Dom. 348. pag. 166. n. 19. or. N° 4862/820.
Qua iudicamento decreti adiecta post Ignatium de Liew
Pilecki per Forum Nobil. Leopold. sub die 18° 9^{bris} 829
ad N° 34381 hereditatis, Theresia de Solechue Pilew
ska pro proprietaria $\frac{10}{12}$ partium juris ad sortem in Can
eze pro se olim Igreniti Pilecki pro: ut d^o oris inter
brulati, intabulata est. — atque tandem
pag. 167. or. N° 4876/821.

Ex decreto adiectiois pro: ut 19 oris etposito, simpli
nus Francisca de Pileckie Niewirowicka rectis Nie
miasowicka, et Constantinus seu Callaspartus Jose
phus bni. Pilecki per proprietaria $\frac{7}{12}$ partium juris
ad sortem pro se Ignatii Pilecki pro: ut d^o oris
intabulatorum, pro: ex donatione per eodem die
10° 9^{bris} 820 facta, Theresia de Solechue Pilecka pro
proprietaria eorundem $\frac{4}{12}$ partium juris ad
hunc sortem resignantes concessentium, et
deum ex contractu d^o oris cum eodem Theresia Pi
lecka die 2° Martii 821. Concluso, Hieronimus
Wystobochi pro solitario proprietario juris ad sor
tem antea Ignatio Pilecki competentis, intabula
tus est. —

In Lib. Dom. 41. pag. 127. Hereditas sortis bo
norum Jawosc erecta reperitur.
in ejusdemque statu activo —

n. 1. her. ex N° 19600/890. +

In sequela Resolutionis Appel. ad Decursum Elis,
Adalberti, et Sylvestri Manuszukowicki, Theresia Ja
stonowska, Anna Jaruntowska, Honorathe Turalko
ska, atque Ursula Manuszukowicka interpretum sub die
9° Januarii 1793 edita, Actus collocationis sequentis
n. 2. her. expositus of Summam recurrentes respicien
tium, super bonis Kayoze Atlibowice Jawose, et
Kozylki, pro se successorum Nicolai Manuszukowicki
procuratoris est. tum

ibidem n. 2. her. N^o ut supra

Modis actus collocationis creditorum Dominici Comis
Letner die 4° Februarii 1782 expediti, Adalbertus Man
uszukowicki super sorte bonorum Jawose cum Summa
1959 1/2 gr. pro se ejusdem ope, collocatus, ac intro
missus est.

n. 3. hor. N° 10708. 1806.

Transactio d. 24ta Martii 1793 conclusa, ut Augustus Adalbertus Mauczkowski partem sylva a sorte Saxe sortis Kayose cedit, viciniam Eliaz Mauczkowski partem fundorum Adalberto Mauczkowski cedit, eidemque liberam provisionem, et communitati concedit, in statu activo pro Jarose, et in passivo Kayose intabulata est. ut. perius

Lib. Dom. 100. pag. 43 subi continuatio ad hanc sortem Jarose. n. 4. hor. N° 608/1808.

Decretum Col. Fori Nobilium Leopoli d. 3ta 9^{bris} 1808, quod mediante hereditate post Adalbertum Mauczkowski de hereditate eius hereditas, nempe Hieronimus Polanowski, qui filius vestri Mauczkowski, ^{no} ~~Herodo~~ de Mauczkowich Turakowa, Anna Caruntowich, Ursula Sankowich s. natae Mauczkowich s. Ann. Dominici et Joannis Madwicki ceptionario in 46. partibus integris, tum in 43 ex quinta sexta parte, porro Balthasaro Dantowicz qua Cuthar. no Pilius ceptionario 43 ex quinta parte, tandem per. p. illis perit Eliam Mauczkowski nempe Felicem et Elisabetha filias et Carolo filio in 46 parte totius hereditatis addictis in statu activo sortis Jarose pro re eorumdem hereditum intabulatum est. porro pag. 44. n. 5ta hor. N° 41403/1808.

Ex pacto E. V. cum Balthasaro Dantowicz die 4ta Aprilis 1808 concluso, Hieronimus Polanowski pro proprietate 43 partibus ex quinta parte sortis Jarose intabulatus est.

Idem n. 6. hor. N° 4160/1808.

Decretum addita sub 31ma Maj 1802 post Eliam Mauczkowski quos prohibens Felice, Elisabetha et Carolo hereditatis in statu activo 46 partibus ville Jarose intabulatum est.

n. 7. hor. ex eodem N° 4160/1808.

Decretum addita sub 26ta 8^{bris} 1810. post minor: Carolum Mauczkowski in una medietate ejus matris Justinae de Diewytkowich s. Mauczkowich d. voto Polanowich, et altera medietate successibus defuncti ut Felice et Elisabetha filii Mauczkowich hereditatis, in statu activo sexta partibus ville Jarose intabulatum habetur.

n. 8. hor. N° 22946/1818.

Ex pacto 3ta transactionis judicialis die 8ta Februarii

Successione, Obligatio Feliciae de Mauszukowicze Ratowicz
et Elisabethae de Mauszukowicze Milewicz, sortem post
Adalbertum Mauszukowicze in bonis Jarowe in vias devota,
tum titulo proprietatis in Justinum de Pienzykowskie Polanowicz
ita resignandi, in statu activo intabulatus est.

pag. 45. n. 9. nos. N° 25076/829.

Ex donatione per Justinum de Pienzykowskie Polanowicz die
1^{ae} 8^{br} 828. recognita, Franciscus Daverius Polanowicz, pro
proprietario prioris prec. 8. nos. expolit, intabulatus est.

pag. 46. n. 10. nos. N° 24958/829.

Ex decreto adiecto post obitum Hieronymum Polanowicz die
10^{ae} 7^{br} 828 hereditatis, Franciscus Dav. Polanowicz, pro
proprietario sortis pagi Jarowe intabulatus est — ibi etiam

lib. Dom. 348. pag. 194. si ubi est Continuatio ad hanc sortem
Jarowe f. n. 11. nos.

In fundamento declarationum ad. 11^{ae} Febr. 839 per Elifabe,
Ham Milewicz tum ad. 22^{ae} Julij 839 per Felidam Ratow
icz et caritatum, tum Contractus E. V. cum Justina d^{ca}
to Polanowicz conclusi, Franciscus Dav. Polanowicz
pro proprietario $\frac{1}{3}$ partem ex $\frac{1}{6}$ parte sortis bono
rum Jarowe ut prec. 4. et 6. nos. declaratum, qua
horedum Adalberti Mauszukowicze perzentium, intabula
tus est — petito autem intabulationi aut productioni
in pro proprietario residuo $\frac{1}{3}$ partem ex $\frac{1}{6}$ parte sortis
bonorum Jarowe ut prec. 1. 7. nos. in una medietate
Justina Polanowicz, et altera medietate Felicia Ratow
icz et Elisabethae Milewicz propria, devolutum habet
tum in N° 20446/839. — atque

pag. 100. n. 12. nos. N° 22870/839.

Exceptione die 16^{ae} 8^{br} 839 per Elisabetham Milewicz
et Felidam Ratowicz f. natus Mauszukowicz. etiam
Franciscus Daverius Polanowicz pro proprietario sortis
tum bonorum Jarowe cedentes prec. 1. 7. nos. resigna
tum, intabulatus est. — Decum

ibidem n. 13. nos. N° 829/841.

Ex declaratione per Justinum 2° voto Polanowicz die
13^{ae} Febr. 1841. edita, Franciscus Dav. Polanowicz
pro proprietario sortis bonorum Jarowe post Carolum
Mauszukowicz, in declarantem prec. 1. 7. nos. devoluta
intabulatus est — tandem

no 16. nos.

sortis bonorum Jarowe prec. no 10. 11. 12. et 13. nos.
Franciscum Daverium Polanowicz concernentes, ut in
pro ad I^o n. 11. nos. si Dom. 348 pag. 166. concernit
raturum

Virginia & Suiwiewice Wyszloboda sunt propria.

Et proinde patet -

super hereditatibus Jarowe supra ad I^m et II^{dm} expositis, in Tabula Pr. Domi. B. pag. 97 et Dom. 61. pag. 107 erectis, tantum sequentes creditores, et quidem super hereditate ad I^m exposita -

Antonium Wierschowski cum summa 10000 fl^{or} et dominium Wierschowski v. r. 15000 fl^{or} -
jam autem super hereditate ad II^{dm} expressa Thomam Albertum Manuzskowski cum s^o 6959 fl^{or} s^o collocatos esse - eorumque tum eorundem juris gratia forum Jura in rubrica status antiripite hereditatis exposita haberi - jam vero

Jura Joannem Wierschowski cum s^o 8253 fl^{or} collocati, ejusque jurisgratorum tantum in rubrica status passivi hereditatis Jarowe supra ad I^m apponenda, commemorata, apponenda d^o - ad extremum Jura Raphaelis Marbek aspi cum summa 5850 fl^{or} s^o 18 gr. collocati, place non in Tabula Pr. apponenda haberi, ~~per~~ petitionisque eadem exhibitis ut Dom. B. pag. 97. n. d. h^o s. 7. get 10 Mar. in N° 11872/807. 35828/808 cum conc^o 2861/875. 7275/822. et 25646/822. hic auctoritate denegatum legitur, tantumve a N° 35828/808 repurpantem, eidemque decessum denegatum esse ex tribus tabularibus patere - Ceterum N° 21903/803 et quod ut Dom. B. pag. 97. n. d. h^o s. Joannem Wierschowski super sorte pagi Jarowe cum summa 8253 fl^{or} collocatus esse datum esse ad N^o ju^o 13028/830 in Registratum civili reperibilem.

Denegatum reperiri

Chodkowski

Wierelowski

Hollmayer

Ich erlaube mir hiermit die Gutsbesitzer der Gutschaft Zarukow,
 Noosener Kreis und besatz meine Bekanntschaft zu machen,
 das ich mit dem Herrn Karl von Kiseletka
 in Absicht auf die Befreyung meiner sämtlichen
 Vermögenverhältnisse in Wollen und in Wollschafwolle
 an Markt. - Insbesondere vorzüglich in dem Herrn
 Kiseletka in meinem Namen sämtliche Befreyung
 der anzusetzen, der Salzung der Güter und
 anzusetzen und nötigenfalls selbst zu über-
 nehmen; der Güterzinsen bezuzahlen, allfäl-
 lige Kargnisse zu stellen, Befreyung anzusetzen
 und gegen die Magistrate Statuten oder Ge-
 richtspräsidenten so fern es zu überbringen, gerichtet
 sich Executoren derselben, die anzusetzen der
 Kräfte anzusetzen, Gelder bei dem Depositen-
 Amt zu deponieren, wieweil selbst der
 Statuten zu setzen. - Kurz: ich vorzüglich dem
 Herrn Kiseletka mit in, und wieder dem
 Gerichte nach meinem besten Wissen und
 Willen zu vertreten, und ich so kann hiermit
 Allah, was Herr Kiseletka in der gedachten Ange-
 legenheit in meinem Namen thun oder thun
 ihm wird, für recht und gültig.

Wolke gegen neuzufindige Statuten und
 Verbindungen der Impingall. -

Zarukow am 10ten April 1849. -

Alle rechtlichen Zeugen.

Wicusz Kamiński
 Elias Grawitz

Peter Wierelowski

Wierelowski
 Karl Kiseletka

ad N. 7353, pres: 14 Aprilis 878.

Wierchowice 31

Com: ut libro dom: 41. p. 27. Sortem boni Zedowice Josepha Wierchow-
ska propriam fuisse — porro

ibidem n. 3. hor: decretum Cas: R. Fori Nob: Leopoli: quo mediante universa he-
reditas post Josepham Wierchowiska relicta, ejus proibus Raphaeli
Wierchowski, Clara et Thekla Wierchowskie, atq; Marianna de
Wierchowskie Nierabittowska equa lance inter se dividenda, addita est,
in statu activo sortium Zedowice intabulatum — et supplicansem Ra-
phaelem Wierchowski qua condominium harum sortium haberi expo-
situm — tandem

ibidem n. 4. hor: Ex decreto C. R. Nob: Fori Leopoli: Raphaellem Wierchowski
pro proprietario sortis Zedowice, antea ad massam successorialem Jose-
pha Wierchowiska spectantis, in licitatione emta, intabulatum esse.

dom: eodem p. 207. n. 1. om: Ex complatione cum Josepha Wierchowiska sub die
6 Junij 801 conclusa, et laudo st. 20 Aug: 801, Xaverium Popiel cum
evictione cessorum rubetorum, cum obligatione determinandi fundi
in proportione lancei za figura, Jenczicui, et pomarii Koto Jaska
Sirego, cum obligatione pacificandarum pretensionum subditorum
Pauli Winnicki et Matury Szpak, cum servitute pascendi, et cum
Suma 202 fl. 57/8 sc super parte pagi Zedowice intabulatum esse.

ut ibidem n. 2. om: Josepham Wierchowiska cum illata contra intabulationem laudi
protestatione, super prefata sorte prenotatam esse —

dom: 41. p. 208. n. 8. om: Ex decreto domini hui praesidentis n. 4. capitulo, per C. R.
Forum Nob: Leopoli: die 17ma Julij 876 extradite, Plausulam, id est 4 tam
partem pretii pro sorte Zedowice oblata, nempe Sumam 11501 fl. 15
sc v. v. minoribus post olim Mariannam de Wierchowskie Nira-
bitowska utpote: Hippolito Stanislaw, Felici et Severino Nierabittowski

obvenientem penes emptorem Raphaelem Wierchowski, erga debitam ejus super empta
sorte asecurationem relinquendam ^{esse} et penes illum tam diu manere debeat,
donec competens Justantia pupillaris, depositionem et solutionem ejus deman-
daverit, tunc tributum detractus ibidem procedenti n. 4. em: prenotatum,
pacificatum fuerit, emptorq; usus per $\frac{5}{100}$ omni anno ad manus legitimi
tutoris persolvere, vel in hujus defectu ad depositum comportare te-
neatur, super sorte Zadowice pro re minorennium Nierubitorowski
intabulata esse —

Sortem in Zadowice per Raphaelem Wierchowski Antonio

Paskudski venditam esse ad N: 7382 una submissum —
518

Warscekijski

8556

Zamieść Pemplowego paparu d 1455

132

mg: d: 23 Februrij 1815

813

Wysołi Kommitcie Wiendowski
№ 315

Przy mniejszej Probie zatwierdził Dekret
 Kommissarski oryginalny w sprawie mi-
 nej podpisanego z Wład Karimierzem Brauslem
 Dzieciem dobr. Torstiego o Summe 4400 Duba-
 tow, wydany. Prosi aby takowy w Akta wysołiego
 Kommitetu co do Stowa wniesiony gmatyeh se Dobrad
 Dzieciemych W^o Brausliego Torstie wanych
 in statu passivo prenotowanym iostat, a-
 stosownie do wyrazu tego sekretu aby Skrypt
 Prosa W^o Brausliego na rzecz monej podpisanejgo-
 stuzey na wysze wyrazoną Summe, w Akta Kom-
 mitetu Ja mniejsze intabulowany, y w przystanie
 Inne pisma w tym przedmiocie wniesione by Gu-
 dnego walamu jusep niemiaty, datd Jarnepoli die
 d: 22: Februrij 1815. Josef Wierchowski
 Zalyceony przy mniejszej Probie Original
 odbieram d: 23: Marcu 815. J Wierchowski

#y albt esterbulwane rozforty.

Cena 50 Kopeck Medwyz

no Carnoytelis

Ordnung Komitets Sadunor Gzurskuschij

Asservatus in Actis, atque Copia hujus ei, cuius id interest levare & extrahi permittitur.
Decretum in Consilio C. R. G. C. Nobilium Leopoli die 4 Junij 1787 Noe Popier

Do. P
Wysokiego Komiteta
Proba od. Jozefa Wier-
chowskiego.

ode pres 29 februarij 1815 N° 315 ad 1455

53

813

J. Marica

Luziansko is Journalu Dnia 29. Februarij 1815 Roku

Da Piorbetti Josefa Hieronimowskiego do presy 29 febr. 1815 N° 315 przy ktorey Ladackiade worygina le Dekret Komisji Sarskiej w sprawie Jey. a W^o Maksimilem ora wkim Dkiedlicem Dobr. Forskiego o summe 4100 \$ wydany, proci aby Lakowcy w akta Komiteta wniesiony, na Dobrach Dkiedlicknych W^o Brauckiego Forskie Swanych Lapanotowawym, in Akta zapisow. Lok. tab, a Nalownie do Wyratu tego Dekretu aby Skrypd przez W^o Brauckiego de rzecz niniejszego Suplikanta Skitacy na wyl wyratoway, Summe w aktach Komiteta daw nyj intabulowany teraz extabulowawym do

Apr 933. Expositio die 19 Junij 815.

ty y wykrytne inne Pisma w tym przed miacie wniesione by Lednego Walora jich nie miaty

Postanowid Postceyduwony Dekret w Aktach Komiteta in grofowce przy Dobrach Forskich preustawce a Skrypd W. Wirschen sluzim na 4100 \$ od W. Brauckiego sta

z zastawieniem
nawazenie preustawy
cy, Kaucji do Popul
sg wsi Klabanow air
nie w. Wirschen
Striecy zapiscany

zastawieniem preustawy cy z tych do Dobr extabuloway po tu
Kontestowawim in grofowce oryginal
nie stomei znowe Adcl. wicid. Ho
mitetu Dekret y otyym W. Brauckie
go amawomim. Subieffu
Jielchig.

* Przy jakowym wzroawim oryginalu materii Archiwiska za uszty w obukie niniejszym is mizym staplowego pmsky Lakowcy Arkusze Papier nalozge Pimigone usztkae z Dohy Dniakow stowye Sedmierz arkmshij

Wierchowski

61498

Pełnomocnictwo. Mocą którego podpisana Thawera & Baronów Dul,
Wierchowska Wierchowska Wierchowska Wierchowska Wierchowska
 mojem i sukcesorów moich obieram i ustanawiam za
 mego Pełnomocnika Wł. Antoniego Delinowskiego, Doktora praw nada-
 jąc mu zupełną, moc przed charym sądem i urzędem castepowania,
 mnie do dochodzenia praw sukcesji po rodzonym Wł. Jan moim Tran-
ciotku Thawerym Wierchowskim w Cesarstwie Rosyjskim zmarłym, do
 wnoszenia deklaracji o przyjęcie tego spadku, do wyrobienia decretu
przyznanego dywidictwa, do podnoszenia i pozwiloidania pieniędzy
 i róznych documentów, do windykowania praco, ugód kawierania, prero-
sznych piom odbierania, podan wskelkich wnoszenia, przyjęcia, gofiaro-
wania, odbiarywania, i przyjmowania, documentów i praw instabu-
lowania, lub ekstabilowania, zgola tego woskysłkiego przedsiębrania,
 o wykonania, co tylko natura tego interesu i porząd praw wymagać
 będzie, oraz nadaje mu moc substytutów mianowania, a osiwiadczając, ix ja
woskysłko na mocy tego pełnomocnictwa zdriałane za warne, i mnie obowią-
zujące przyjme, podpisuje to pełnomocnictwo własnoręcznie i instabulowac
porwałami - Działo się, w Rebianach dnia 4^{go} Listopada 1844, z Dulschich Thoa-
wera Wierchowska mp. Niniejsze pełnomocnictwo przyjmuje substytu-
ując Wł. nych Advokatów: Daniczkiego, Starzewskiego i Gnojskiego,
Łudwick Leszczyńskiego. Anton Delinowski mp. Substytucy przyj-
muje Gnojski mp. Substytucy przyjmuje Daniczki mp. Przyjmuje
Leszczyński mp.

Substitut, um diese zum den Justiz fulbst besorgen
zu besorgen, mit den, mit minime Denkschrift
Denkschrift Denkschrift Denkschrift
Denkschrift Denkschrift Denkschrift. Lemberg den 28.
September 1844.

Substitut
 Ing: Director in d. b.
 Lemf: Denkschrift

Wypis z księgi

Copia Tabularis

ex lib: J. 148 pag: 321. - atq; Dom 1. p. 279 n. 27
on. d. n. 1. et. ad. W. Ch. 10853. p. 1. 22. may 87.

Amoy Rozkazy Komiteta stat. i. m. 87. R. d. 24. 315.
na Brosku W. Wierachowskiego inchoście fg. - God Sano-
waniem Najjasniejszego Imperatora i Samowladnego
sata Kopya 4440. - Dzielo fg. w kamku Jorskim w
Cyrtule Lalesporyckim sytuowanym w R. 1815. dnia
8. m. 5. Lutego Sad kompromisarski to jest Mikolaj
Wolanski kawaler Malbanski Superarbiter Jo. Kazimierz Ka-
rol Boninski i A. Wincenty Berestadowski major Wojsk
Krolskich od W. Josefa Wierachowskiego kseffa Wojsk
Krolskich, a zas J. Antoni Stoncki bywaly pierwszy
Departamentu, Gubernii W. Kamienieckiej, deputat i J.
Wiktor Baron Barowski od J. Kazimierza Oranskiego
deputata Sowietu Lalesporyckiego zapisani Arbitrowie
z mozy Jaskrycy kompromisarskiej, na dniu 7. m. 5.
Lutego 1815. W. sporzadzony w akt niniejszy co do
stowa jak nastepnie wypisany - Dobrowolna sub-
misyja rzyl. Jaskrycy - Ktora my nicy podpisane
strony to jest: J. Kazimierz Oranski i J. Josef Wierach-
owski zapisujemy w ten sposob: - J. gdy z Olszyc
Skryptow a to ostatniego w dniu 10. Dec. 87. R. na
Sumy 4400. W. wzglednie poprzednich Skryptow
to jest 1. maja 87. i 1. maja 87. R. wydanych, rozne
poszkodlity spory ktore przedkiego nam konia nie
obiecunia, i gdy na Terminie Skrypta wspomnianego
akt = 10. Dec. 87. R. w dniu 12. m. 5. 87. R. przypa-
dajacych ze Kazimierza Oranski w wyptaczeniu sumy
nieobdarznie fg. bydl. Sktonnym, przeto my obie strony
czynicie chci. pokoy wieczny między soba ucyzni,
obieramu

obieramy niniejsza funkcyjera, za najwyższego Ser-
diego Kompramisarskiego czyli Superarbitra Ję-
Nikolaja Wolanskiego kaw: Malt. - za Arbitrow
zai ze strony W. Wierzechowskiego Fortycia Karola
Dominuskiego kawalera Orderu Malt.: W. Wincentego
Berektadowskiego ze strony Ję. Granskiego Ję. Antonic-
go Stonickiego: Ję. Barona Wiktora Starowskiego
dajai jsm zupełna moc: Władze ornarywney Ser-
min 8. febr. 875. R. do Wsi Jorskiego. Spory wszelkie
i Różna z mocy tych Skryptow, dotad między nami
stronami zapiswacemi się wyimkte, rozwarzyi roz-
straszaii fustrowni Jęh urnai: i podai nam takie
Środki, które by nas do ostatecznego końca tak pro-
wadzili, iż by to wszystko, co tylko do dziś dnia w
Bisma, między nami zostało drogą Borysacelskiego
Aktadu zupełnie, zautalwiona i wiecznie pomi-
dzy nami umorzona byto i abyby takowe bez nas
utworzone zgoda wakt jwój Kompramisarski
wciagnęty i zaprobowali - a gdyby zgoda przez
nas samych usupetniona niebyta tedy uproszeni
i wybrani przez nas podpisanych Ję. Superarbitrow
Ję. Arbitrami według fustrowni, sprawidliwości
i Borysacelskich przez nas Dokumentow i podług
prochowania Spory między nami będące, przez
Wielkrosi głosim rozstrzygnia, rozsada, i spow-
bem jak najkrótzym przesnaci, Termin
zapłacenia wysnaca, a potym niewiszczonym
będzie miał prawo W. Ję. Wierzechowski Bękhuya
przez zatradowanie wszelkich procentow Wsi
Jorskie za Rekweriję Sadu Kompramisarskiego

a Instancyi Sadowniczej bacz polidycznej wstępy
 mai i z tej Satisfakcyi Sumy Swoy Dekretem
 Kompromissarskim oznaczoney odebrai skonom
 czyniajcm wiernie milczenie nakaza - My zaś
 podpisani obowiązujemy się takowy wyrok Sadu
 Kompromissarskiego za wierny niewzruszony i nigdy
 nieodzowny wraz z sukcesorami naszymi zachowai
 i dotrymai - Jc ze wyrytków Instancyi i Bractwa
 prawa wzekamy się - Sytko wyrokiem Sadu Kom-
 promissarskiego przez nas oznaczonego dobrowolnie
 i rozmyslnie oddaiemy się, wszelkie pisma dotad
~~zostaw~~ zastę - w aktach ingrossowane, z aktów clemi-
 nowane mieć chcemy na co się Dekami wtasniemi pod-
 pismem i waci potrzeba będzie ingrossowai porwa-
 lany - Diate się w Sarskim dnia 7. febr. 845. Roku
 Karimierz Branski - Jozef Wierzechowski - Jako przy-
 tomny Swadek nieliczy Instancyi podpisanie
 W. Biczkowski - Jako przytomny Swadek podpisanie się
 Darył Piliński - Akceptue ten zapis polubowny Karol
 Linze Boninski - Wtorony na mnie obowiazek Arbitra
 akceptue - Wiktor Daw. Blaszowski - Akceptue Antoni
 Stancik - Akceptue ten zapis Wincenty Benektaowski
 Zemi takowego Kompromissu, na dzien dzisiey
 są oznaczeni Kischawscy się do Wn. Sarskie Juris-
 dykcyje swoje zafundowat i strony do zapisania kom-
 promissu wrękat - Jako poniewaz W. Szepf
 Wierzechowski a Jc Karimierz Branski Deputat, dzien
 Wn. Sarskiego osobistoi swoje zapisali więc Sad
 Kompromissarski Jntens wprowadzai nakaznie
 do wprowadzenia. zaś tego Jntersu, Instancya
 Kompromissarska zarzeteo, gdy zar Instancya
 naym

razprawy, do pogodzenia stron, srodki przewidziane
poczępnie, wisi Sad kompromisarski przedkawnym
Izmu sronom, Awantare Spokajnosu, i zgodnego
ukladu, Bropozycje swoje, wielorakie do przyjecia
i wyboru Ich podal, Samomocnym Sadu polubownego
w ziedrosceniu stron usadowani, poniewaz strony oby
dwi i przez wzglady dluzego procesu i przez ulegnosc
Reflexom przez Sad polubowny wymonim i przez
sprawiedliwe Sadu polubownego opzzerenia icdne z
propozowanymi, sobie Bropozycji obiali a ratym
Sumie 4000ff przez W. Karimira Branskiego w
Josefowi Wierschowskiemu pod tym Skrypta dnia 10.
Grudnia 1856 R^u w Sarnopolu datowanego wy.
peregolnioney dobrowolnie do Sumy 3000ff w
zyciu wisi Sad kompromisarski, takowe stron
obydwuch z dobrej woli i chetnie przyjele ugod.
potwierdza i zacyrnnosci ile zwtasney woli
na wzajem utworone niemoga si nigdy wzmu.
fyzi wznae, a takowym swym, potwierdzeniem
pomienione, ugod, w wyrok Sadu polubowne
go preistara, na karznie by W. Karimira
Branski, Sumy pomienione 3000ff W. Josefowi
Wierschowskiemu, Saffowi Woysh Bolskuk dnia
24. marca w R^u 1856. przypadającego szetelnie, jakta
alnie i bez najmniejszego zawodu wyboryt istotnie
zakwitem przez tegoz J. W. Josefa Wierschowskiego
dai si powinnyym a takowe bizenie Jy Sumy
bez Browicy, na nastopie w Lamberu pomie
nioney wsi Jorkie, gdyby pomieniony W. Ka
rimir Branski niewybioryt szetelnie takowey
Sumy

Sumy 3000 $\text{\$}$ tedy na załatwienie oznaczonego terminu na
 karach przysię do profesji Wni Jorskiego W. Wierschow
 ski, czyli se wieś Jorskie dnia 25. marca 1816.
 Wni w profesji swoia odebrał ber najmniejszej
 W. Oranskiego Bredyngi do obicia ktorej profesji
 w przypadku sprzeciwienia się W. Oranskiego,
 skład czyli to polityczny czyli Policyjny Krajowy
 lub Sowiadowy na Ładanie W. Wierschowskiego
 da wszelkie pomoc, nieawarajaci, na zadne W.
 Oranskiego Oppozycje - Teby zaś na przyszłości utat
 wie wszelkie do Łaktocen między stronami, względem
 profesji Wni Jorskie wyniknąć mogące powody,
 Dla tego zaraz strony przedk. dni Bankowym
 nych i inne Zatrzał Rubryki między sobą zgodnie
 przed Sadem polubownym, uflanawiaia - Dzien
 parowy i pojedynczemu po groszy 20. pierwszy dzien
 po gr. 15. - Dzien Dwurót po 2. Rubli srebr. i wsey.
 Jak inne podatki i Daniny podług Zwyczajni
 w tym powiecie praktykowanego, rachunai oraz
 arde Karremna w tej samej Sumie iaka się do
 aredara wyptacai bedzie czyli iakie się rozstanie
 na gronie przyjmiaici a takowy Inwentarz po
 dawcy, gdyby stronie zgodnie, między sobą uto
 rzy niemogli tedy Urzednik polityczny lub
 Policyjny utore spise i podpisany W. Wierz.
 chawskiem do wytrzymania sumy 3000 $\text{\$}$
 poda, a takowa profesja ma trwai do Rn 1819
 dnia 25. marca w tym dodatkiem i i reliby
 profesja Wni Jorskiego, wieicy na Rok ieden
 tak 4000 $\text{\$}$ wynosilo tedy W. Wierschowski ma
 se przewysraica kwote wroczenie z posratku

Kardago

Każdego roku, powroci byli sptaui a: Oranskiemu
a icreliby nocna Broneriemya czyli Jutrata
po odtraceniu Dodatkom publicznych niewyro-
wnata Sumie 10000⁰⁰ Alji W. Oranski takowe
miedoflaserajace kwote nawzajem Karszego
Roku doptajac bedzie powinien Fenur W.
Wierchowskiem oddajac dla legor cety folwark
z Labudowaniem Gospodarstwiem i dajac temur
ile potrzeba z lasow Jorskich drew na opat-
rowanie i Reparacye - a ninie satowa kasadko-
ney kwoty 3000⁰⁰ Sumy Satisfakcyi nastapi nie-
mocen bedzie W. Oranski ani z lasow Dwor-
skich ani z Sianozsci dawnych dworzakub ani z
Dodanych zadney Alienacyi, lub ekspofuzjonowania
na kogo 3° czynu ani sey wni onowoi chybaby
dla uwygniemia W. Wierchowskiemu Satisfakcyi
kasadzoney kwoty 3000⁰⁰ Sumy. Pod ninieyszy iednak ukwad
niema byz podajigama Cegsa w Jorskim Biata zwanoy
ile oddzielnym kontrakttem w profuzyja andowne
wypuszczone orax gronta W. Kofnowskiemu Doklaro-
ni miedycym zrezygnowane a tak la Wris z Polami
Tanami i Sianozsciami tak ma in platu quo zofka-
wai de P^o 816. cat dxi zofcaie, gdy zas tym
spozobem W. Wierchowski ma Satisfakcyja dla
siebie w Sumie 3000⁰⁰ uflanowione wiec wrystkie
Skrypta Oblikiwdaye, Rachunki, Bretensyie
miedzy flonami exytowai mogace do tych czas
ad kompromisarski kasunie, i za nie niexna-
wace deklaracie, ale tylko Sumie 3000⁰⁰ przez

W.

W^o Oranckiego W^o Wierzbowskiemu istotnie realnie byz
 wanie przyznaie - Ze Kasie bierzemy pomienionego o
 4400. ~~z~~ wzrostego Interesu rozne od stron pochodzacy
 bismu przeciw sobie porzynione, wiec te wszystkie to
 jest Oblaty, Arondatarye - Kondyeye. Laskarzenia i mani
 festa niemieckym Sadu polubownego wyrokem odwrotu
 fu; i daley proskrowanemi si ile na kawrze uchylone
 byda niemoga - Supu Arbitra Mikotay Wolanski Ka
 waler Heald. - Sume 3000 ~~z~~ tym Dekretem, uflano
 wione wyrazanemi litterami to jest Jozef Jysia
 Czerw. Lud. wyswiciu. Wiklor Baron Blarowski
 Arbitra - L. S. - Karol Kiaz Boninski Arbitra L. S.
 Antoni Stoncki Arbitra L. S. - Wincenty Drekta
 Dawski Arbitra - Akceptue ten Dekret Kasie
 mierz Oranski L. S. - Akceptue ten Dekret Jozef
 Wierzbowski L. S. -

J. Oranski C. S. Wierzbowski

2862

Litt. P.

Sag: 78

Notul. 28. x. die 78.
Januarii 819

Romanowicz

Act. N. 7012. p. 180. mai: 29. januarü 1896. Wierocławki 47

Commem: Summas questionis sequentes iustatu passivo bonorum Olesimany nunc dno Francisc Kaven de S. B. (Dulscie Wierochowska) propriarum impletatas esse, cum eorum positionibus consentiens et subone, rationibus:

1° summam 15400 ff. ex transactione D^o 2. februarii 1774. in rem Petri Badlewski ascuratam dom: 66. p. 249. n. 12

2° summam 10000 ff. contractu obligatio 2. januarü 1775. conscripto, in castro Leopoliensi 24. januarü 1775. reborato Petro Badlewski ascuratam. n. 2. on.

3° summam 5000 ff. per viduam Prigitham de Eymonty Badlewski adnumeratam, documento D^o 20. Decembris 1777. ascuratam. n. 9. on. p. 250.

4° summam 18000 ff. ex documento D^o 15. januarü 1772. pro re Laurentii Pruzynski dato. n. 4. on.

5° summam 1922 ff. per eandem viduam Badlewski ad sum, mas hic n. 1. 2. et 3. on. prenotatas adnumeratam, documento D^o 2. februarii 1781. ascuratam.

6° In lib. dom: 73. p. 111. n. 47. on. ex casu summa 18000 ff. hic supra n. 4. posita, in rem Josephi Pruzynski D^o 1. Decemb. 1787.

7° p. 118. n. 64. on. casu ejusdem summa, per eandem in rem Andrea Badlewski (D^o 10. junii 1791.

8. In lib. dom: 73. pag. 242. n. 48. on. Prigitta Skorupyna Badlewski, cum Andreas Skorupyna Badlewski sequa, stationem et detractionem bonorum Radziwillianor Olesimany, Strabuzna et Rudynance in satisfactionem summa 12322 ff. sub mas: n. 1. 2. 3. 6. in tabu, tabu disponendam supplicans. hac prenotata est de mas: 19. februarii 1791. —

9. n. 49. on. In fundamento instrumenti Leopoli die 26. januarü 1796. editi, Andreas Skorupyna Badlewski in rem Michaelis Wierceycki de summa 80000 ff. ex summis 15400 ff. 100000 ff. 5000 ff. et 1922 ff. sub mas: n. 1. 2. 3. et 6. credit. residuum harum summarum prout et summam 18000 ff. sub mas: n. 4. posita, de bonis Olesimany et Strabuzna et abulari permittit, et generalem et evictionem casu. hoc instrumentum

super

Protokół

W sprawie masy spadkowej s. p. Józefa Wierzechowskiego i jego spadkobierców przeciw liczący masę spadkową Antoniego Piłóńskiego - P. Adeli z Stachowiaków Piłóńskiej i Jakubowi Weinrebowi o unieważnienie i wyekstabilowanie darowizny summy 1000 # holl. przy dobrach Janów zabezpieczonych - dnia 16 Lipca 1851 spisany -

Powody na Ekscepcyje pozwanych następująca roznosza Replikę:

Co do formalności:

Spadek Antoniego Piłóńskiego tyłko rzecz pusta i idealna bo nie w folie nie zawiera, a do tego przez nikogo jeszcze nie przyjęty, dotychczas jest liczący - także jego spadkobiercy, gdy się za ten nie zgłosili, wcale nie są znajomi - zatem zarzut formalności z dekretu nadw: dno 19 Stycznia 1790 L. 1094 wyprowadzony - w obecnym wypadku tym mniej uwzględniony być może, ile ten dekret tyłko dla Królestwa Czeskiego wydany, tu mocy obowiązującej nie ma, a potem ten dekret ściąga się na spadek już przyjęty - i spadkobierców wiadomych. -

Co do istoty sprawy:

Wcale bezskutecznie zapowrani przez swoje obszérne i użyte rozumowanie ważność sfalszowanej darowizny C. ukłkć się usiłują - albowiem -

Do 12) Sam ten sfalszowany dokument C. ani jego ważność, ani te obecny spór rozstrzygająca skholizność udowodnić może, że s. p. Józef Wierzechowski sumę 1000 # holl. jemu z wierzyciel 1100 # holl. przez Jana Hl. Kharbka dłużnika - Antoniemu Piłóńskiemu chciał darować i temwi rzeczywiście darował, gdyż powody już pierw zaprzeczyli i teraz powtórnie zaprzeczają, jakoby s. p. Józef Wierzechowski za życia swego o darowiznie C. choć najmniejsza, miał wiadomość i jakoby takowa wtaśnoremnie był podpisał. -

Daremnie pozwani na jakies pobudki, które s. p. Józef Wierzechowski do darowania Antoniemu Piłóńskiemu rzeczonych summy 1000 # holl. nakłonic miały - się powołują - i takowe tym nieczynym dokumentem C. - którym na żadna wiara nie zasługuje, udowodnić chcą; wszakże ten dokument na jego zmysłona treść dowodu sprawić nie może, a te pobudki, które pozwani do uzasadnienia tej darowizny zmyslili są, tak blake i ćrue, że z takowych żadne moralne czyli wewnętrzne skłonicie s. p. Józefa Wierzechowskiego do unyżnienia Antoniemu Piłóńskiemu choć najmniejszej darowizny

4
winy) nie da się wyprowadzić, a tem mniej, w zasadnic. Treśćta po-
wody zaprzeczają, że P. Adela Piłonička jest córką tej samy Joanny z
Wierchowickich Stachowiczowój siostry s. p. Józefa Wierchowickiego, - a zyna
opiewztowania M. na to dowodu sprawić nie może, tudzież zaprzeczają
powody, jakoby Antoni Piłonički za wiedzą i za przyzwynieniem się
czyli za pośrednictwem s. p. Józefa Wierchowickiego z P. Adela Piłonička
się ożenił, zaprzeczają, jakoby przy tym ożenieniu się Antoniego
Piłonickiego s. p. Józef Wierchowicki jako pośredni lub bezpośredni
miał udział, albo że jakimkolwiek bądź sposobem przy tym ożenieniu
się na Antoniego Piłonickiego był wptywał, lub jego do tego nakła-
niał.

Obojtnie wcale jest dla tej sprawy obecny, czyli Antoni Piłonički
jako praktyku sądowa ukonowzył miał już dzieci, i pensye pobierał
lub nie i czyli na utrzymanie swojey familii części lub cały wniosek
żony swojey wydał; zaś że jego w takim lub innym stanie s. p. Józef
Wierchowicki kiedykolwiek pocieszał i jemu chci najniżej nadzie-
je robił, że o nim i o jego familii pamiętać będzie, powody wyraźnie
zaprzeczają; jako też zaprzeczają, że s. p. Józef Wierchowicki z Antoniem
Piłoničkim w jakiejś ściślejszy zżytości zstawał, w swoich sprawach jego
rady zasiagał i jemu kierunek spraw swoich powierzył. - Lata, a mianowicie
F. to tylko dowodzić może, że Antoni Piłonički posiadał niektóre
akta s. p. Józefa Wierchowickiego, ale nie dowodzi, że te akta sam
s. p. Józef Wierchowicki Antoniemu Piłoničkiemu oddał, tem mniej
dowodzi, że Antoni Piłonički w sprawach nieboszczyka coś uwyżnił, o w-
szem przeciwnie, że jako F. spisane akta nieboszczyka dowodzą, że oboj-
maja po większy części interesu już dawno ukonowzone, i że w tych
wszystkich sprawach Antoni Piłonički żadną wcale czynności nie po-
kazywał; zaś że Antoni Piłonički te akta przez krótki czas u siebie
zachowywał i potem Sądowi przedłożył, - przeciw sobie na tak
wielkie względy s. p. Józefa Wierchowickiego, ani na tak wielkie
wynaagrodzenie nie mógł zastawić, żeby jemu ten nieboszczyk tak
znaczną sumę 1000 # holl. miał darować.

Zmarły s. p. Józef Wierchowicki i matronka jego D. Teresa Wier-
chowicka ciągle z wnukami swojemi a terazniejszymi powodami
razem mieszkali, nad temi opitke sprawowali, gdyż byli sierotami
i z temi wnukami swoimi, będąc od nich wychowy i pielegno-
wany s. p. Józef Wierchowicki w najlepszej zgodzie i harmonii
zstawał, gdyż mianował ich swojemi uniwersalnymi spadkobier-
cami. - W miesiącu Wrześniu 1798 przybył s. p. Józef Wierchowicki
na krótki czas do Lwowa, aby się z dawnym swoim Kolega
wojs.

wojskowym P. Jeneralem Józefem Dwernickim widział - tym-
 czasem raptownie w mieście Paideurniku 848 ^{na dołce} ~~na dołce~~ za-
 stabił i ^{na tej chorobie} ~~na tej chorobie~~ w krótku umarł. - Wnukui jego terażniejsi
 powody, jak tylko wiadomości o chorobie tegoż dziada swego
 odebrali, natychmiast do niego pospieszyli, jednak wszelkie
 ich starania śmierci ich ukochanego dziada ^{na tak straszną} ~~na tak straszną~~
^{chorobę cholery zapadłego} ~~chorobę cholery zapadłego~~ strzymać nie zdotaty. - Powody zatem
 zaprzeczają zetywe twierdzenie pozwanek, jakoby powody za-
 życia s. p. Józefa Wierzechowskiego o niego mało dbali i jakoby
 się dopiero w ten czas do tegoż dziada swego zbiegli, gdy jego
 śmierci już była niewątpliwa. -

Że Antoni Piłoniński do s. p. Józefa Wierzechowskiego jak zacho-
 rował lekarza sprowadził i onego mimo woli chorego przez krót-
 ki czas odwiedzał, lub też jego pielęgnował, czynił to dla własne-
 go interesu - a potem, gdyby to wszystko i prawda było, co się
 jednak zaprzecza, nie jest to jeszcze tak szerególnym, ani też tak
 rzadkim ^{niezwykle} ~~niezwykle~~, bo to się co dzień wydarza, że ludzie cho-
 rych odwiedzają - i tymi ile możności bezinteresownie pomagają,
 a to tym więcej Antoni Piłoniński jako, ułtowiak i znajomy
 nieboszczyka użyć mógł i użyć był obowiązany - gdyż na
 tę pomoc lekarską, że swego niepotrzebował nic wydawać. -
 Smiesznie stoli porzwać te ludzkie czynności, która Antoni
 Piłoniński miał ufkalicznić - tak wysoko wychwalają - i tycie
 wartości 1000 # holl: nadać chcą; - takie zapozwani smiesznie
 utrzymują, że tenie nieboszczyk tylko prawdziwa zastuge An-
 toniego Piłonińskiego przez tę zfałszowaną Darowiznę summy
 1000 # wynagrodził, lecz tej zastugi nie wymieniają; zaś że
 był mężem Adeli Piłonińskiej, lub że papiery nieboszczyka u
 siebie przechowywał, lub że nieboszczykowi lekarza sprowadził
 nie są, to jeszcze zastugami tem mniej za zastugi tak wiel-
 kiej wartości przytane być mogą; - a te okoliczności jedynie
 w braku innych istotnych zastug porzwać przytawyli, aby
 przeciw, choć pozorną zasadę tej zfałszowanej i przez s. p.
 Józefa Wierzechowskiego niewymyślonej Darowizny C. podrzucić.

Powody zaprzeczają, jakoby s. p. Józef Wierzechowski jakis
 zaufanie w Antonim Piłonińskim pokładał i jakoby w skutek
 tego swego zaufania akta swoje od Adwokatów odebrał, i takowe
 w celu dalszego popierania swoich interesów Antoniemu Piłonińki:

mu oddał, a potem zaimie się Antoni Piłoniński z tego w nim po-
łożonego zaufania wyptać, czy właściwie w interesach nieboszczy-
ka uczynił? - pozwani o tem całym milera i przeto Jani
przyznali, - że nie uczynił; - tak też z przyrzeczy tego umy-
ślnego zaufania nieboszczyka nie da się ani najmniejsza pobudka
do tej przez nieboszczyka nieważnionej darowizny C. wycisnąć;
zresztą z tego zaufania nieboszczyka, gdyby jakże w Antonim
Piłonińskim był pokładat, co się jednak zaprzecza, dalo by się
najwięcej to wnioskować, że ten nieboszczyk swój majątek
lub część tegoż niby to ufnej pieczy Antoniego Piłonińskiego
tylko powierzył - lecz nie darował; bo między zaufaniem i
darowizną, wielka różnica zachodzi i związku żadnego nie
ma. -

Ze zmarły Józef Wierzechowski te rzeczona summa 1000 # holl.
bez względu i daremnie Antoniemu Piłonińskiemu ani chciat
darować, ani też darował, Jani pozwani przyznali, gdyż
utrzymują otwarcie, jakoby ten nieboszczyk do użyczenia rzecz-
nej darowizny miał zasadne przyrzeczy, - mianowicie te w
zfatyzowanym dokumencie C. wyszczególnione, a zatem gdy te
przyrzeczy owe darowiznę zasadnicie mają, a z odpadnieniem
tych przyrzeczy sama darowizna odpada, pozwani roszczać
sobie prawo do tej nieważnionej darowizny 1000 # holl. byli obo-
wiązani te przez nich wprowadzone przyrzeczy jako zasady i
zasad samiej darowizny należycie udowodnić; czego jednak nie-
uczynili, - bo ich jedyn powołanie się w tej mierze na docu-
ment C., którego żadna wiara niema, na przytoczone przy-
rzeczy czyli podstawę tej darowizny - i przeto na wainości fa-
miej darowizny, najmniejszego dowodu nie sprawia. -

Ten dowód rzeczonych przyrzeczy i tychże rzeczywiście istnie-
nie do rozstrzygnięcia obecnej sprawy tem bardziej są potrzebne,
ile dokument G. udowadnia, że zmarły Józef Wierzechowski
nawet dla własnych swoich wnuków, z któremi jego ściślejszy
wzrost niżeli znajomości lub zaufania tażył - i dla których
miał wielkie obowiązki nie był skłonny do darowizny, gdyż
im summa 2200 Str. Mh. która na ich utrzymanie miał wydać
nie darował, lecz takowa swojej żonie i swojej wierzytelu J. Te-
rezie Wierzechowskiej zapisać przekazał, a powody zaprzeczają,
jakoby przez swoje postępowanie lub jakimkolwiek innym
spos.

Sposobem do tej bezwzględnej czynności ich zmarłego Dziada G. jemu
 choć najmniejsza przyzyna dali. - Przy tym jawnym dowodzie z doku-
 mentu G. wyptywającym - że zmarły Józef Wierzechowski żadnej nie
 miał skłonności do uwyżnienia Darowizny nawet osobom jego bliżej i
 więcej aniżeli Antoni Piłónicki lub jego małżonka obchodzącym, -
 tenże dokument do rozwiązania obecnej sprawy) tym więcej się przy-
 czynia, i dla tego uwzględniony być powinien; gdyż do ocienienia
 ważności mniemanej darowizny C. to przekonanie sprawia: że s. p.
 Józef Wierzechowski tej mniemanej darowizny C. gdyby takowa był
 rzeknął, co się wyraźnie zaprzecza, nie uwyżnił ją nigdy, ani da-
 remnie, ani też bezwzględnie, a z tego zaś dla udowodnienia wai-
 ności darowizny C. wyptywa, ażeby pozwani nalezyli udowodni-
 li istnienie tych w darowiznie C. wymienionych przyzyna, który
 jego do uwyżnienia tej darowizny nakłonić miały; - albowiem
 te przyzyny stanowią cały tytuł tej przez pozwanych rozszerzonej
 darowizny C. - a bez udowodnienia tych sama darowizna urasad-
 mających przyzyna fatalna darowizna jako niewzasadniona i nie-
 zastwiona sama przez sie staje sie niemożna, gdyż sami po-
 zwani przyznali i wyraźnie utrzymują, że s. p. Józef Wierzechow-
 ski tej darowizny Antoniemu Piłónickiemu ani daremnie, ani
 bezwzględnie nie chciał uwyżnić i niewyżnił, lea że przez takowa
 tylko zastugi Antoniego Piłónickiego wynagrodzić, ale te zastugi
 ani wymiñili, tem mniej udowodnili, którego dowód jednak
 do utrzymania ważności tej darowizny jest niezbędnie potrzebny
 a bez tego dowodu ważność tej tyle razy rozszerzonej darowizny wwa-
 na być nie może. -

Według zmyślonój osnowy dokumentu C. miały s. p. Józefa
 Wierzechowskiego do zrobienia tej mniemanej darowizny nakłonić
 niby to wznana przychylności Antoniego Piłónickiego do jego
 osoby - a najwięcej niby to pieñotowitości Antoniego Piłónickiego
 w stosunku s. p. Józefa Wierzechowskiego, która on przez darowiz-
 nę C. miał wynagrodzić. - Te zmyślone przychylności Antoniego
 Piłónickiego ani też najmniejsze ceqny, któremu te przychylności
 s. p. Józefowi Wierzechowskiemu okazał i przez które na
 wznanie tej przychylności lub na jej wynagrodzenie miał sobie
 względy s. p. Józefa Wierzechowskiego zastwigo, pozwani niczem nie
 udowodnili, zaś powody zaprzeczają, jakoby ich zmarły Dziad
 s. p.

s. p. Józef Wierzechowski, któremu Antoni Piłoniński w interesownym zamiarze znajomości swój, narzucił, i onegoż w tym celu także mimo woli zmarłego odwiedzał, tenże Antoni Piłoniński, któremu swój przychylności kiedykolwiek okazał lub oświadczył; a potem w pozwie dostatecznie udowodnił, że zmarły Józef Wierzechowski w czasie swój oflatny słabości, natrętnie narzucał się Antoni Piłonińskiemu z widocznym oburzeniem przyjmował, gdyż ten zmarły, jak się dowiedział, że Antoni Piłoniński w przedpokoju pałacu sądu nocował, stawiając swójemu Antoniowi Bięganowskiemu nakaz, żeby Antoniego Piłonińskiego wypędził i jemu więcej u niego nocować nie dozwalał; - dla tego też przy tem dowodzie zfatowanie tej darowizny C. oświadczył wyptyna, gdyż ani utrzymywać można, że s. p. Józef Wierzechowski w czasie swój oflatny słabości jakiejś pieczołowitości Antoniego Piłonińskiego przyjmował, takowa wznowił i wynagrodzić chciał; także wyptyna, że w tej zfatowanej darowiznie C. zmarły Józef Wierzechowski przyrzecze czyli wynagrodzenie pieczołowitości Antoniego Piłonińskiego sam nie oświadczył, że ta przyrzeczka jest zmyślona, - a ponieważ ta przyrzeczka główna podstawa całej darowizny stanowić ma, nieważności i podrobienia darowizny C. żadnemu powatpiwaniu nie podlega. -

Do 2.) Daremnie weale prawni pustem rozumowaniem siebie chcą uwolnić od obowiązku udowodnienia, że s. p. Józef Wierzechowski rzeczywiście sumę tę tylerarzy rzeczona 1000# holl: jemu przez Jana hr. Skarbka starostę Antoniowi Piłonińskiemu chciał darować, że na to sam dokument C. czyli treść w tymże dohromencie zawarta zeznał, i że ten dokument własnoręcznie podpisał; - albowiem zaprzewani rozszerzać sobie z tego podrobionego dokumentu C. prawo do tej sumy 1000# holl., która do spadku s. p. Józefa Wierzechowskiego należy, - do udowodnienia tego rozszerzonego prawa. a właściwie z mocy §. 208 Uff: sad: beawarun. Nowo do należytego udowodnienia powyższych okoliczności są obowiązani; dla tego też pozwani całym beaktownie ciężar rozszerzonego dowodu na powodów chcą zwałić, gdyż powody osoba zmarłego s. p. Józefa Wierzechowskiego prawnie przedstawiają i dla nich podług dopiero powołanego §. 208 Uff: sad: aby się od tych bezzaadnych rozszerzeń pozwanych uwolnić jest dostatecznie, jeżeli tylko przewa, że dokument C. przez ich zmarłego dziada jest zeznany i przez niego własnoręcznie podpisany. -

Lanu

Sami pozwani zwręta do tego obowiązku się przyznali, gdyż w obronie swojej dla ważności mniemanej Darowizny C. dowody wprowadzają - lecz te dowody ich są, blake i niedostateczne, a to pewne przekonanie - które się w obecnym sporze koniecznie wymaga - bynajmniej nie sprawiają, że s. p. Józef Wierchowski tylerary rzeźona summa 1000# holl: z p. n. Antoniemu Piłonińkiemu rzeczywiście darował. -

Zapozwani mniemają, że przez udowodnienie własnoręcznego podpisu s. p. Józefa Wierchowskiego na tymże zfałszowanym dokumencie C. już ważność tegoż dokumentu i ta okoliczność będzie udowodniona, że tenże dokument przez tegoż zmarłego istotnie jest rzekany; - lecz to ich mniemanie bardzo jest mylne, albowiem nie mniemany podpis Józefa Wierchowskiego na tym zfałszowanym dokumencie C. lecz tylko sama zfałszowana treść tegoż dokumentu ta przez pozwanych bezprawnie rozszona darowizna summy 1000# holl: z p. n. stanowi, i ta okoliczność szczególnie pozwani powinni udowodnić, że zmarły Józef Wierchowski na tej treści dokumentu C. przyzwolił i że takowa z jego oświadczenia wola się zgodza; zatem niepodlega żadnej wątpliwości, że nawet w tym niedopuszczonym i wyraźnie zaprzeczonym wypadku, gdyby się pozwany udało udowodnić, że podpis s. p. Józefa Wierchowskiego na tej podrobionej darowiznie C. jest własnoręczny tegoż zmarłego, to przez tę jedynie udowodnioną okoliczność niebyłaby jeszcze udowodniona ta obecny spór rozstrzygnąca okoliczność, że s. p. Józef Wierchowski o tej podrobionej darowiznie miał jaką wiadomość, że sam tę darowiznę chciał zrznać i takowa, rzeknieszcie zrznać, a najbardziej, że na tej darowiznie już gdy jej treść była napisana - z tą swoją wiedzą i wola swoją własnoręczny podpis przyłożył, że tym przez niego niby podpisanym dokumentem swoja summa 1000# jenm przez Jana hr. Karola Sturina - tytulem darowizny Antoniemu Piłonińkiemu odstępuje. - Przytem jeszcze niezgodnie trzeba że Antoni Piłoniński jak sami pozwani wyraźnie przyznali i powody należycie udowodnili, miał prawie wszystkie akta i papiery tegoż nieboszczyka w swoim posiadaniu, które wreszcie dopiero po śmierci s. p. Józefa Wierchowskiego Wyszkiemu Ladowi przedłożył, więc w tych aktach mógł się blankiet przez tego

tego zmarłego podpisany znajdować, co u starych ludzi jak wiadomo bardzo zwyczajem było, że na pełnomocnictwa Adwokatów dane tylko blankiety podpisywali; potem fami przerwani przyznali, że zmarły Józef Wierzechowski miał swoje interesa u różnych Adwokatów, zatem wszelkie jest podobieństwo, że się w jego aktach także blankiety przez niego podpisane znajdowały; nawet z wszelką pewnością trzeba dopuścić, że Jan Antoni Piłóński, który podług przerwanych przyznania - się podjął interesy tegoż zmarłego dalej prowadzić, od zmarłego podpisany blankiet na pełnomocnictwo zajął i otrzymał; albowiem przy objęciu tych interesów Antoni Piłóński gdyż nie był Adwokatem i do prowadzenia interesów nieupoważniony - mianował jeszcze wędzie, którego Adwokata do podpisania prośb przez niego w interesie zmarłego podać się mających uprosi; także wtenias i czynność do której pełnomocnictwo służyć miało - nie mogła być wiadoma, - zatem treść tegoż pełnomocnictwa przy objęciu interesów nie mogła być napisana, a Piłóński na wszelki wypadek wydarzonej potrzeby blankiet na pełnomocnictwo w pogotowiu mieć musiał.

Przy tym składzie rzeczy atoli, gdyby nawet - co powody wyraźnie zaprzeczają - na tym sfałszowanym dokumencie C. widowny podpis zmarłego Józefa Wierzechowskiego był istotnie jego własnoręczny, - to w takim zaprzeczonym razie ten podpis przez tegoż zmarłego byłby tylko na blankiecie zrobiony - a treść tegoż samego dokumentu nad tym podpisem zmarłego bez jego wiedzy i woli całkiem - jak to wyraźnie widać - cudzą, a nie własną ręką tegoż zmarłego dopisana, jest oczywiście sfałszowana.

Według istniejącego prawa §. 869 ust. cyw. przy pisemnych dokumentach jeżeli nie jest całkiem własną ręką zeznającego napisany - do uznania ważności i prawomocności takiego dokumentu nie tylko ten jedyny dowód jest dostateczny; że dokument przez zeznającego jest własnoręcznie podpisany - lecz także dowód innej okoliczności, która właściwie ważności dokumentu uzasadnia jest koniecznie wymagany, a to dowód okoliczności, że treść dokumentu przez zeznającego podpisana, z wiedzą i stosownie do objawionej woli zeznającego na tym samym dokumencie jest napisana; dla tego też ten jedyny dowód, którym zaprzewani lekkożylnie sprawa. Dzieli tylko, jakoby na tym sfałszowanym dokumencie C. widowny podpis s. p. Józefa Wierzechowskiego był jego własnoręczny, gdyżby im się ten dowód mógł udzielić, - co powody zaprzeczają, - przecież dopuszczony być nie może, gdyż obcy spór nierozstrzyga i tenże dowód

Dowód samo przez się ważność zfałszowanego Dokumentu C. przez pozwanych tylko uporczywie rozczona, bynajmniej nie uważa; albowiem powody wyraźnie zaprzeczają, a pozwani nimem nie udowodnili, że treść tego zfałszowanego Dokumentu C. która nie jest własną ręką zmarłego Józefa Wierzechowskiego napisana, z jego wiedzą i floszowaniem do jego objawionej woli a przed jego umiartanym i również zfałszowanym podpisem na tym dokumencie napisana została. —

Ważność do uznania ważności Dokumentu C. Dowód tej przez powódów zaprzeczonych okoliczności niezbędnie jest potrzebny, że w tym razie zaprzeczonym, gdyby dokument C. rzeczywiście przez zmarłego Józefa Wierzechowskiego własnoręcznie był podpisany, cała treść tego dokumentu właściwie darowizna tyle razy rzeczoną summy 1000# holl. niby to przez s. p. Józefa Wierzechowskiego Antonium Piłonińskiemu uczyniona - na tymże dokumencie - przed podpisem tegoż zmarłego już była napisana - i że tenże zmarły i pierw już napisana treść dokumentu podpisał; albowiem gdy pozwani ten konieczny dowód nie wprowadzili, - w owym zaprzeczonym razie tylko to przekonanie prosta, że zmarły Józef Wierzechowski jeszcze przed napisaniem zfałszowanej treści dokumentu C. na próżnym papierze artem tylko na blankiecie swój podpis przyłożył; zaś taki na blankiecie uczyniony podpis zmarłego ani ważność Dokumentu C. ani też prawo przez pozwanych do summy 1000# Antonium Piłonińskiemu bynajmniej niedarowania z tego dokumentu C. rozczona własnie nie, ponieważ powody dalej zaprzeczają, że s. p. Józef Wierzechowski zwołał i tegoż Holwick do tego uprowadził, aby nad tymże jego na blankiecie zrobionym podpisem, darowizna sumy 1000# holl. z p. n. jenem przez Jana Hr. Markha Sturina niby to jak pozwani utrzymują, na rzecz Antoniego Piłonińskiego uczyniona, właściwie w takiej treści jak ten zfałszowany dokument C. w sobie zawiera, napisana była. —

Prócz tego wszystkiego, stymże samym wyzaprozeczkonym razie, gdyby na tym zfałszowanym dokumencie C. widoczny podpis zmarłego Józefa Wierzechowskiego istotnie był jego własnoręczny, to jeszcze następujące okoliczności niezbędne przekonanie sprawiają

ze tenże podpis przez zmarłego tyłko na blankiecie był zrobiony) -
którem blankiet Antoni Piłoniński między papierami tegoż nieboszczyka
na znalazł, i takowy po śmierci Józefa Wierchowoskiego bez jego wie-
dzy i woli na nieprawne przywłaszczenie sobie sumy 1000^{fl} wziął;
albowiem pierwopis tego dokumentu C. którym przy spisie aktów be-
dzie zataczony, sam udowadnia, że ten dokument C. niby to 22 Paź-
dziernika 848 zeznany, był pierwsiastkowo na niestaplowanym pa-
pierze spisany, gdyż kontrola stempla tegoż dokumentu jawnie
okazuje, że takowy dopiero później po śmierci Józefa Wierchowos-
kiego dnia 30 Października 848 zastaplowany został, także wyciąg ta-
bulary B. udowadnia, że Antoni Piłoniński dopiero po śmierci Jo-
zefa Wierchowoskiego z tym zfałszowanym dokumentem na jaw wyzła-
pił i takowy do tabuli podał; - przytym zaś niepodlega żadnej
wątpliwości, że Antoni Piłoniński jako znany urzędnik i świadom
my prawa - w tym razie zaprzeczonem, gdyby jemu s. p. Józef Wier-
chowoski ^{był} rzeczywiście chciał darować tę czyteraz rzeczona sumę
1000^{fl}, byłby sobie pewnie ze zeznaniem tej darowizny jawniej postfa-
pił i nie byłby takowa, aż do śmierci darującego ukrywał, byłby także
do tej darowizny zaraz przynależny stempel wziął, jako też przy
zeznaniu tej mniemanej darowizny byłby już dla uniknięcia
wszelkiego podejrzenia spadkobierców zmarłego wszelkie formalności
prawa zachował, byłby tę mniemana darowizna zmarłemu
wyraźnie przy świadkach przyztał i jego przed podpisem zapy-
tał, czyli ta darowizna z jego wola się zgodza, i byłby zażądał, aby
zmarły Józef Wierchowoski tę darowizna w obecności świadków
podpisał, co wszystko nie nastąpiło i porzucił nie dowodzą; na-
reszcie byłby Antoni Piłoniński zaraz po zeznaniu mniemanej
darowizny C. prociw intabulacji i byłby pewnie z tą intabulacją
śmierci Józefa Wierchowoskiego nie obchodził - któreto okoliczności
jeżeli nie cathowite zfałszowaniem tej darowizny C. to zawsze
powyższe twierdzenie powodów udowadniają - że wrznie zaprzeco-
nym, gdyby na dokumencie C. widoczny podpis Józefa Wier-
chowoskiego był jego wtafnorczony, to takowy przez zmarłego na
blankiecie bez zamiaru i woli użyczenia tej darowizny był
zrobiony). -

Nawet sam stempel tej darowizny C. czyli L:5. ten niezłoty dowód spra-
wia, że ta darowizna już po śmierci Józefa Wierchowoskiego bez jego wiedzy
i woli spisana i zfałszowana, została, albowiem ta niby dnia 22 Paźd-
ziernika 848 zeznana darowizna C. dopiero dnia 30 Paźd: 848 po śmierci Józefa

Wierz:

Wierchowskiego była zaftemplowana jak kontrola stempla okazuje, zaś według dawniejszego prawa stemplowego, gdyby ta niby dnia 22 Października 848 r. została darowizna już całkiem napisana i podpisana jak się teraz znajduje późnij dnia 30 Października 848 była zaftemplowana, - trza było koniecznie kara stemplowa zapłaconie, która najmnie podwójna ilość właściwej należności wynosiła i ta kara albo przez przybicie podwójnego stempla, albo też że została już niższą, na samym dokumencie poświęconą, by była i to dla tego aby drugi raz tej karze niepodpaść; - na dokumencie C. czyli L. 5. jednak niema ani najmniejszego śladu, i powody wyraźnie zaprzeczają, że przy zaftemplowaniu darowizny C. czyli L. 5. kara stemplowa była zapłaconą, zatem z tego jawnie wypływa, że treści tej darowizny C. dnia 30 Października 848 przed zaftemplowaniem na tym samym papierze, na którym ta darowizna C. dopiero po zaftemplowaniu została zftatrowana - jeszcze napisana nie była, i że na tymże dniu 30 Paźd: 848 najwiecej tylko blankiet Józefa Wierchowskiego mógł być zaftemplowany - bo według dawnego prawa stemplowego tylko blankiety każdego czasu bezkarnie mogły być zaftemplowane.

Najwiecej słowa „które podpisy mnie i świadków szkodzić nie mogą” przed podpisem Józefa Wierchowskiego napisane, to pewne przekonanie sprawiają, że w razie zaprzeczonego, gdyby ten podpis i poprzednio dopisane dopiero wymienione słowa przez zmarłego wtasnowanie napisane były, tenże zmarły te słowa i swój podpis tylko na blankiecie bez zamiaru wzniesienia lub uznania jakiego jemu już wiadomego dokumentu lub zapisu a najmnie w zamiarze wzniesienia tej zftatrowanej darowizny sumy 1000 # koll. z p. n. napisat; albowiem przez te wymienione przed podpisem słowa chociaż sobie ten zmarły na każdy den wypadek zapobiec, ażeby z tego jego podpisanego blankietu nadwyttek ku jego szkodzie nie był zrobiony, zaś nikt zdrowym rozumem nieaprzeczy, że szkoda na majątku jest uszczerpkaniem i umieszczeniem majątku a tego Józef Wierchowski przez swój podpis niedopuszcit i przeciw temu wyraźnie się zawarował, - przeto przy tym wyrażeniu zastrzeżeniu ani dopuścić można, aby s. p. Józef Wierchowski przez taki swój zawarowany podpis na dokumencie C. gdyby takowy był jego wtasnowany - co powody zaprzeczają - chociaż stwierdzić te zftatrowana darowizna C. która przeciw jego wyrażenemu zastrzeżeniu jego i tak mały majątek o tak wielką ilość przeto 1000 # umiesza.

Zresztą to zastrzeżenie w nadmienionych słowach: „które podpisany mnie i świadkom szkodzić nie mogą” - sprzeciwia się wyraźnie treści fani, (darowizny) nad temi słowami i nad podpisem Józefa Wierchowickiego bez jego wiedzy i woli dopisaną - to zastrzeżenie piętkuje cała ta darowizna oświadczym faktorem, co więcej to zastrzeżenie prawnie upoważnia Józefa Wierchowickiego, gdyby w razie zaprzeczonego podpis na tym dokumencie C. był jego wtasnoroczny - i upoważnia teraz także powodów jako spadkobierców i prawnych zastępców Józefa Wierchowickiego - którego osobe zastępują - do odwoływania i unieważnienia tej zfatorowanej darowizny, albowiem przez takowa Józef Wierchowicki wtasnowie jego spadkobiercy w odziedziczonym majątku wielką szkodę i stratę 1000 # z p. n. ponosić mają, a przeciw takiej szkodzi Józef Wierchowicki się powyzszeniu słowami wyraźnie zastrzeżł, dla tego jawna jest rzecza, że już z mocy tego zastrzeżenia nawet w takim zaprzeczonego wypadku, gdyby darowizna C. istotnie przez Józefa Wierchowickiego wtasnorocznie podpisana była, takowa na żądanie powodów w obecnym sporze uznajono - całkiem odwołana, i unieważniona być powinna. —

Oskarzuje się tedy oszyscy, że ta darowizna C. jest zfatorowana, i że sam dowód przez pozwanych jedynie na te okoliczności wprowadzony jakoby na tym dokumencie C. wydany podpis s. p. Józefa Wierchowickiego był jego wtasnoroczny - ważności tego dokumentu i darowizny summy 1000 # kobl. przez pozwanych rozstrzygnię - udowodnić i w zasadnicie nie może, że do udowodnienia i w zasadnicie ważności tej darowizny koniecznie i niezbędnie jest potrzebny dowód na te obecny spór jedynie rozstrzygająca, a przez powodów wyraźnie zaprzeczona okoliczności, że s. p. Józef Wierchowicki sumy 1000 # jemu przez Jani Hr: Karbka Stuzina rzeczywiscie Antoniemu Pilonickiemu chciał darować, że ta osoba wola objawił, że o treści Dokumentu C. przed mniemanym swoim podpisem tego zfatorowanego dokumentu C. wiedział, że zgodności treści tego dokumentu ze swoją wola, oświadczył, i że teni dokument w ten czas jak jego terazniejsza treść napisana była - wtasnorocznie podpisał; - a gdy pozwani ten koniecznie dowód nie prowadzili - ich dowód tylko na mniemana wtasnoroczność podpisu zmarłego, jako obecna sprawa nierozstrzygająca i niedostateczny - wcale dopuszczony być nie może. —

Ponimo że teni przez pozwanych na mniemana wtasnoroczność podpisu wprowadzony dowód obecna sprawa nie rozstrzyga i dla tego jest obojętnym, do tego jeszcze wszelkie rodzaje tego dowodu przez pozwanych przytoczone są niedostateczne i dla w zasadnicie wtasnoroczności przez powodów zaprzeczonego podpisu Józefa Wierchowickiego na zfatorowanym dokumencie C. pełnego dowodu bynajmniej nie sprawiają; — a to

a) Wprowadzone przez pozwanych porównanie podpisów już

podług wyraźnego prawa pełny i niewątpliwý dowód własności
 podpisu nie sprawia, albowiem z porównania pism najwięcej tylko po-
 dobienstwo pism, ale nigdy to pewne przekonanie wyzerpane być może
 że pisma porównywane jedna i ta sama ręką są napisane. Która, pewnością
 tylko obecność przy jednym pisaniu sprawia, takie osądzenie niektore-
 go lub mniejszego podobieństwa porównanych pism od własności ręki i
 świadomości sztuki pisania tego zawista, którym te pisma porównywa-
 a to podobieństwo jest tylko mniemaniem pojedynczej osoby, zaś włas-
 ność ręki, świadomość pisma i osobiste mniemanie są bardzo ważną
 podstawą sprawiedliwego osądzenia, a na takich nigdy pewne
 przekonanie uzasadnione być nie może; potem jeżeli się kto od wazy,
 pismo zfałszować, ten pewnie szukać się na znak udania w piśmie
 swoim dokładnego podobieństwa pisma tego, którego chce zfałszować,
 także przy zfałszowaniu pisma wyje wszelkiej ostrożności, natęży całą
 sztukę fałszerstwa, aby udai niedocierzone podobieństwo pisma, bo inaczej,
 gdyby tego nie dokazał, nieosiągnąłby celu przez zfałszowanie zamierzonego;
 nawet powszechnie wiadomo, że banknoty, które z największą sztuką są zrobione,
 tak dokładnie bywają także zfałszowane - że te fałszywe banknoty nawet
 urzędniczej kasji od prawdziwych rozpoznać nie są w stanie, posyła
 takowe do rozpoznania Banku narodowego, i wydarzyły się wypadki
 że zfałszowane banknoty tylko po znakach wodnych poznano, a przy
 tych okolicznościach pytam się, może być samo podobieństwo pism
 ten pełny dowód i to pewne przekonanie sprawiać, że pisma podobne
 są jedna i ta sama ręką pisane i że jedno z nich nie jest zfałszowane?
 To pewne przekonanie w obecnym wypadku tem mniej osiągnąć można,
 ile porównani z porównania podpisu zmarłego Józefa Wierzbrowskiego
 na tym zfałszowanym dokumencie C. przy kseropijach pod L. 5. w pierw-
 szej zataczonym - widocznego - z podpisami niby tegoż niuboszczyka na
 rewersach pod L. 1. 2. 3. i 4. się znajdującymi, chociaż podobieństwo tych
 wszystkich podpisów między sobą a z tego mniemanego podobieństwa
 już pełny dowód wyprowadzić, że podpis na zataczeniu L. 5. jest istot-
 nie własności Józefa Wierzbrowskiego; lecz to porównanie ani
 rozszerzone podobieństwo, ani też choć najmniejszy dowód własności
 podpisu na zataczeniu L. 5. uzasadnia, albowiem powody wyraźnie
 zaprzeczają - jakoby między podpisem Józefa Wierzbrowskiego na zatacze-
 niu L. 5. i podpisami na zataczeniach L. 1. 2. 3. i 4. jakiegóś podob-
 ienstwa było, tudzież zaprzeczają jakoby i te podpisy na rewersach
 L. 1. 2. 3. i 4. były własności Józefa Wierzbrowskiego i tegoż samego,
 który w razie zaprzeczonego ten zfałszowany dokument C. wydał L. 5.

miel podpisac; zreszta już wlotne przypatrywanie sie tym wszystkim podpisom ożewista różnice między każdym pojedynczym podpisem okazuje która różnica tym wiecziej sie ^{wyraża} ~~okazuje~~; jeżeli która pojedyncza litera i jej związek z drugą - i zakonczoniam przy tych podpisach dokładniej sie zamocza; nawet w tym zaprzeczonym wypadku, gdyby te wszystkie podpisy do siebie podobne byli, tak dalece, żeby sie zdawalo, że sa jedna i ta sama ręką pisane, to wtaónie to niedopuszczonem podobieństwo podpisów tytko by udowodniło, że podpis Józefa Wierchowskiego na dokumencie C. użyli za: Tarczin L: 5. jest zfałszowany), - albowiem postug rewersów L: 1. 2. 3. i 4. takowe maja być kilka lat przed dokumentem C. przez s. p. Józefa Wierchowskiego podpisane - a to w czasie gdy ten zmarły był młodszy i zdrowszy, gdy potrafit jeszcze bieglij i wyraźniej pisać, zaś dokument C. użyli L: 5. miał Józef Wierchowski w kilka lat później, gdy był już w znacznym starszym wieku - a jak udowodniono w czasie swojej ostatniej choroby i 3 dni przed śmiercią, podpisał, i nterwas pewnie nie mógł ten zmarły bieglij i wyraźniej pisać, jeżeli jak był młodszy i zdrowszy a jednak na dokumencie C. użyli L: 5. podpis Józefa Wierchowskiego dwiema bieglij i dokładniej zrobiony, jeżeli na owych rewersach L: 1. 2. 3. i 4.; zatem gdy takie biegłe i dokładne pismo, którego Józef Wierchowski w młodszym i zdrowym wieku swoim nie umiał, w czasie jego ciężkiej choroby będąc już od kilku dni w łóżku złożony i 3 dni przed jego śmiercią - ani dopisać moze, tem mniej, ile udowodniono i jego testament przekonanie sprawie, że tenże Józef Wierchowski w drugi dzień dnia 24 października 848 nawet pióro w ręce utrzymać i testament swój podpisać nie mógł; więc niepodlega żadnej wątpliwości, że z tego samego porównania podpisów przez porównanie dla udowodnienia mniemaniej ważności dokumentu C. użyli L: 5. npro: wadzonego, tytko ten dowód przeciwny wyptywa, że podpis Józefa Wierchowskiego na tymże dokumencie C. użyli L: 5. jest zfałszowany).

Pozwanym podobato sie rewersa L: 1. 2. 3. i 4. nazwać publicznymi dokumentami, a niewiedziąc woiem oni te własności zasa: Ożaja, przeciwci S. 180 Uf. sad. wszystkie dokumenta szeregotoro wyli: ożaja które za dokumenta publiczne uważane być maja - a między temi o takich rewersach ustanowionych dorozien ani wzmianki nie ma, takie żadne prawne rozporządzenie dotad istniejące te rewersa do godności dokumentów publicznych nie podnosi, zatem powodowie zaprzeczaja, jakoby te rewersa L: 1. 2. 3. i 4. były dokumentami publicznymi i jakoby takowe pełny dowód na wierzitelność własności podpisu rozporządzenie urzędowe odbierajacego stanowity. - W najlepszym razie dla zapoznanych te rewersa tytko moze udowodnić prawny cel przez takowe zamierzone - to jest, że uznawaty w tych rewersach wymienione s. p. Józefowi Wierchowskiemu dorozione zofaty - lew bynajmniej nie dowodza

całkiem drobny przez te rewersa niezamierzony przedmiot, że
te rewersa istotnie przez Józefa Wierzbowskiego i przez tego samego
którem miał te zatwierdzona Darowizna C. czyli L.S. podpisani, są własno-
ściowo podpisane, albowiem niezgodność i własności podpisu
według przepisów prawnych tylko przez legalizację, urzędowa, i do-
wódnie być mogą - która to legalizacja, czyli stwierdzenie urzędowe
bądź to przez komornika pogranicznego, bądź też przez innego urzę-
dnika, że te rewersa przez Józefa Wierzbowskiego są własnościowo
podpisane, te rewersa L. 1. 2. 3. i 4. w sobie nieobciążają, dla tego też
te rewersa na okoliczność, że takowe przez s. p. Józefa Wierzbowskiego
i tego samego, który miał w razie zaprzeczonego zatwierdzony dokument
C. czyli L.S. podpisani - własnościowo są podpisane, żadnego wielo-
dowodu nie sprawiają tym mniej, że jest rzeczą doświadczoną, że
lubo rozporządzenia urzędowe do własnych rąk przynależnej sobie
są doręczone, najczęściej za nich trzeci osoby z domownikami, albo
z rodziną rewersa podpisują. -

Powody aby niedostatkowość i niedokładność tegoż przez porównanie
wprowadzonego dowodu - lubo takowy obecna sprawa nierozstrzyga - w ca-
łym świetle okazać, zataczają pod O. Skrypt oświadczenia dnia 25 czerwca
1846 - pod P. własnościowy list i pod R. list zamienny w Tarnopolu
d. 29 czerwca 1848 na 2000 fl wydany - przez s. p. Józefa Wierzbowskiego włas-
nościowo podpisane, - oraz powody szczególnie P. Józef Rodkiewicz -
choćby zbytecznie - tylko gdyby Wysocki Sad za potrzebę wzwał, dowodzi
przez przyjęcie spór rozstrzygająca, która w formie przeciwniej
porównany przekazuje i odmówiona w formie potwierdzającej przy-
jmuje i wykonuje, że skrypt O list P. i list zamienny R. - których
pierwotny powody przy opisie aktów zatacza, są własnościowo przez
zmarłego Józefa Wierzbowskiego podpisane, tudzież że list P. całkiem
jest przez tegoż zmarłego własnościowo pisany - a z porównania tych
piśm z podpisem na dokumencie C. rasy Wysocki Sad to przekonanie
powziąć, że podpis Józefa Wierzbowskiego na tymże dokumencie
C. czyli L.S. nie jest jego własnościowy - lecz podrabiony - przyczem
powody jeszcze te - upraszają, z należytej uwaga pojedyncze litery
ich kropkowanie i związek, które w zataczeniach O. P. i R. są jed-
nakowe i bardzo się różnią, od podpisu w zataczeniu C. czyli L.S.
się przypatrzeć należy. -

O
P.
R.

b.) Dowód przez świadków Kajetana Rozwadowskiego i Antonie-
go Baginińskiego na te same przez powódco zaprzeczone okoliczności
jako s. p. Józef Wierzbowski dokument C. własnościowo podpisał - to-
ż dziei przez świadka P. Michała Wereszyńskiego, jakoby tamże w skutek
żądania Józefa Wierzbowskiego - na owym dokumencie C. jako
świad-

jakto świadek sie podpisat z przyzyczn jui nyciej przytwarzonych takie
dopuszczony byc nie moze, albowiem te okolicznosci przez Swiadkow
udowodnic sie maja, dla obecnyj sprawy sa cathkiem obojetne i takowa
nierozstrzygaja, a potem zeznanie tych swiadkow - a wtasciwie tylko
jednego Kapitana Rozwadowskiego - gdy drugi Antoni Baginski jui umart
pety dowod sprawie nie moze, - zas co sie tyzy przysiegi dowod wzupet:
niajacej - przez przerwana P. Adela Pilonicka, ozywicie tylko zuchwale
na powyższe okolicznosci ofiarowanej, to tazi P. Adela Pilonicka, na zaden
sprosob do tej przysiegi dopuszczona byc nie moze, poniewaz powody
dowoda przez zeznanie swiadkow P. Jozefa Stojatowskiego, P. Kornela
Koffmana, P. Joanne Stachwiczowe, P. Kapitana Rozwadowskiego
na pytania pod L. zatazone wytuchac sie majaoych - tudziez przez S.
przysiegi dowod wzupetniajaca, ktora P. Jozef Rodkiewicz ofiaruje
i mykona a na kazdy wypadek przez przysiegi spór rozstrzygajaca
ktora, rownie P. Jozef Rodkiewicz w formie przeciwniej przerwany
przekazuje, zas odwrotna w formie potwierdzajacej przyznaje i wy-
kona - ze, P. Adela Pilonicka d: 22 Października 848 we Lwowie i przy
podpisie Jozefa Wierchowickiego na dokumencie C. czyli L. 5. nie byla wcale
obecna, ze najmniej od 20 Października 848 do konca Listopada 848 za
Lwowem ciagle w obwodzie Tarnopolskim przebywata. - Przy tej udowodnio-
nyj nieobecności P. Adeli Pilonickiej w Lwowie tazi wypadki we Lwowie niby
wydarzone - wtasciwie podpis niby przez Jozefa Wierchowickiego w jiej nie-
obecności niby na dokumencie C. zrobiony - przysiega fonyj stwierdzic nie mo-
ze. Jezeli zas, co sie zaprzecza, P. Adela Pilonicka od swojego zmartego mat:
zonka Antoniego Pilonickiego, lub tej od jakiej trzeciej osoby ta cathkiem
falszywa wiadomosc strzymata, jakoby zmarty Jozef Wierchowicki daro-
wizne sumy 1000⁺ kolt: z p. n. jemus przez Jana Hr: Pharbka stuznyj,
na Antoniego Pilonickiego zeznat i takowa podpisat, to przeciez do za-
przysiężenia tej swojij falszownij wiadomosci dopuszczona byc nie moze,
i ta jej przysiega niesprawitaly zadnego dawodu, tem mniej taki,
ktorez do rozstrzygnięcia tej sprawy koniecznie jest potrzebny, - albo:
wiem w razie zaprzeczym, gdyby jej przysiega jakki dowod fpanowi
miata, musiataby podług prawa zaprzysięgnac: "ze byla obecna i na
" swoje wtasne oczy widziata, jak zmarty Jozef Wierchowicki ta
" mniemana darowizna C. czyli L. 5. wtasnoracznie podpisat", - dla
tego tez na ten niespodziewany wypadek, gdyby P. Adela Pilonicka do
zaprzysiężenia wtasnoraczności podpisu s. p. Jozefa Wierchowickiego
na darowiznie C. czyli L. 5. dopuszczona byc miata - powody prosza,
ja do zaprzysiężenia powyższij roty zobowiazac: rażyc. - Z tych sa:
mych co dopiero w tym ustępie przytwarzonych przyzyczn - takie
c) Przwana przysiegi spór rozstrzygajaca na ta okolicznosci
falszowna, jakoby s. p. Jozef Wierchowicki darowizna C. czyli L. 5.
sam wtasnoracznie podpisat, w formie przeciwniej powodom

ani przekazywać, ani takowa, odwrócona, w formie potwierdzają-
 ciej przyjąć może i pozwana do wykonania tej przysięgi dopusz-
 czona być ^{nie} (powinna); a w tym niespodziewanym wyznaczeniowym
 wypadku - powód znowu prosi, aby pozwana tylko do zaprzycie-
 nia wyiprzytyżonej roty dopuszczona była. -

Powód tedy udowodnił, że udowodnienie tej jedyny okoliczności,
 jakoby tenże tylerazy rzeczoney a ożewiście zfałszowany dokument C.
 czyli L. 5. przez zmarłego Józefa Wierzechowskiego był własnoręcznie
 podpisany, obciła sprawa bynajmniej nierozstrzyga, że do rozstrzy-
 gnienia tej sprawy dowód tej ftałowiczej i przez powódów wyrażnie
 zaprzeczony okoliczności jest koniecznie potrzebny - jako zmarły Józef
 Wierzechowski miał kiedykolwiek zamiar i wole darowania Anto-
 niemu Piłonińskiemu rzeczonej summy 1000 # h. z p. n. jako tenże
 zmarły taki swój zamiar i taka wole swego, kiedykolwiek i ko-
 mukolwiek był objawił, nareszcie jako zmarły Józef Wierzechowski
 dokument C. czyli L. 5. dopiero w tenże jak na takowym jej
 terażniejsza treść już pierw była napisana, i za wiedzą tej treści in-
 gli z ta swego wiadomością podpisał, że tym dokumentem summe
 1000 # holl. z p. n. jeniu przez Jana hr. Thartha Twina, tytulem
 darowany na własność Antoniego Piłonińskiego przenosi; gdy
 jednak pozwani te ostatnie stanowne okoliczności wcale nieudo-
 wodnili, co udowodnić byli obowiązani, a ich zaprzeczenia tych
 okoliczności ftałowiczych są bezskuteczne, gdy nawet dowody przez
 pozwanych na własnoręczność zfałszowanego podpisu Józefa
 Wierzechowskiego na dokumencie C. czyli L. 5. wprowadzone są
 niedotężne i najmniejsza wierzytelność tej mniemanej własnorę-
 cności podpisu w zasadnic nie mogą - zatem ważność tej daro-
 wany C. tylko skutkale przez pozwanych rozszerzona, lecz
 bynajmniej nieudowodniona, wyrzeczona i utrzymana, być
 nie może; owszem przeciwnie ta zfałszowana darowizna C.
 przy dowodach przez powódów wprowadzonych - jako nieważna
 i bezskuteczna uważana być powinna. -

Tami pozwani przez zaprzeczenie tych w zasadniczych twierdzeń po-
 wódów w sprawie przytyżonych, że zmarły Józef Wierzechowski - o treści
 darowizny C. nic nie wiedział - tylko się zdradzają, i twierdzenia powo-
 dów przynawają, albowiem w razie zaprzeczonym, gdyby zmarły
 Józef Wierzechowski istotnie był o tej darowiznie C. wiedział i tak-
 wa był zeznat, zapozwani udowodniliby pewnie takie okoliczności
 a przynajmniej wprowadziliby na te okoliczności choć pozornie dowody,
 ale i tego nie uczynili, tylko od tegoż swego obowiązku dowodzenia
 przez zaprzeczenie - już zaprzeczonych - okoliczności, że zmarły Józef
 Wierzechowski o tej darowiznie C. wcale nic nie wiedział, chcą się
 wykręcić, mniemając, że przez to zaprzeczenie już to udowodnili

i że tenm Wyoski Sad uwierzy) - jako Józef Wierzechowski o tejże daro-
wieniu wdział, i że takowa jako z wola i wiedza jego zgodna, uznat,
i własnoręcznie podpisał.

Berskutevani powołują się prawni na §. 182 utf: sad: twierdząc, że
jak daleko na tej szafszowanej darowienie C. podpis zmarłego Józefa Wier-
zechowskiego jest jego własnoręczny - jwi tenie podpis sam ważności tej samej
darowieny całkiem udowodnia, nawet w tym przypadku, gdyby s.p. Józef
Wierzechowski przy podpisaniu tegoż dokumentu nie był wdział, co
właściwie podpisuje. - To twierdzenie prawnych i ich powołanie na §. 182
utf: sad: w obecnym wypadku żadnego wcale zastosowania nieznajduje, albo
wim według prawa do istnienia i ważności jakiegobądź ugody zatem
i darowieny najpierw i najszerzej wymaga się prawdziwe przy-
zwolenie / verus consensus / czyli oświadczone wola ugody zawierającego
lub darowienne uznającego, zaś że Józef Wierzechowski na te darowienie
C. swoje dot. przyzwolenie, albo że wola swoją w wykonaniu tej darowieny
Wiedykholwick i Kromykholwick oświadczył, prawni nim nie udowodnili,
a powody to wyżej zaprzeczyli i zaprzeczają; także podpis Józefa
Wierzechowskiego na tej szafszowanej darowienie C. za przyzwolenie jego
- nibyżo cichaczem czyli milczkiem wykonione - bynajmniej uważane
być nie może; ponieważ podpis Józefa Wierzechowskiego na tej daro-
wienie C. nie jest przez niego własnoręcznie zrobiony, a w razie
zaprzeczonem, gdyby był jego własnoręczny podpis, prawni nim
nie udowodnili - a powody zaprzeczają - że Józef Wierzechowski
te darowienie C. wtenczas dopiero podpisał, gdy treść tej darowieny
już piero na tym samym dokumencie była napisana, czyli też, że
Józef Wierzechowski te już wygotowana i całkiem podpisana darowie-
nie C. podpisał; owszem powody wyżej udowodnili i słowa przed
tym podpisem stojące: "które podpisy mnie i świadkom szkodzić
nie mogą" wszelkie przekonanie sprawiają, że zmarły Józef
Wierzechowski o treści tej szafszowanej darowieny C. wcale nie wia-
dział, że na takowa nigdy nie przyzwolił i że tenie zmarły Józef
Wierzechowski, gdyby podpis na tym szafszowanym dokumencie C. był iłtot.
nie jego własnoręczny, co się zaprzecza - tenie swój podpis tylko na
blankiecie - dla w jego intereffach, możebny, bo w tenczas jemu jeszcze
nie wiadomej potrzeby wygotowanym - przytrzył, przyjem się jednak
przez te przypisanie wyzwyminione słowa przeciw każdemu nad-
wzięciu na jego szkodę przez trzeci osoby z tego blankietu zrobić
się mogacemu wyrażnie zawarował, a tym samym na darowanie
sumy 1000 # holl. z p.n. jemu tak wielka szkodę sprawiając, - i jego
szumpty majątek tak znaczenie zmniejszając, ożywiście nie zwololit
i wyrażnie zwololit nie chciał. - Zresztą jeżeli się zważy, że te daro-
wienie C. przez Józefa Wierzechowskiego d: 22 Października 1748 w czasie
jego tak najbliż przez prawnych przyznanej, choroby i 3 dni
przed swoją śmiercią - zatem w takim czasie miał zwololit, gdy już iłtai

i pi:

i pisać nie mógł, gdy się już mato co ruszał i na twiku musiał być przywrócony, gdy rękami nie mógł wstać i lekarstwa jakimś (stawiacy) do ust musiał wlewać, bo takowe sam zażyć nie mógł, gdy już mato co styszał i jeszcze mniej mówił, to jawnie się okazyuje, że tenie zmarły w razie zaprzeczoneym, gdyby jakimś ta zfatrowana darowizna C. już całkiem napisana, jak się teraz znajduje, do podpisu przedłożona była takowa, sam ani czytał, ani też czytana, zrozumieć niemógł; zatem bez skutku nie pozwani się na to powołują, że Józef Wierchowfki ta zfatrowana darowizna C. przed podpisem mógł sobie przeczytać, a jeżeli tego nieuwierzył, sam sobie skutki takich swojej lekkomyślności przypisać powinien. Z tych przyczyn atoli, gdy powody lubo już zaprzeczali - a teraz powtórnie i wyraźnie zaprzeczają - że zmarły Józef Wierchowfki ta darowizna C. czytał, albo że jakimś takowa przeczytana była, lub też że za życia swego o tej darowiznie C. jakoś kowik miał wiadomości, gdy prośbę tego on ta zfatrowana darowizna 3 dni przed swoją śmiercią, w czasie swojej zupełnej i umysłowej bezwładności miał zeznać, do utrzymania ważności i skuteczności tej zfatrowanej darowizny - dowód że zmarły Józef Wierchowfki sam na te darowizne przyzwolił, niezbędnie jest potrzebny, nawet i w tym zaprzeczoneym wypadku, gdyby na tej zfatrowanej darowiznie C. podpis Józefa Wierchowfkiego był istotnie jego własnoręczny, a gdy pozwani to przyzwolenie Józefa Wierchowfkiego nieumieją udowodnić i ten dowód umyślnie i skłótnie obchodzą - przeto sami tylko potwierdzają, że zmarły Józef Wierchowfki na te darowizne nigdy nie przyzwolił i że o tej darowiznie nie miał żadnej wiadomości - ta darowizna C. jakoś nieważna zfatrowana już ella nieudowodnionego przyzwolenia Józefa Wierchowfkiego na te darowizne - jawnej nieważności podlega, a sam podpis Józefa Wierchowfkiego na tej darowiznie, gdyby w razie tylerary zaprzeczoneym był istotnie jego własnoręczny - to niezbędne przyzwolenie jego zażycie i ważności całej darowizny utrzymać nie może, albowiem przy takim mniemaniu możnaby śmiało i skutecznie dokumenta zfatrować - tym bardziej na blankietach podpisanych, a niebyłoby możliwości takowe unieważniać, które unieważnienie jednak prawa nasze dopuszczają. -

Powody nigdy i nigdzie nie utrzymywali, jakoby zmarły Józef Wierchowfki ta zfatrowana darowizna C. był sam własnoręcznie podpisał, owszem przeciwnie to wyraźnie zaprzeczali i zaprzeczają - a tylko w tym razie niedopuszczonym, gdyby na tej zfatrowanej darowiznie C. podpis Józefa Wierchowfkiego przez pozwanych mógł być udowodniony - utrzymywali powody, że tenie jego podpis nie na tej zfatrowanej darowiznie gdy już była tak jak istnieje teraz - napisana - lecz tylko na blankiecie był zrobiony, który to blankiet później bez wiedzy tego zmarłego na zfatrowanie darowizny 1000 # hall: z.p.n. został nadwzięty. -

Powody

Powody zaprzeczają, jakoby zmarły Józef Wierzechowski Widykholwicz a
tym mniej przy uznaniu zafiszczanej darowizny C. weksel na 1100 #
holl. z którego suma niby darowana 1000 # holl. pochodzi - Antoniemu
Pilonickiemu wręczył; na tę okoliczność ta sama zafiszczana darowizna
C. żadnego dowodu nie sprawia - że zaś tenże weksel się teraz w rękach
pozwanego znajduje, także jako dowód służyć nie może, albowiem powo-
dy udowodnili, pozwani niezaprzeczyli i przyznali, że Antoni
Pilonicki podjął się prowadzić interesy zmarłego Józefa Wierzechowskiego,
że od niego do tej wysokości akta i dokumenta potrzebne odebrał
które w istocie dopiero po śmierci Józefa Wierzechowskiego - Wyoblikiem Sa-
dowi przedłożył - że także Antoni Pilonicki miał sobie od tegoż zmarłego
położone dochodzenie tej samej sumy 1000 # holl. przez Jana Hr. Tharb-
ka stwinę - do czego koniecznie pierwopis owego weksla był potrzebny;
przeto niema dziwu, że Antoni Pilonicki i pozwani tenże weksel nie-
prawnie posiadają i takowy powodom zatrzymują, lecz powody
zawsze wyraźnie zaprzeczają, jakoby Antoni Pilonicki i pozwani
prawem sposobem i tytułem własności tenże weksel dotąd posiadali
i jakoby sam Józef Wierzechowski tenże weksel Antoniemu Pilo-
nickiemu jako jemu darowana własność oddał. -

Prawo S. 186 Uff. sad. wyraźnie wymaga, aby przy każdym
dokumencie świadkowi dokument podpisującemu było wiadomo,
i przez dokument uznającego oświadczono żyli objawiono, że tenże
dokument z wola uznającego jest zgodny, zatem prawo powyższe
twierdzenie powodów uzasadnia, co fani pozwani w ekscepcyi
swojej wyraźnie utrzymują i tem przyznali, że do ważności
dokumentu każdego dowód jest potrzebny, że uznający na uznany
dokument przyzwolił i aby świadkom oświadczył, że uznany doku-
ment z jego wola się zgadza, inaczej niemiałoby prawo powstane
żadnego skutecznego sensu i celu. -

Pozwani zaś ani utrzymują, tym mniej udowadniają, a po-
wody zaprzeczyli, jakoby zmarły Józef Wierzechowski świadkom na
zafiszczanej darowiznie C. podpisanym, mianowicie P. Michałowi
Wierzechowskiemu i Kajetanowi Rozwadowskiemu Widykholwicz
oświadczył, jako na tę darowiznę zezwolił i jako ta darowizna C.
z jego wola się zgadza, którego to konieczny dowód pozwani byłiby
pewnie wprowadzili, gdyby darowizna C. nibyła zafiszczana -
gdyż ten dowód przez tych samych świadków bardzo lekko spya-
wiony być może, co jednak pozwani skłótnie zanięchali, będąc
o fałszywości darowizny C. przekonanemi. -

Powody jeszcze z tej im daniej pobudki aby nieważność i
zafiszczanie darowizny C. niewątpliwa, uznają - sprawa.
drąga przeciwny dowód przez dopiero rzeczonych świadków
Pana

P. Michala Wereszajewskiego i Kapitana Rozmadowskiego na pytania
 L. wyftuchac sie majacych, ze tymie swiadkom sam Jozef Wierchow.
 ski nigdy nie oswiadczył i nie objawil, jakoby on na darowizne C.
 zezwolil i jakoby ta darowizna z jego wola sie zgadzala, a gdy do
 udowodnienia wainosci tej darowizny C. podpis dwoch swiadkow
 jest potrzebny, a ci swiadkowie podlug §. 186 Uff. sad: powyższa wia.
 domosc przez samego s.p. Jozefa Wierchowskiego udzielona. Koniec
 nie miui musza, zas fama ta zaprzeczona skolicznosc, jezeliby pod.
 pis Jozefa Wierchowskiego na zpatzowanij darowiznie C. jego byt
 wtasnoroczny z przyzrym wyzprzytomonych - wainosci tej darowizny
 C. tem mniej wainosci moie, ile niu mniemany podpis Joz.
 fa Wierchowskiego, bez tytko zpatzowana tresci dokumentu C.
 stanowi te przez pozwanym bezprawnie rozszerzona, darowizne
 summy 10000# holl. z p.n. - zatem wszystkie zarzuty przez powo.
 dow przeciw tymie na zpatzowanym dokumencie C. podpisanym
 swiadkom użynione - jako skuteczne i do rozwiarzania obcinij
 sie przyzajniacze mozarne i nalizycie uwzgladnione byci powinny;
 albowiem Wysokiemu Sadowi przekonanie sprawiaja, - ze daro.
 wizna C. jest rzeczywiscie bez wiedzy i woli zmarłego Jozefa
 Wierchowskiego zpatzowana. -

Reszta rozumowai pozwanym, jakoby artykuty przyzycional.
 ne przeciw przepisom §. 13. uff. sad: utozone byly - tudziwie jakoby
 ich zeznanie pety dowod sprawiaic nie mogły i jakoby ci sa.
 mi swiadkowie w tej sprawie interefesowani byli, sa, ezere i
 bezzasadne, dla tego tei niewarto wiale na takowe odpowiadac.

(Do 3°) Bezskutecznie wcale pozwanu w tym uftlepie przeciw
 skolicznosci przez powodow przytomzone, gdyz takowe wopozwie
 nalizycie udowodnione zostaly; - takie bezzasadne jest twierdzenie
 pozwanym jakoby powotani swiadkowie proiw P. Wereszajewskie.
 go na artykuty 4. 5. 6. 7. 8. i 9. dla tego przypuszczonemi byci
 nie mogli, ze wiadomosci sztuki lekarstkiej niu posiadaja, albo
 wiem w tych artykutach swiadkowie niu maja ztozyci popisow
 z sztuki lekarstkiej - leu tytko zeznac, co wtasneni ozami wi:
 dzieli i na swoje wtasne uszy stozrebi a to ze zmarły Jozef
 Wierchowfki w offtatnej swojej ftabosci od razu tak mocno
 zachorowal, iz prawie zupełnie ftuch, mowa i sity fizyczne
 utracil, ze jwi najmniij od ezwartego dnia przed swoja
 sniercia az do swojej smierci nic nie mowil, tytko poje.
 dynia i nierozumiale ftowa wybathiwat, ze z twitka sie
 niu ruszat, ze o wtasnej sile na twitku sie niu mogt prze-
 wio:

wrócić, i że musiał przez stwórcę być przewrócony, że już miał skosniale ręce, temi nie władał, że w palcach jego nie mógł utrzymać i. t. p. zaś aby to wszystko dokładnie widzieć i styżać, nie potrzeba wcale wiadomości sztuki lekarskiej - a także zeznania świadków takwież żadnych rozumowań ani też zdań o stanie zdrowia zmarłego Józefa Wierchowoskiego w sobie niezawierają, zatem dowód przez świadków na wyizolowane artykuły tym bardziej przypuszczony być powinien ile okoliczności zaświadczyć się mając to przekonanie sprawiają, że s. p. Józef Wierchowoski w tych ostatnich czterech dniach przed swoją śmiercią już nie miał wcale żadnych fizycznych sił, aby to zfałszowana darowizna C. własnoręcznie mógł podpisać i że takowa nie podpisał. -

Dalsze rozumowanie pozwanych, jakoby ci świadkowie nie wiedzieli o okolicznościach przez nich zeznać się mających mieć nie mogli i jakoby dla tego do świadectwa nie mieli być przypuszczeni, na żadną uwagę niezastępują; albowiem wysłuchanie świadków które były i zkaż oni tę wiadomość mają - a potem do Pedriego a nie do pozwanych należą osadzić, na jaku wiary zeznania tych świadków zastępują, i jaki dowód lub przekonanie takowe sprawiają. -

Pozwani znowu dla udowodnienia, jakoby zmarły Józef Wierchowoski w tych ostatnich czterech dniach przed swoją śmiercią mógł pisać - na tenże zfałszowany dokument C. się powołują; wszakże ten dokument żadnej wiary nie ma i żadnego dowodu sprawieć nie może; równie tylko śmieszne jest twierdzenie pozwanych, jakoby zmarły Józef Wierchowoski jak długo żył takwież pisać mógł i jakoby tylko śmierć sprawiła niemożność pisania, bo już sama choroba, tym bardziej ciężka choroba ~~cholery~~ ^{cholery}, na którą zmarły Józef Wierchowoski zapadł, jak powszechnie wiadomo nie tylko odbiera wszelką ochotę, ale nawet możliwość pisania, gdyż otrzewieja wszelkie zmyśli i wstanki chorego. -

Najzabawniej powołują się pozwani na testament przez zmarłego Józefa Wierchowoskiego dwa dni później po zfałszowaniu darowizny C. dnia 24 Października 848 zrobiony pod T. zataczony, wszakże ten testament tylko przez pozwany dowodzi, gdyż okazuje, że takowy przez zmarłego nie jest własnoręcznie podpisanym i że w tymże dniu zmarły Józef Wierchowoski lubo jeszcze żył, nie posiadał tyle sił, aby się mógł podpisać. -

J.

Do 4.) Bezskuteczne pozwaniami oboliczności w tym ustępie przy-
 tożono przezwę, gdyż takowe w pozwie należyte udowodnione
 zostaty, a że świadkowie powołani świadczą mogą, że s.p. Józef
 Wierchowski w czasie ostatniej swojey słabości z natręctwa Anto-
 niego Piłonickiego nie był kontent, niepodlega wątpliwości, albo:
 mem świadki ciągle kłoto z martego się znajdowali, na wtasne
 ózy widzieli niechęć i oburzenie zmartego, które się w jego oczach
 i twarzy malowały, gdy go Antoni Piłonicki odwiedził, i sty-
 szeli, jako tenie zmarły w czasie swojey ostatniej słabości jak się
 powiadał, że u niego Antoni Piłonicki w przedpochoju potrzy-
 jomnu nożyce - stwieraemu swojemu nakazał, ażeby Antoniego
 Piłonickiego wypędzał. - Te przytoczone okoliczności do rozstrzyg-
 nienia obecnego sporu tém więcej się przyznają, i koniecznie
 uwzględnione być powinny; - ile z takowych to przekonanie wy-
 pływa, że pobudki w tej zfatyzowanej Darowiznie C. wynie-
 nione, którego zmartego Józefa Wierchowskiego do wyrzucenia
 tej darowizny nakłonić miały - są tylko żyfta bajeczka i
 zmyślenie. - Smieszne jest śmiepienie pozwanych, gdy utrzą-
 mują, jako Antoni Piłonicki najwięcej dla tego na darowaniu
 sumy 1000 # holl. zastąpił, że był mężem siostrzenicy zmarle-
 go, i przez tego interesu zmartego utrzymywał; wszakże to
 mniemanie powinowactwa Antoniego Piłonickiego, jemu jessore
 żadne prawo do majątku zmartego nadać nie mogło, takie
 powody udowodnił, że zmarły Józef Wierchowski nie miał
 żadnej wcale skłonności, aby za życia swego - żonie swojey - albo
 wnukom swoim jakiej udzielił ze swego majątku wżymał, tém
 mniej do tego dla obcych osób lub dalszych powinowatych
 był skłonny; a potem powodowie zaprzeczyli, pozwani zaś
 nieudowodnili, że Antoni Piłonicki w interesach zmartego choć
 cokolwiek był wżymał, zatem ten na żadne wynagrodzenie a
 nigdy na wynagrodzenie 1000 # nie zastąpił. -

Tani pozwani dopuszczają, że zmarły Józef Wierchowski,
 z Antoniego Piłonickiego nie był kontent, a utrzymują, że te
 swoje niekontentowanie i urazy jemu przez darowiznę C.
 miał przebaczyć; - lecz ta baśnia pozwanych na żadne
 uwzględnienie nie zasługuje, gdyż ta zfatyzowana darowizna
 C. żaden dowód nie sprawia, a powody przeciwnie udowod-
 niali, że s.p. Józef Wierchowski swoje niekontentowanie
 przed samą swojā śmiercią Antoniemu Piłonickiemu
 ożarywał a to już po czasie w którym się ta zfatyzowana
 darowizna zrobiła, ożaruje.

Do 5.)

Do 5°) Na daremnie próżna pozwani prawdziwe okoliczności w tym usterki przytoczone, gdyż powody takowe w pozwie należycie udowodnili, a te okoliczności tym więcej uwzględnione być muszą, ile że zbijają zfałszowaną treść Darowizny C. w której ani wzmianki niema, że Jan s. p. Józef Wierzechowski już sadownie za sumę 1000 # holl. przeciw Stawinickowi Janowi hr. Skarbowski dochodził, puszczeniem tenie zmarły pewnieby w Darowiznie C. wzmianki był użył, gdyby sam ta darowizna był uczynił. —

Zataczanie L. F. w tej mierze żadnego przeciwnego dowodu nie sprawia, albowiem z przytoczonego pożaru tutejszego ratownika także wszystkie akta i ślady tej przez s. p. Józefa Wierzechowskiego przeciw Janowi hr. Skarbowski o tę sumę 1000 # holl. z p. n. przy Sadzie wełnowym wytoczonej sprawy zaginęły — zaś wszelkie sądowe uchwały w tej sprawie wypadły i zmarły: nowo doręczone, tudzież oryginalny weksel w rękach jego na: rzuczonego putnomornika Antoniego Piłanińskiego zofaty, który takowe z innymi papierami nioboszayka Wysobkiewiczowi Sadowi nie przedłożył, a też z tej wyiprzytoczonej przytoczonej — najwięcej aby rzecz zawikłać — o tę sumę powtórną nowy pozw jak L. F. wydany zofat. —

Do 6°) Bezskutecznie sila się pozwani słowa przed zfałszowanym podpisem Józefa Wierzechowskiego na tej calkiem zfałszowanej Darowiznie C. unieszczone: — „które podpisy moje i świadkom szkodzić nie mogą” w spisie dla pozwanych przychylny wytłumaczyć, albowiem te słowa, jako to powody wyżej udowodnili, tylko to przekonanie sprawiają, że zmarły Józef Wierzechowski, jeżeliby w razie zaprzeczonego to pismo było jego własności, albo te same słowa tylko na blankiecie a nie na Darowiznie sumy 1000 # napisał, i siebie podpisał, albo że Józef Wierzechowski to pisać już niebył przy zdrowych zmysłach.

Powody próżna, że s. p. Józef Wierzechowski przez te dopisane słowa chciał uniknąć ewithyji za tę miły darowana sumę 1000 #, wszakże ten dopisek w samej treści tej darowizny snadny i na właściwym miejscu mógł użyć — a potem według prawa do ewithyji za tę mniemana darowiznę nigdy nie był obowiązany, chyba by ta ewithyja wyraźnie był na siebie przyjął, także powody próżna, że Józef Wierzechowski miał zwyczaj z takimi stwami na dokumentach się podpisywać, co roku 848 tem mniej dopuścić można, ile skrypta Stawiny P. takiego dopisku zmarłego w sobie nie zawiera, w którym skrypcie zmarły taki miły swój zwyczajny przypisek pewnie byłby przytoczył, gdyż on ten skrypta nie imieniem własnym, lecz imieniem wnuków swoich uczynił, a mógł się przedź

oba:

obawiać, aby jemu ten podpis kiedy niezaszkodził. —

Zużiwali pozwani utrzymują, jakoby powody przez obecną sprawę Antoniemu Piłóńskiemu lub pozwanym darowizną sumy 1000 # holl. z p. n. zarządziłi — albo też pozwanym do odstąpienia powodów choć części tej darowiznej sumy przymusić chcieli; — pozwani to niegodziwie twierdzenie pozwanych wyraźnie przeczą; owszem przeciwnie z tej bezasadnej obrony pozwanych i z dowodów przez powodów złożonych — jako też z całego składu rzeczy jasno wypływa, że tylko Antoni Piłóński jako też pozwani sposobem nieprawym sobie części spadku po s. p. Józefie Wierchowoskim pozostatego chcą przywłaszczyć, do czego najmniejszego prawa nie mają i mieć nie mogą; powody zaś jako prawni spadkobiercy zmarłego dziada w obecnej sprawie się tylko przeciw nieprawemu wdzieraniu się do ich odziedziczonej własności bronia, i swoje prawa wykonywają. —

Powody natężycie udowodnili, że Antoni Piłóński żadnem sposobem a tym mniej przez zafiszowaną darowizną C. najmniejszego prawa do sumy 1000 # z p. n. ani nabył, ani nabyć mógł; zatem też nie miał żadnego prawa tej cudzej sumy 1000 # holl. Dotychczas własności masy spadkowej s. p. Józefa Wierchowoskiego — szczególnie terazniejszych powodów Beda.ca. — swojej żonie zapozwanej P. Adeli Piłóńskiej na własność przez Ceszyę D. odstąpić, a też Pani w skutkach owej Ceszye D. także żadnego najmniejszego prawa do sumy 1000 # holl. z p. n. ani nabyła, ani nabyć mogła, przeto niepodlega żadnej wątpliwości, że ta Ceszya D., która żadnego ^{własności} prawa do sumy 1000 # holl. z p. n. P. Adeli Piłóńskiej nie daje — sama przez się jest nieważna, i wykotabulowana, być powinna. —

Ze Antoni Piłóński tej sobie bezprawnie przywłaszczoną sumę 1000 # holl. z p. n. tylko w obawie unieważnienia zafiszowanej darowizny C. i aby to unieważnienie utrudnić, dalej na własność swej matronki P. Adeli Piłóńskiej ceszyę D. odstąpił, powodowie w porwie swoim natężycie udowodnili, dla tego zaprzeczenia pozwanych się, całkiem bezskutecznie powody zaś przeczą, wyraźnie, jakoby Antoni Piłóński z obawy swej choroby w która zapadł i w obawie śmierci dla uporzędkowania pozostałości majątkowych z żoną — tą Ceszyę D. w twótku choroby leżał i zmarł. —

Równie bezskutecznie przeczą zapozwani okoliczności jwi przez powodów zaprzeczone, że pozwana P. Adela Piłóńska dnia 30 Listo. pada 848 w którym dniu ta ceszyę D. Antoni Piłóński na jej rzecz zeznał i do tabuli Krajowej podał — we Lwowie wcale obecna nie była, lecz w obwodzie Tarnopolskim się znajdowała, że bez jej wiedzy i przyzwolenia ta Ceszya zeznana zostata, że ona ta Ceszyę jakoteż i prośbę tabularną z raintabulowaniem tej ceszyi wstawnie nie podpisała i że ja na owej ceszyi i prośbie tabularnej ma Antoni Piłóński bez jej wiedzy i danego zezwolenia podpisał. Te wszystkie okoliczności jami tylko pozwani dla urasad.

niemia ważności cesfy D. Dowodzić powinni, a gdy tego nie do-
wodzili, jawnie wyptyna, że ta cesfa w samym zarządzie była i jest nieważ-
na, a to tem bardziej, ile powodowi przeciwa, że porwana B. Adela Bil-
nicka miała swego Antoniego Bilnickiego kłedykowskich upowazniona, lub
na to zezwoliła, aby na jej rzecz cesfy D. zeznał, aby ja na tę cesfę
i na prośbie o intabulację tej cesfy podpisał, - prośbę tego powodowi
z przyznanym im danym pobudki jeszcze wyraźnie przez świadków P.P.
Józefa Kojatowskiego i Karola Hoffmana tudzież przez B. Joannę
Stachowiczową na pytania pod L. zatajone wyftuchac, się mających
że już wyiprzytazona okoliczności dowiodza, że dnia 30 Listopada
1848, w którym dniu Antoni Bilnicki cesfę D. zeznał, tam we
Lwowie wcale obecna, nie była, lew się całkiem za Lwowem w obwo-
dzie Taraspolskim znajdowała, a już ta okoliczność to zupełne
przekonanie sprawia, że B. Adela Bilnicka cesfę D. wtaasnowaniu
podpisać nie mogła i nie podpisała. -

Bezskuteczni pozwani zaprzeczają powodom kompetencyę iżyli
upowaznienie czynienia zarzutów przeciw ważności cesfy D. - albo:
niem ta kompetencyę powodów już itad wyptyna, że powody już te:
raz prawnie zmarłego Józefa Wierchowskiego przedstawiają; zaś
pozwani uosituja, znawna, że się majątku przez powodów pr. tym:
że zmarłym odziedziczonego w ilości tylkaczy rzemonej funny 1000 #
holl: z p. n. sobie bezprawnie przywłaszczają; - a gdy powodowie
mają prawne upowaznienie przeciw tej bezprawności/zaprowanych
wszelkieni sporobani się bronięcia i opierania, zatem też powo-
dom prawo przytwizac musi i przystawia, przeciw wszystkim
wynodom, w szczególności także przeciw wierzytelności i waz-
ności cesfy D., na których pozwani swoje bezprawności, iżyli swoje
bezprawne przywłaszczanie funny 1000 # holl: z p. n. zasadzają,
wszelkie możebne zarzuty robienia i te zarzuty powodów przeciw
ważności cesfy D. przy rozpoznaniu tej sprawy nalezyć u-
względnione być powinny. -

Przy tym składezi rzęzy całkiem bezskuteczni B. Adela Bil-
nicka podpis na cesfy D. za wtaasnowany uznaje, a to jej
przyznanie tem mniej teraz na uwzględnienie zasługuje, ile że ja:
ma nawet nie utrzymuje, że przy zeznaniu tej cesfy D. i
przy podaniu takowej do Tabuli Krajowej, dnia 30 Listopada
1848 we Lwowie była obecna, zatem śichawcem swoją nieobecność
przyznata i przeto także przyznata, że ta cesfa wtaasnowaniu
podpisać nie mogła i nie podpisała; zaś ta okoliczność
sprawia nieważność tej cesfy w samym zarządzie (§. 861. nst. cyw.)
i z tej cesfy B. Adela Bilnicka prawo wtaasności do funny
1000 # holl: nawet gdyby w razie zaprowanyym darowizna C. nie
była zfatowana, nabyć nie mogła i nie nabyła. - Także
ta

ta okoliczność, że zaprowadzona B. Adela Bilonicka jako w księpij utrzymuje później ta księga przyjęta - co tytko dowodzi, że takowa rzeczywiście przy zeznaniu i podaniu do tabuli nie podpisana i nie: przyjęta, tej w jednym zarządzie nieważnej księgi D. ważności dać nie może, gdyż powodowie przezwia, że to później przyjęcie tej księgi D. ze strony B. Adeli Bilonickiej w urzędzie S. 802 uft. cyw. nastąpiło. -

Powodowie zaprzeczają, że Antoni Bilonicki wchwał A. Adeli Bilonickiej przy zeznaniu księgi D. lub w którymkolwiek innym urzędzie oddał, tudzież przezwia, że B. Adela Bilonicka mężowi swemu Antoniowi Bilonickiemu jako wniosek przyniosła, że on ten wniosek swojej żony spotrzebował i że przeto się stał dłużnikiem swojej żony - nakoniec że tenie zmyślony dług w całości lub w części przez księga D. chciał zniścić, i że w tymże wniosku żony swojej wynagrodzenie za tę księga D. od niej odebrał. - Te bajeczki zapornawnych na najmniejszą uwagę nie zasługują, gdyż powodowie w sprawie należycie udowodnili, że Antoni Bilonicki za księga D. w nieobecności swej żony a bez jej woli i wiedzy wydana - od niej żadnego wiele wynagrodzenia nie odebrał. - Zarzuty powornych przeciw powołanym świadkom użyzione, jakoby ci świadkowie wiedzieć nie mogli, czyli Antoni Bilonicki za księga D. wynagrodzenie otrzymał lub nie i czyli Adela Bilonicka w czasie zeznania tej księgi D. we Lwowie obecna była lub nie? - takie są bezskuteczne, albowiem niepodlega wątpliwości, że świadkowie ta wiadomość mieć mogą - zaś zkaż ta wiadomości mają, ich wyffuchanie okaze, a na jaka wiare ich zeznanie zafturzy i jaki dowód ich zeznania sprowi, Wysocki Sad osądzi. -

Powodowie dalej przezwia, że Antoni Bilonicki jako mąż miał prawo upowaznienia do podpisania swej żony na księgi D. albowiem prawo upowaznienia tytko męża do zarządu majątkiem żony, tudzież do bronienia jej osoby i majątku, jednak aby mógł żonę swoją bez jej wiedzy i przyzwolenia na dokumentach podpisywać takie upowaznienie istniejące prawa nasze mężowi nigdzie nie nadają, bo przy takim upowaznieniu majątki żon w bardzo wielkim zoftawatyby niebezpieczeństwie. -

Nadaremnie wiele B. Adela Bilonicka na swa niby dobra miare i na te okoliczności się odwołuje, że ma wchwał A. w rekach, że księga D. i z mocy takowej ona za właścicielka niby nabytej sumy 1000# holl. z p.n. jest intabulowana - a powodowie przezwia, że przy tych okolicznościach i przy omywistym zftawianiu darowizny C. tai B. Adela Bilonicka jako nabywcy. ni w dobrej wierze właścicielka tej sumy 1000# holl. z p.n.

oie

się stać mogła; - albowiem gdyby się to przypuszciano, niabytoby
trudnością z tym ludzom cudzym majątkiem się z bogać, bo przy-
wtaszczonej cudzy majątek na podstawie zfatyzowanego dokumentu -
gdyby tylko na trzecia w tym zfatyzowaniu nie wtajemniczona
osoba był przeniesiony - dla uszkodzonego cętkiem przepasi' by
musiał, czego naraz prawa pewnie nie dopuszczają, - potem B. Adela
Pilonicka nawet przy swojej najlepszej wierze przez Leszycę D. od meza
swego Antoniego Pilonickiego wtasność summy 1000 # holl. z p.n.
nabyć nie mogła i nie nabyła, bo on sam nie miał najmniejsze-
go prawa do tej summy; i nakoniec ta nioby dobra wiara B. Ade-
li Pilonickiej przy nabyciu summy 1000 # holl. z p.n. ani dopusz-
czona być, ani unieważnieniu zfatyzowanej darowizny C. i
Leszycy D. na zawadzie stać może, gdyż od zainstabulowania
zfatyzowanej darowizny C. aż do wytworzonej obecnej sprawy o
unieważnienie tejże samej darowizny C. jeszcze trzechletnie zedaw-
niemi tabularne nie upłynęło, a potem zta wiara B. Adeli Pils-
nickiej najwiecej ztąd wypływa, że przysięga jej w pozwie na pod-
stawie S. 278. ust. 2. przez powódco przekazana, nieprzyjmuje,
i temm się wszelkieni sitami choć nadaremnie opiera, wszakże gdy-
by się w tej przez siebie nioby utrzymanej nioby dobrej wierze znajdo-
wała, pewnieby ta przysięga, która tylko według swej wiedzy wy-
konać może, była przyjeta i takowa wykonać by się nie wahała. -

Po się tedy tej przysięgi w sposób niedozwolony powołanej B. Adeli Pils-
nickiej przez powódco w pozwie przekazanej - a przez nią zaprzeczanej
w formie przeciwniej wykonać się mającej, - to ta przysięga dla zupeł-
nego przekonania Wysokiego Sądu dopuszczona i pozwana do wykonania
tej przysięgi zobowiązana być powinna, lubo powody dostateczne i jasno
udowodnili, że darowizna C. jest zfatyzowana; albowiem pozwana po-
wołuje się na swoją dobra wiara przy nabyciu tej przez Antoniego
Pilonickiego sobie bezprawnie przywłaszczonej summy 1000 # holl. z p.n.
nioby mienna - że ta dobra wiara niawem nie dowodzi, a powódcoi taka
wyraźnie zaprzeczają - owszem przeciwnie jej zta wiara z tego wypły-
wa, gdyż przy tem ani obiana była, ani o tem wiedziata, jak Antoni
Pilonicki Leszycę D. na jej rzecz zeznał i o instabulacye tej Leszycy
podał, zalem ta suma żadna miara w dobrej wierze nabyć nie mogła,
a ta skryta i nagła czynność meza musiała w niej podjęrenie
wznieść, że nieprawym sposobem do tej summy przychodzi; a potem
już ten ścisły związek między mężem i żoną, zaprzeczana wtajemni-
czają jakiem sposobem tąż summa 1000 # holl. od zmarłego Józefa
Wierchowickiego na ich wtasność przeszła; zaś powódcoi żadnego
innego dowodu sobie przysposobić nie mogli - że takwie ^{B. Adela} Pilonicka
o tem x wie, jako darowizna C. jest zfatyzowana, zalem z tej
przy,

przyrzeczy i z przyrzecznymi w porwie przytoczonych - tenie po-
wodom jedynie na swa okolicznosc moilowy dowid przez przyrzecze f. nie-
odkonalna dopuszczony byc powinni.

Mylnie P. Adela Pilonicka utrzymuje - jakoby ta jej przekazana przy-
rzeczka byla przyrzecza wzyszczejaca (juramentum purgatorium) -
albowiem powody nigdy a nigdzie B. Adeli Pilonickiej nie zarzucali,
ani zarzucaja, jakoby ona przy tem oznaczonym szatorowaniu Daro-
wizny C. choi najmniejszy udzial miata, owszem oswiadcza, ze w
tej mierze ta Pania w zadnym podjezeniu nie maja, - gdy powo-
dy jami udowodnili, ze P. Adela Pilonicka przy zeznaniu wybi szat-
szowania darowizny C. dnia 22 Siedmiernika 1748 wcale we Lwo-
wie obecna nie byla, zatem przy tym skladce rzeczy, ta porwanij
przekazana przyrzeczka bynajmniej za przyrzecze wzyszczejaca, nwie-
na, byc nie moze, ani nawet w tym wypadku, gdyby wiadzia, ze
ta darowizna C. przez jej nia szatorowana zostata, gdyz jako ona
przeciw miu wedlug samego prawa do wyjawienia tej swo-
jej wiadomosci tem mniej obowiazana byla, ile ze tenie jej
ma w krotu potem umart. -

Juz w porwie udowodniono, ze darowizna C. i ceszka D. po-
sniereci s. p. Jozefa Wierchowskiego zaintabulowane zostaly -
o ktorej intabulacji jednak powdowie wiadomosci nie byli,
lubo jako testamentalni spadkobiercy tegoi zmartego prawnie
przedstawiaja; - zas okolicznosc, ze zmartly Jozef Wierchowski
na notatce przed swoja smiercia, calkiem wtasnotewnie spisanij -
miedzy innymi swemi kapitatami - takie ta tu w swoim beda, ca-
jeniu przez Jana hr. Karbka z wiekszej summy 1100 # holl. jezaca
stuzina sumy 1000 # holl. jako swoja wtasnosci oznaczyt - dowodzi
powod D. Jozef Rodkiewicz z mocy dekretu nadto: dno 31 Bar-
dziernika 1785 L. 489 przyrzecza spior rozstrzygajaca, w formie
przeciwnej porwanym przekazana, - a odwrotna, w formie
potwierdzajacej, przyjeta. - Przy tem dowodzie przeciwna po-
zwanych fa, bezskuteczna, a ze zmartly Jozef Wierchowski w swoim
testamencie o sumie 1000 # holl. nie wspomina, tylko przeciw za-
porwanym dowodzi, gdyz tenie zmartly, ktory w testamencie w
ogolnosci z majatkim swoim rozradzil, bytby pewnie o tej sumie
1000 # holl. wspomiat i takowa jako do jego majatku ^{nie} nalezna
oznaczyt, gdyby takowa, jak powody zaprzeczaja, Antonieum
Pilonickiemu pierw byt darowal. -

Ze tylko zapoznani, ktoryzy sobie z tej szatorowanij darowizny
C.

C. prawo do tyle razy rewenij summy 1000 # holl. z p. n. rozcią-
sa obowiązani do udowodnienia mainości tej darowiny C. czyli do
udowodnienia nie tylko, że ta darowina C. przez zmarłego Józefa
Wierchowskiego jest własnością podpisaną, ale też szczególnie, co
obecna sprawa jedynie rozstrzyga, że sam zmarły Józef Wierchowski
chciał tę jenm przez Jana hr. Karbka otrzyma summe 1000 # holl.
z p. n. Antonium Bilonickiemu darować, że to swoją wolę obja-
wił, że sam treść darowiny C. zwrnął, a przynajmniej, że treść
darowiny C. już była napisana, jak ta darowina on podpisał, i
że przed lub przy podpisie albo kiedykolwiek później sam stwierdził,
że ta darowina C. przez niego jest podpisana i że się z jego wolą
zgodza - powodowi już wyżej naliczyć udowodnili, zatem obszernie
i bezasadnie rozumowanie porwanych subiektu swojej summy,
jako do rzeczy mu należące, na żadne wcale uwzględnienie niezastę-
puje, a na takowe odpowiadac powody potrzeby nie widza. —

Ponieważ jak naliczyć udowodniono, Antoni Bilonicki z zfatzo-
waną darowiną C. i P. Adela Bilonicka z Łodzi najmniejszego prawa
do tyle razy rewenij summy 1000 # holl. z p. n. nabyć nie mogli i nie
nabyli, zatem też z tej cudzej summy części 185 # holl. na własność Ju-
kuba Weinreb przeniesić nie mogli i prawomocnie nie przeniesi, — a
jakub Weinreb jeżeli w swojej rzeczy w dobrej wierze tę część summy od
Adela Bilonickiej nabył, co się zaprzecza, to się przeciw z tą dobra-
wiara zastoić nie może, gdyż od zainstabulowania bezprawnej
własności Adela Bilonickiej aż do intabulacji jego własności trzech-
letnie zadawnienie tabularne nie minęło — a on w najlepszym razie
gdyby przez to nieważne nabył jako szkodę ponieść, takowa tylko
przeciw Adela Bilonickiej poszukiwać powinien, a gdy tym sposobem
jawna jest rzecz, że zaprzeczeni nie mają prawa do summy 1000 #
holl. zatem też nie mają prawa do wekslu, w którym się ta summa
zasadzi i sa obowiązani do zwrocenia tego wekslu, który się według
ich zeznania w ich nieprawem posiadaniu znajduje. —

Nakoncu lubo niepodlega żadnej wątpliwości, jako dowód tej wyrazi-
nie zaprzeczonej oholiwości, że ta zfatzowana darowina C. przez
zmarłego Józefa Wierchowskiego jest własnością podpisaną,
do urzędowania ^{mainości} darowiny C. bynajmniej nie jest dostateczny,
i że takie i najszczególniej dowód innych stanowych okolicz-
ności tylko to przekonanie sprawiać mogących, że zmarły Jo-
zef Wierchowski rzeczywiście tę darowina swoją summy 1000 # holl.
na rzecz Antoniego Bilonickiego chciał zwrnąć i jak C. zwrnął,
konieczne jest potrzebny, jednak powodowi z pobudki im
przez porwanych danij — przeciwnie przez tychże samych na
owij

owiej zfatowania darowizny C. podpisanych świadków P. Michała
 Wieruszewskiego i Kajetana Rozwadowskiego na pytania S. występującej
 się mających dowodzi, że zmarły Józef Wieruszewski darowiznę swoją
 summy 1000 # holl. r. p. n. na rzecz Antoniego Piłóńskiego jak C.
 wpisana - nieosobowo nie podpisał, - tudzież dowodzi B. Józef
 Rodkiewicz przez przysięgi swiętą rozstrzygającą, która w formie prze-
 ciwnej pozwany przekazuje a odmówiona w formie potwierdzającej
 przyznaje i wykonuje, że s. p. Józef Wieruszewski cały dzień
 22: października 848 i od tegoż dnia aż do swojej śmierci już nie
 nie pisał, i przez chorobę swoją już pisać nie mógł - a tenże do-
 wod prowadzić tylko w tym niespodziewanym wypadku dopuścić
 proszą, gdyby Wysocki Sąd uznał, że ważność zfatowania
 darowizny C. już w tenwas byłaby uzasadniona, jeżeli udowodniono
 będzie, że podpis Józefa Wieruszewskiego na tej calkiem zfatowa-
 ną darowiznie C. jest jego własnoręczny, i gdyby na te jedyną
 okoliczność Wysocki Sąd dowód przez pozwanych wprowadzony do-
 puścić.

Po tym wniosku powody przy prawie swoim calkiem pozostawia - i kosztą prawne przy opisie aktów pokrywa.

Przy końcu powody P. Józef Rodkiewicz i P. Adela czyli Adol-
 finy Rodkiewicz przez swoje świadka pod U. i V. ratucone
 siebie jako świadczonych spadkobierców zmarłego działa
 s. p. Józefa Wieruszewskiego legitymują. -

U.
V.

Józef Rodkiewicz

Nawetnie powody proszą o odroczenie terminu do wniebrzenia
Dupliki na 30 dni z dobrodziejstwem przepływu dotychczas
owen Repliky.

Petrowoimistrwo P. Antoniego Mikotaja sw. im. Wieruszewskiego
 ojca nieletniej Julii Wieruszewskiej oswiadczonej spadkobier-
 cynią po s. p. Józefie Wieruszewskim autorem pod X. X.

Ruysk

~~petrowoimistrwo P. Antoniego Wieruszewskiego~~
 Józef Rodkiewicz
 + Wieruszewski
 Antoni Łaane
 Bulach

XI Sp. whly

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

Luce: 9133

57

Wierchowski

Inwentarz

opuszczony po s. p. Józefie Wierchowskim byłym Wojsk polskich szefie pozostatej - przez niżej podpisanego Komornika - po następnym w dniach 28 i 29 Maja 1849. odpisie dokumentów oryginalnych i powiększonym spisie ruchomości tegoż zmarłego, tudzież po przejrzeniu w Rejestraturze papierów przez Antoniego Piłsnickiego przedłożonych - nareszcie po danych sobie teraz dopiero przez P. Adw. Witwickiego potrzebnych wyjaśnieniach - w skutek nakazu C. K. Sądów szlach. Lwowskich z dnia 25. Marca 1849. Do l. 31363/ w Lwowie na dniu 13. stycznia 1850. przedsięwzięty.

Stan czynny

Pracunek		Suma	
mon.		Korow	
Złr	Kr	Złr	Kr

Exmipsis I. IV. V.

VI. Należności niepewne

E.	4) Od Mateusza Borowskiego należy zmartemu na Weksel w Grudniu pod dniem 28. Czerwca 1847. przyjęty a tu w odpisie pod E. zatęzony # 540 # kółk cypli	2430 .
F.	5) Ze Skryptu we Lwowie na dniu 14. Sierpnia 837 przez Wójcicha Hr. Dembinskiego jak F. i Deklaracji przez Karolinę z Hr. Humnickich Hr. Dembinską na dniu 4. Lipca 839. jak G. wydanych należy temuzi zmartemu	675 .
G.	150 # kółk lub od których chociaż do setki Deklaracja G. na $\frac{5}{100}$ zastreżonemi zostały - tutaj się jednakże nie policzają, gdyż dowiedzieć się nie można było, czy i dokąd zapłaconemi zostały. -	
H.	6) Według listu Generata Feldzeugmeistra Petsey z dnia 5. Maja 1848. tu w odpisie pod H. zatęzonego, a które go oryginał u Kuratora P. Adw. Witwickiego znajduje się należy temuzi zmartemu	1300 .
K.	7) Ze Skryptu Generata Wojsk Polskich Józefa Dwernickiego z dnia 20. Września 1848. tu pod K. zatęzonego należy tegoż Masie # 500 # kółk cypli a to bez zastreżonych jakichkolwiek procentów	2250 .

Katowice

Księgarnia

Kwota		Suma	
złr	kr	złr	kr

8) Kurator Masy spadkowej P. adw. Witwicki pod dnem 5. Grudnia 1849. do l. 35900. zaprowad Leonarda Górskiego o zapłacenie 2000 # holb - czyli 9000
tutaj tenie

9) Wydawszy pod dnem 18. Listopada 1849 do licy 34056 pozw przeciw spadkobiercom Antoniego Piłsnińskiego, Adeli Piłsnińskiej i Jakubowi Weinrebowi junior o unieważnienie i wyekstatulowanie darowizny 2000 # holb & większej 1100 # niby przez s.p. Józefa Wierzchowskiego na rzecz s.p. Antoniego Piłsnińskiego 22. Października 1848 uczynionej - spór ten przy rzeczony 2000 # holb na dobrach Janowie & przyległościami Jana hr. Skarbka własnych reinkstatulowanej mocą uchwały c. kr. Sądow szlach. Lwowski z dnia 28. Listopada 1849 do l. 34062. tu pod L. zażądanej zaprezentował - ta tedy uczyni 4500

L.

Uwaga. Powyższe Sumy & objaśnienie Kuratora potrzytem między aktywa niepewne; albowiem owe pod 4/ 5/ 6/ i 7/. dla braku odpowiednich fundusów wielkiej wątpliwości podpadają czyli kiedy osiągnięciem pozosta - zaś w 8/ dokumentu żadnego niema, i pozw przez Kuratora tak zwana via sicca demystycznym sposobem wyłoczonym został, - a ta co pod 9/ wyphazana, aby miejsce miała, dopiero Cesza przez zmarłego na osobę Antoniego Piłsnińskiego wydana w drodze prawa unieważnione być musi - & wielkiej trudności podpada.
Kubryki od VII. do XXIII. włącznie opuszczają się, gdyż w nich nie do zamieszkania niebyło

Wkonczywszy tym sposobem powyższy inwentarz - podpisany przez siebie dawniej ruchomości zmarłego do zamieszkania teraz tu wdowy Wd. Józefy z Samulewiczów Wierzchowskiej - na żądanie Kuratora masy jej takowe w Administracyę pod pieczęcią urzędową oddat - a wręczywszy rzeczonemu Kuratorowi listy oryginalne. Netschaya pod H. powołany i Jana Fl. Skarbka z dnia 25. Czerwca 1848. - rzecz całą ukonczył. Lwów dnia 19. Lutego 1850. Januszcowski imp. Komornik - Przystomny podpisuje & tym dodatkiem że pomienione dwa listy oryginalne odebrałem. Witwicki imp. Administracyę tym inwentarzem w obecności mojej & pisanych i opieczętowanych ruchomości po s.p. mężu moim pozostałych odebrałem. Józefa & Samulewiczów Wierzchowskich

skia X Nieumiejętną podpisaniem a ona położyla znak krzyża. *Georgij
Kopisinski* mp.

Przesłany Inwentarz przyjmuje się do Sądu, wolność stronom co-
stawiając, tenże w Registraturze przejrzeć lub odpisy od niego podnieść.
Uchwalono w Radzie C.K. Sądu szlach. Lwów dnia 27. Maja 1850. *Stupski* mp.

~~79~~
to XIII sp. ally

Mierzechowski

Caesum Consilium!

Alta resolutio d. 9. ^{Abri} 893.
 N. 30688. Thadeo de Kozak,
 Mierzechowski, admanuanda,
 una cum Protula locali ad
 N. 16474. Caario Mfco Dno
 Furkowski hisee resignatur, elsi
 quidem Thadeus Mierzechow-
 ski petendum suum N. 30688.
^{893.}
 Premisiq. signaverit, attamen
 iusta relationem Ministeri-
 alio hic loci non habet.
 attamen ex resolutione Juris-
 dictionis ^{petito ad apte} Wola Michowa pa-
 teat, ibidem mansam post the-
 resiam De Hoffmann Offici-
 sha pertractari, ad quam expe-
 dito supra dicto Thadeus Mier-
 chowski concurrere videtur - que
 propter concernenti Caario re-
 solutio tabularis super hoc
 ce petito emanata, Thadeo

ibid & ibid
 30688

Mierz

Wierzechowski admanuau.
Da resignata extitit. —
De quo Excelso Consilio
ad concernentia acta refer-
tur. —
Premissis die 11. Februar
1834. —

Jeruschiffhaus

1809. ex. Julio 1793

copiam ruber
D. Cam. Zurovski
Videtur v. officium caesale
et tabula reg. - et Camus

Vres. di. febru 834
inglam vols. 5563

Zurovski urgetur. ut reversale et ad rotas
questionis immittat in 8da = *de*
18 Martij 1809
vid. Grotapusch

75
Tab

Adversat.

Emmelen

ad Cap. 28. hanc
Mucet
Curtel & Schemel

April. 12. Aprilij

Excellen. Ch. forum
nobis Leopoldus
Depu. ad N. = 00688
833.

Premislensis Caarins
Sycerowski

ad concernentia acta
refert, quod resolutionem
D. G. d. l. = 533. N. 20688.
Thaddeus Korcek Thier-
chorvski admanuandam
una cum Potate luxa-
bi ad Max. 16474. Ca-
ris M. S. D. Zurovski
resignaverit. —

(Faint circular stamp or mark)

nost. imp. vobis

768
21 48m

63

g. d. 3. August 1854
26037
86

Dieses Gutachten wird mit Zustimmung
der Herren Hofrathen F. G. H.
in I. auf Grundlagen des S. 202.
I. G. O. im Lehrenten zu Gunsten
des Curators ad D. Kabath
mitgetheilt, für mündliche An-
nehmung werden die Proben
zu dem am 6. Februar 54. um
10. Uhr N. M. abzuhalten
Ausfertigung unter der Hand
zu des S. 20. I. G. O. mit dem
Lehrer bezeugen, in Vor.
Zust des S. 20. I. G. O. zu be-
stehen.

Für die wird dem oben genannten
Lehrenten Ladislaus Salary
d' Okany in Barbara Off O'Reilly
der Amtsbezirk ad D. Kabath
in Fallbeurteilung der Amtsbezirk
ad D. Malin als Anwalt am

gegeben, wegen Einspruch nicht
von demselben unterzeichnet
Beurteilung beschränkt war.
am.

Lehrer der in dem des S. 20.
Lehrer der in dem des S. 20.
November 54.

18. g. d. 1854
Dem Ladislaus Salary d' Okany
in der Lehrenten Off O'Reilly
ad D. Kabath.

U.
des Hofrathen v. v. Lemberger
zu Lemberg

Im Auftrag des Franz Xaver Wier-
zejski ab. fr. Francisca Xavera Wierz-
chowska, wammthilf, in dem und oben
H. Edgar und Julius Wierchowski fr. Ste-
rene de Dulstkie Lichocka, fr. Johanna
nepomucena de Dulstkie Potrayowicka,
und H. Adolph Potrayowicki Hermann
sind mündlich im Hofrathen in
Lemberger

g. d. 20. 1854

in dem Lehrenten und Hofrathen
in dem Hofrathen H. Ladislaus Sala-
ry d' Okany und Fr. Barbara
Gräfin O'Reilly, oder in dem
Hofrathen und Hofrathen
in dem Hofrathen
in dem Hofrathen

Fonsig

billigt das Gutachten der Amov-
sierung des Hofrathen
über 45000 fl oder 46000 fl
süßlich 3750 fl wof. am 12. März
54 und der Abhaltung des
Vundlungsgleich der Hofrathen
in der Hofrathen am 14. Juni 54
des Hofrathen Hofrathen
an dem Hofrathen
zu wollen.

g. d. 1854
Mit g. d. Hofrathen
in dem Hofrathen

am 16.

ad N: 18246 pres: 12 July 827

2330.

Com: ut libro Dom: 19 p. 333 erronee prosecuti-
retius Dom 18 p. 249. n. 3 et 4. cur. Sumam 33^m ff^o
bonis Byerkowce et Skrodynce inherentem, ut ibidem
libro Dom: 76. p. 440 n. 4. cur. Successoribus olim Anto-
-ni Wierchowski scilicet filiis et filiabus ex primo
thoro cum Theresia de Czuchynski procreatis Domini-
-co Cajetano, Josepho et Anna de Wierchowski Ju-
-stozlska, nec non Victoria de Wierchowski Dabro-
-wiczowa, atq; Antonio Polanowski Theresia olim
de Wierchowski Polanowska filio, jam vero ex 2do
thoro cum Theresia de Polanowski procreatis Theodora,
Justina Joanne, et Marianna filiabus, tum Vincentio
filio adiectam esse —

NB fuit autem precedentis n. 3 et 4. cur: Suma 33^m ff^o per
Annam Eibeka cum clausula non alienationis et non
onerationis dicta Suma, pro re Successorum olim Antonii
Wierchowski inscripta —

Dom: 18 p. 333. n. 6 cur: Ea actu divisionis Substantie inter
Sorores olim Antonii Wierchowski 18 Januarii 807.
subsecuto, relate ad Sum 33000 ff^o sequentes collocatos
fuere:

- a. Massam olim Cajetani Bienczewski cum Suma 4000 ff^o
- b. Sorores adam Wereszczynski cum Suma 6000 ff^o
- c. Sorores olim Theresie de Czuchynski Wierchowska cum
Suma 10000 ff^o cum provisione — et quidam
- 1^{is} Antonium Polanowski cum Suma 320 ff^o
- 2. Annam Justozlska cum Suma 4000 ff^o
- 3. eandem titulo provisionis — 1112 ff^o 129.
- 4. eandem cum Suma — — — 640 ff^o
- 5. Victoriam Dabrowiczowa — 3287 ff^o 159
- 6. eandem cum Suma — — — 640 ff^o

Denig 3

D. Annam Jastrzbska cum Suma 1000 ff^o —
erat quoy Theresia de Polanowski Wierchowska cum
Suma 12^m ff^o circa Sum^o 33^m ff^o collocata, sed haec
partio Anno 870 estabulata fuit — tandem
ad rationem Sumarum hic supra n. 2. 3. et 4. soluta fuit
Anna Jastrzbska quota 4705 ff^o — circa Sum^o 33^m ff^o
adnotatum est — denique

Dom. 18 p. 394 n. 8. orr: Sententiam revisoriam in causa
Annae de Wierchowski Jastrzbska et Victoriae Dq:
= browicowa, contra Annam de Myculski Cieliska,
pro solutionis restantis quota ex Suma 33^m ff^o, super
bonis Byerkowce et Skwidynce ex N° 13668 huius ac.
= chuso intabulatum esse — 822

Contract: ant: 19 p. 333 n. 3. orr: Sum^o 4000 ff^o in synographo
scriptum per copiam sub A producto contentam, per
Antonium Wierchowski, Jynatic Cujetans Binczewski
assecutum, super Suma 37^m ff^o in bonis Hnilare
Dom. 18 p. 23 n. 1. herente intabulatum esse —

Warscehij
Legi Frynkau

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1

62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.